

# Den Europæiske Unions Tidende

# L 75

Dansk udgave

## Retsforskrifter

 51. årgang  
18. marts 2008

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

### FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 236/2008 af 10. marts 2008 om afslutning af den delvise interimundersøgelse vedrørende antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 ..... 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 237/2008 af 10. marts 2008 om afslutning af den delvise interimundersøgelse vedrørende antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i bl.a. Ukraine, i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 ..... 8
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 238/2008 af 10. marts 2008 om afslutning af den delvise interimundersøgelse vedrørende antidumpingtolden på import af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 14
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 239/2008 af 17. marts 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koks i stykker med en diameter på over 80 mm (koks 80+) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told ..... 22
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 240/2008 af 17. marts 2008 om ophævelse af antidumpingtolden på importen af urinstof med oprindelse i Belarus, Kroatien, Libyen og Ukraine efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 384/96 ..... 33
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 241/2008 af 17. marts 2008 om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Guinea-Bissau ..... 49

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

# DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Rådets forordning (EF) nr. 242/2008 af 17. marts 2008 om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Côte d'Ivoire .....	51
★ Rådets forordning (EF) nr. 243/2008 af 17. marts 2008 om indførelse af visse restriktive foranstaltninger over for de illegale myndigheder på Anjouan i Unionen Comorerne .....	53
Kommissionens forordning (EF) nr. 244/2008 af 17. marts 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager .....	60
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 245/2008 af 17. marts 2008 om fravigelse af forordning (EF) nr. 1249/96 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn .....	62
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 246/2008 af 17. marts 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1043/2005 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 for så vidt angår eksportrestitutionsordningen for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten, og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet .....	64

---

II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

**Kommissionen**

2008/227/EF:

★ Kommissionens afgørelse af 17. marts 2008 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af polyvinylalkohol med oprindelse i Kina og Taiwan og frigivelse af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told .....	66
--	----

---

III Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

★ Rådets fælles aktion 2008/228/FUSP af 17. marts 2008 om ændring og forlængelse af fælles aktion 2006/304/FUSP om oprettelse af en EU-planlægningsgruppe (EUPT Kosovo) med henblik på en eventuel EU-krisestyringsoperation på retsstatsområdet og eventuelt også andre områder i Kosovo .....	78
★ Rådets fælles aktion 2008/229/FUSP af 17. marts 2008 om ændring af fælles aktion 2007/369/FUSP om oprettelse af Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL AFGHANISTAN) .....	80



★ Rådets fælles aktion 2008/230/FUSP af 17. marts 2008 om støtte til EU's aktiviteter til fremme af kontrollen med våbeneksport og principperne og kriterierne i EU's adfærdskodeks for våbeneksport blandt tredjelande .....	81
---	----

## I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

## FORORDNINGER

## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 236/2008

af 10. marts 2008

**om afslutning af den delvise interimundersøgelse vedrørende antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab <sup>(1)</sup> (grundforordningen), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

## A. PROCEDURE

## 1. Gældende foranstaltninger

(1) De i øjeblikket gældende foranstaltninger er en endelig antidumpingtold indført ved Rådets forordning (EF) nr. 658/2002 <sup>(2)</sup>, på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland.

## 2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

(2) Kommissionen modtog en anmodning om en delvis fornyet interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3.

(3) Anmodningen blev indgivet af to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter i Rusland, som

<sup>(1)</sup> EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

<sup>(2)</sup> EFT L 102 af 18.4.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 945/2005 (EUT L 160 af 23.6.2005, s. 1).

tilhører holdingselskabet »Acron«, nemlig OJSC Acron og OJSC Dorogobuzh. Disse virksomheder behandles som følge af deres forbindelse som en juridisk enhed i forbindelse med denne undersøgelse (ansøgeren). Anmodningen er begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren.

(4) Ansøgeren hævdede og fremlagde tilstrækkelige umiddelbare beviser for, at de omstændigheder, der lå til grund for indførelsen af foranstaltningerne, havde ændret sig, og at ændringerne var af varig art. Ansøgeren fremlagde umiddelbart bevis for, at en sammenligning mellem virksomhedens egne omkostninger til ammoniumnitrat og virksomhedens eksportpriser ville vise, at dumpingten er faldet til et niveau, der ligger væsentligt under niveauet for de gældende foranstaltninger. Det vil derfor ikke være nødvendigt at opretholde foranstaltningerne på det nuværende niveau, som blev fastsat på grundlag af den tidligere konstaterede dumping, for at modvirke dumpingten.

## 3. Indledning af proceduren

(5) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettiget indledningen af en delvis fornyet undersøgelse, og offentliggjorde den 19. december 2006 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* <sup>(3)</sup> om indledning af en delvis fornyet interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3.

(6) Undersøgelsen var begrænset til dumpingaspektet for at vurdere behovet for fortsættelse, fjernelse eller ændring af gældende foranstaltninger for så vidt angår ansøgeren.

<sup>(3)</sup> EUT C 311 af 19.12.2006, s. 55.

#### 4. Undersøgelse

- (7) Undersøgelsen af dumpingaspektet omfattede perioden fra den 1. oktober 2005 til den 30. september 2006 (den fornyede undersøgelsesperiode).
- (8) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren og eksportlandets repræsentanter samt EF-erhvervsgruppen om indledningen af den fornyede undersøgelse. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.
- (9) Alle interesserede parter, der anmodede herom og godtgjorde, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (10) Kommissionen sendte et spørgeskema til ansøgeren og dens forretningsmæssigt forbundne salgsvirksomheder på hjemmemarkedet i Rusland. Ansøgeren og to af de forretningsmæssigt forbundne salgsvirksomheder indgav besvarelser af spørgeskemaet.
- (11) Kommissionen indhentede og efterprøvede også alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på konstatering af dumping. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:
- a) Eksporterende producenter:
- OJSC Acron
  - OJSC Dorogobuzh
- b) Forretningsmæssigt forbundne salgsvirksomheder
- JSC Rostragronova
  - JSC Kubanagronova

#### B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

##### 1. Den pågældende vare

- (12) Den pågældende vare er den samme som i de undersøgelser, der er nævnt i betragtning 1, dvs. gødning i fast form med et indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent med oprindelse i Rusland (den pågældende vare), der i øjeblikket er henhørende under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og ex 3105 90 91.

##### 2. Samme vare

- (13) Som fastslået i forbindelse med de tidligere undersøgelser og som bekræftet i forbindelse med denne undersøgelse

har den pågældende vare og varer, der fremstilles og sælges af ansøgeren på det russiske hjemmemarked, samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og i al væsentlighed samme anvendelsesformål og betragtes derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4. Denne undersøgelse er begrænset til at fastlægge dumpingaspektet for så vidt angår ansøgeren, og det var derfor ikke muligt at nå frem til en konklusion vedrørende den vare, der produceres og sælges af EF-erhvervsgruppen på markedet i Fællesskabet.

#### C. RESULTATER AF UNDERSØGELSEN

- (14) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det undersøgt, om de omstændigheder, der blev lagt til grund for den gældende dumpingmargen, havde ændret sig, og om denne ændring var af varig art.

##### 1. Normal værdi

- (15) For at beregne den normale værdi, blev det først efterprøvet, om ansøgerens samlede salg på hjemmemarkedet var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Det blev konstateret, at ansøgerens hjemmemarkedsalg var repræsentativt sammenholdt med ansøgerens salg til eksport, da det udgjorde mere end 5 % af den samlede eksport til Fællesskabet.
- (16) Kommissionen undersøgte efterfølgende, om salg på hjemmemarkedet kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. I den forbindelse blev ansøgerens omkostninger til produktion og salg af den pågældende vare på hjemmemarkedet undersøgt.
- (17) Gas er en vigtig råvare til fremstillingen af den pågældende vare og udgør en betydelig del af de samlede produktionsomkostninger. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5, blev det undersøgt, om omkostningerne i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare var rimeligt afspejlet i de berørte parterers regnskaber.
- (18) Ud fra oplysninger offentliggjort af internationalt anerkendte kilder med speciale i energimarkeder blev det konstateret, at den pris, som ansøgeren betalte, var unormalt lav. Som eksempel kan nævnes, at den udgjorde en femtedel af eksportprisen på naturgas fra Rusland, og at den også var betydeligt lavere end den gaspris, som EF-producenterne betalte. I den forbindelse tyder alle tilgængelige oplysninger på, at hjemmemarkedspriserne på gas i Rusland var regulerede priser, der ligger langt under markedspriserne på uregulerede markeder for naturgas.

- (19) Da gasomkostningerne ikke i rimeligt omfang var afspejlet i ansøgerens regnskaber, blev de tilsvarende justeret. Da der ikke var tale om normale gaspriser på det russiske hjemmemarked, var det nødvendigt at fastsætte gaspriserne ud fra ethvert »andet rimeligt grundlag«, herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5. Den justerede pris blev baseret på gennemsnitsprisen for russisk gas, når den blev solgt til eksport ved den tysk/tjekkiske grænse (Waidhaus), efter fradrag af transportomkostninger og justeret for at afspejle de lokale distributionsomkostninger. Waidhaus, der er midtpunktet for det russiske salg af gas til EU, som er både det største marked for russisk gas, og hvis priser i rimeligt omfang afspejler omkostningerne, kan anses for at være et repræsentativt marked.
- (20) Efter offentliggørelsen påstod ansøgeren, at en justering af virksomhedens gaspriser på hjemmemarkedet var ubegrundet, da virksomhedens regnskaber til fulde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af samme vare i oprindelseslandet.
- (21) Ved en gennemgang af omkostningerne i forbindelse med produktion af samme vare i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, skal det dog afgøres, om de omkostninger, der er registreret i virksomhedens regnskaber, på en rimelig måde afspejler omkostningerne til produktion og salg af den pågældende vare. På grundlag af betragtning 18 viste dette sig ikke at være tilfældet. Ansøgeren omtalte ikke de åbenbare forskelle mellem prisen for gas på det russiske hjemmemarked og prisen for naturgas ved eksport fra Rusland på den ene side og den pris, som fællesskabsproducenterne betaler. Ansøgeren omtalte heller ikke den kendsgerning, at hjemmemarkedspriserne for gas er reguleret i Rusland og derfor ikke afspejler den pris, der normalt skulle betales på markeder uden konkurrenceforvridning. Endelig uddybede ansøgeren ikke, hvorfor omkostningerne til gas i forbindelse med produktion af samme vare, som sælges på hjemmemarkedet, skulle være rimeligt afspejlet i regnskaberne, på trods af årsagerne i betragtning 18. Denne påstand blev derfor afvist.
- (22) Ansøgeren påstod endvidere, at en justering af gasprisen i praksis var en metode til fastsættelse af den normale værdi, som ikke er foreskrevet i grundforordningen. Ved således at erstatte gasomkostningerne på hjemmemarkedet med omkostninger, der er beregnet i henhold til betragtning 19 ovenfor, og da disse omkostninger udgør en vigtig del af de samlede omkostninger til samme vare og således også af den beregnede normale værdi, fastsættes den normale værdi i praksis på grundlag af oplysninger fra et »repræsentativt« marked i et tredjeland. I den sammenhæng påstod ansøgeren, at grundforordningen i forbindelse med lande med markedsøkonomi dog kun indeholder følgende metoder til fastsættelse af den normale værdi:
- i) på grundlag af prisen på hjemmemarkedet for samme vare i normal handel, eller alternativt hvis salget ikke foregår i normal handel
- ii) på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet (plus et rimeligt beløb til dækning af salgs-, administrations- og generalomkostninger (SA&G-omkostninger) samt en passende fortjeneste eller
- iii) repræsentative eksportpriser for samme vare til et passende tredjeland. Ansøgeren konkluderede, at den normale værdi på dette grundlag ikke skulle baseres på data fra et repræsentativt marked i et tredjeland.
- (23) I den forbindelse og i overensstemmelse med betragtning 45 til 48 nedenfor skal det først bemærkes, at den normale værdi blev fastlagt i overensstemmelse med metoderne i grundforordningens artikel 2, stk. 1 til 6. Det skal dog først afgøres, om ansøgerens omkostninger udgjorde et pålideligt grundlag, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, før det kan afgøres, om salget på hjemmemarkedet fandt sted i normal handel i prismæssig henseende, dvs. om det var fortjenstgivende. Først efter en pålidelig fastsættelse af omkostningerne kan det afgøres, hvilken metode der skal anvendes til fastsættelse af den normale værdi. Det er derfor fejlagtigt at påstå, at der ved anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 5, til fastsættelse af de pålidelige omkostninger blev anvendt en ny metode til fastsættelse af den normale værdi.
- (24) Ansøgeren påstod desuden, at når omkostningerne justeres i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, kan de justerede omkostningers niveau ikke overstige de respektive omkostningers niveau i eksportlandet. Ellers ville den metode, der anvendes til justering af omkostningerne, være i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 3, hvori det hedder, at den normale værdi for samme vare fastsættes på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet.
- (25) Justeringen af omkostningerne blev derfor foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5. Grundforordningens artikel 2, stk. 5, henviser ikke til »produktionsomkostningerne i oprindelseslandet«, men giver udtrykkeligt institutionerne ret til at anvende produktionsomkostninger fra »andre repræsentative markeder« i andre lande end oprindelseslandet. Ansøgerens påstand blev derfor afvist.
- (26) Endelig er konklusionerne i betragtning 18 og 19 ovenfor heller ikke i strid med grundforordningens artikel 1, som påstået af ansøgeren. Selv om grundforordningens artikel 1 fastsætter, at den normale værdi fastsættes på grundlag af data fra eksportlandet, gøres det samtidig klart i grundforordningen, at denne regel er underlagt visse undtagelser.

- (27) Ansøgerens påstand i den henseende måtte derfor afvises.
- (28) Ansøgeren påstod endvidere, at hvis der skulle foretages en justering af virksomhedens omkostninger til naturgas på hjemmemarkedet, burde den baseres på enten
- i) ikke-regulerede gaspriser i Rusland eller
  - ii) den gennemsnitlige eksportpris for naturgas til de baltiske lande, eller alternativt
  - iii) de faktiske omkostninger til produktion af naturgas i Rusland plus en rimelig fortjenstmargen.
- (29) For det første er valget af Waidhaus ikke urimeligt, selv om Kommissionen kunne have valgt et andet grundlag. Det vigtigste kriterium for valget af grundlaget for beregning af gaspriserne er, at det på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt betales på et marked uden konkurrenceforvridninger. Denne betingelse er uomtvisteligt overholdt, hvad angår priserne i Waidhaus. Det forhold, at der kun blev solgt små mængder gas til ikke-regulerede priser på hjemmemarkedet i den fornyede undersøgelsesperiode, og at disse priser lå betydeligt tættere på de regulerede hjemmemarkedspriser end eksportprisen, der fastsættes frit, antyder kraftigt, at de ikke-regulerede priser forvrides af de gældende regulerede priser. Derfor kunne de ikke-regulerede hjemmemarkedspriser ikke anvendes. Det blev også fundet, at de russiske eksportpriser for gas til de baltiske lande ikke var tilstrækkeligt repræsentative, da der kun eksporteres små mængder til disse lande. Desuden forelå der ingen oplysninger vedrørende transport- og distributionsomkostninger, og derfor kunne der ikke fastsættes pålidelige priser ved eksport til de baltiske lande. Langt størstedelen af gassen eksporteres via Waidhaus, som derfor udgør et passende grundlag for en justering. Ansøgeren fremlagde ingen beviser vedrørende andre repræsentative markeder bortset fra Waidhaus, hvor priserne på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt betales på markeder uden forvridninger. Disse påstande afvistes derfor.
- (30) I den forbindelse påstod ansøgeren endvidere, at virksomheden køber ca. 50 % af den naturgas, der anvendes til produktionen af gødning, på det ikke-regulerede marked i Rusland. Ansøgeren påstod, at det derfor ville være diskriminerende at justere virksomhedens gasomkostninger, mens der ikke blev foretaget justeringer for andre eksportører med højere omkostninger, der svarer til ansøgerens. Det skal bemærkes, at ansøgerens køb af naturgas på det ikke-regulerede marked i Rusland, jf. den verificerede besvarelse af spørgeskemaet, var marginale i den fornyede undersøgelsesperiode. Påstanden blev derfor afvist.
- (31) Hvad angår det tredje alternativ, jf. nr. iii) i betragtning 28 ovenfor, dvs. forslaget om at basere justeringen på de faktiske omkostninger til produktion af naturgas i Rusland, skal det først og fremmest bemærkes, at et sådant alternativ ikke, som anført af ansøgeren, udtrykkeligt er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 5. Det vigtigste kriterium, jf. betragtning 29, for valget af grundlaget for beregning af gaspriserne er, at det på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt betales på et marked uden konkurrenceforvridninger. Det er derfor i denne forbindelse irrelevant, om den gaspris, som kunderne blev opkrævet af leverandøren, giver fortjeneste. Påstanden blev derfor afvist.
- (32) Ansøgeren påstod desuden, at de statsregulerede hjemmemarkedspriser for naturgas i Rusland konstant stiger og når et niveau, hvor de dækker omkostningerne til produktion af gas. Prisen på hjemmemarkedet kan derfor ikke betragtes som konkurrencefjendtlig eller urimeligt lav.
- (33) Denne påstand er ubegrundet, da det korrekte grundlag for at vælge et repræsentativt marked ikke vedrører spørgsmålet om fortjenstgivende priser, men derimod spørgsmålet om, hvorvidt priserne på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt betales på markeder uden forvridninger, jf. betragtning 29 ovenfor. Dette er ikke tilfældet for de statsregulerede priser. Desuden er denne påstand i modstrid med den russiske gasleverandørs offentlige udtalelser (som bekræftet i de offentliggjorte reviderede regnskaber), hvori det hedder, at gaspriserne på hjemmemarkedet i Rusland ikke dækker produktions-, transport- og salgsomkostningerne. Påstanden blev derfor afvist.
- (34) Hvad angår metoden til beregning af gasprisen i Waidhaus, påstod ansøgeren, at den russiske eksporttold, som skal betales for al eksport, skulle have været fratrukket Waidhaus-prisen, da eksporttolden ikke gør sig gældende på hjemmemarkedet.
- (35) Markedsprisen i Waidhaus, som blev betragtet som et repræsentativt marked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, er prisen efter eksportafgifter og ikke priserne før disse afgifter. Set fra køberens perspektiv er det den pris, der skal betales i Waidhaus, der er afgørende, og i den forbindelse er det irrelevant, hvilken procentdel af prisen der udgør en eksporttold, og hvilken procentdel der betales til gasleverandøren. Gasleverandøren derimod vil altid søge at maksimere sine priser og således opkræve den højeste pris, som kunderne er villige til at betale. Da denne pris altid ligger højt over produktionsomkostningerne, hvorved gasleverandøren får stor fortjeneste, er prisfastsættelsen ikke primært påvirket af størrelsen af eksporttolden, men af den pris, som kunderne er villige til at betale. Det blev derfor konkluderet, at prisen inkl. eksporttold er den pris, der er styret af et marked uden konkurrenceforvridninger, og ikke prisen før denne afgift. Ansøgerens påstande i denne henseende blev derfor afvist.

- (36) Ansøgeren påstod endvidere, at prisen i Waidhaus skulle have været justeret for kvalitet, disponibilitet, omsættelighed, transport og andre salgsbetingelser, som ville være anderledes på eksport- og hjemmemarkedet for naturgas. Det skal først bemærkes, at Waidhaus-prisen faktisk blev justeret for forskellige transportomkostninger for eksport- og hjemmemarkedet, og at ansøgerens påstand i den forbindelse ikke var berettiget og måtte afvises. For så vidt angår de øvrige elementer, fremlagde ansøgeren ingen nye oplysninger eller beviser. Ansøgeren påviste i særdeleshed ikke og fremlagde heller ikke andre tilgængelige oplysninger om forskelle i kvalitet, disponibilitet, omsættelighed eller andre salgsbetingelser, som kunne have begrundet yderligere justeringer. Desuden søgte ansøgeren heller ikke at anslå disse påståede forskelle.
- (37) I den forbindelse påstod ansøgeren endvidere, at Waidhaus-prisen ikke var blevet justeret for naturlige komparative fordele. Det blev i den sammenhæng påstået, at priserne i Rusland ville være naturligt lavere end prisen for eksporteret gas, da gas er bredt tilgængeligt i Rusland, men ikke i Fællesskabet. Det blev desuden påstået, at eksportkapaciteten ville være begrænset af begrænsningerne for det eksisterende gastransportsystem, hvilket kunne bevirke stigninger i Ruslands eksportpriser. Ansøgeren hævdede endvidere, at den russiske gasleverandørs »unormalt høje fortjeneste« på eksportmarkedet skulle fratrækkes den anvendte Waidhaus-pris.
- (38) Det vigtigste kriterium, jf. betragtning 29, for at vælge Waidhaus-priserne som grundlag for beregning af gaspriserne er, at de på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt betales på et marked uden konkurrenceforvridninger. De gældende markedsbetingelser på hjemmemarkedet er irrelevante i den forbindelse. Påstandene måtte derfor afvises.
- (39) Ansøgeren gjorde endvidere indsigelse mod, at de lokale distributørers pristigning var blevet lagt til den justerede gaspris, og hævdede, at distributørernes fortjeneste allerede var blevet indarbejdet i Waidhaus-prisen. I den forbindelse påstod ansøgeren, at de lokale distributører i Rusland var helejede datterselskaber af gasleverandører, og at disse distributørers fortjeneste derfor ville blive talt med to gange, hvis den blev lagt til.
- (40) Det skal først bemærkes, at de lokale distributørers pristigning ikke kun omfatter virksomhedernes fortjenstmargen, men også deres omkostninger mellem køb og videresalg af naturgas.
- (41) For det andet kunne denne påstand ikke længere bekræftes tilstrækkeligt. Dette skyldes, at gasleverandøren i Rusland og dennes tilknyttede virksomheder ikke var genstand for denne undersøgelse, og at der derfor ikke forelå tilstrækkelige oplysninger om organisationen og dens omkostningsstruktur. Det skal også bemærkes, at situationen i Rusland i den forbindelse bl.a. skyldes, at den tætte forbindelse mellem gasleverandører og den russiske regering ikke er tilstrækkelig gennemsigtig til at give tilstrækkelig adgang til den nødvendige dokumentation.
- (42) Desuden var ansøgeren, der har bevisbyrden, ikke i stand til at fremlægge yderligere oplysninger eller beviser, der viste, om og i hvilket omfang distributionsomkostningerne rent faktisk var inkluderet i Waidhaus-prisen. Men da kunderne på hjemmemarkedet købte gas fra lokale leverandører, må det antages, at de skulle betale de lokale distributionsomkostninger, som ikke er inkluderet i den ikke-justerede Waidhaus-pris. Derfor blev det på dette tidspunkt i undersøgelsen konkluderet, at denne justering var berettiget, og påstanden blev derfor afvist.
- (43) Fællesskabets institutioner konkluderede dog også, at denne særlige justering kan have en betydelig indvirkning på beregningen af dumpingmargenen. Derfor blev det på grundlag af den særlige situation, jf. betragtning 41 ovenfor, konkluderet, at hvis ansøgeren fremlægger tilstrækkelige verificerbare beviser, vil Kommissionen overveje en eventuel genoptagelse af undersøgelsen af dette aspekt.
- (44) Ansøgeren fremsatte endvidere påstande om konkurrencefjendtlige gaspriser i Tyskland. Det skal bemærkes, at de tyske konkurrencemyndigheders igangværende undersøgelse vedrører de priser, som de største tyske gasdistributører opkræver på hjemmemarkedet, og undersøgelsen vedrører derfor slet ikke prisen for russisk gas, når den sælges til eksport i Waidhaus.
- (45) Efter en justering af fremstillingsomkostningerne, jf. ovenfor, fandt salget på hjemmemarkedet ikke sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (46) Det blev derfor konstateret, at hjemmemarkedspriserne ikke kunne bruges som et rimeligt grundlag for fastsættelse af den normale værdi, og der måtte således anvendes en anden metode. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, blev den normale værdi beregnet ved at tilføje et rimeligt beløb for SA&G-omkostninger og et rimeligt beløb for fortjeneste til eksportørens omkostninger til fremstilling af den pågældende vare, evt. justeret, jf. betragtning 19 ovenfor.



- (47) SA&G-omkostninger samt fortjeneste kunne ikke fastslås ud fra grundforordningens artikel 2, stk. 6, da ansøgeren ikke havde et repræsentativt hjemmemarkedssalg af den pågældende vare i normal handel. Grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), kunne ikke anvendes, da kun en producent er underlagt undersøgelsen. Artikel 2, stk. 6, litra b), fandt heller ikke anvendelse, da ansøgerens fremstillingsomkostninger for varer af samme generelle varekategori også skulle justeres for gasomkostninger af de grunde, der er nævnt i betragtning 18 ovenfor. Derfor blev SA&G-omkostningerne samt fortjenesten fastsat i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).
- (48) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), blev SA&G-omkostningerne fastsat på grundlag af en rimelig metode. På det nordamerikanske marked var der et betydeligt hjemmemarkedssalg og en betydelig konkurrence fra både indenlandske og udenlandske virksomheder. I den forbindelse blev offentligt tilgængelige oplysninger om større virksomheder inden for gødningssektoren taget i betragtning. Det blev konstateret, at tilsvarende oplysninger fra nordamerikanske (amerikanske og canadiske) producenter ville være de mest hensigtsmæssige i forbindelse med denne undersøgelse i betragtning af den store mængde pålidelige og fuldstændige finansielle oplysninger, der var offentligt tilgængelige fra børsnoterede virksomheder i denne del af verden. Derfor blev SA&G-omkostninger samt fortjeneste fastsat ud fra de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger samt fortjeneste for tre nordamerikanske producenter, der var blandt de største virksomheder inden for sektoren for nitrogenholdige gødninger, for så vidt angår deres hjemmemarkedssalg af den samme generelle varekategori (nitrogenholdige gødninger). Disse tre producenter blev anset for at være repræsentative for sektoren for nitrogenholdige gødninger, og deres SA&G-omkostninger samt fortjeneste var dermed repræsentative for de omkostninger og den fortjeneste, som normalt gør sig gældende for virksomheder, der har succes i denne branche. Det bør bemærkes, at intet tydede på, at den således beregnede fortjeneste ville overstige den fortjeneste, som de øvrige russiske producenter fik på salg af produkter af den samme generelle varekategori på det russiske hjemmemarked.
- (49) EF-erhvervsgrenen gjorde indsigelser mod ovenstående metode, hvad angår beregningen af SA&G-omkostningerne, og påstod, at ansøgerens egne SA&G-omkostninger skulle have været anvendt. Det fremgår dog af grundforordningens artikel 2, stk. 6, at beløbene for SA&G kun skal baseres på faktiske data vedrørende den pågældende eksporterende producents produktion og salg, når salget finder sted i normal handel. Som beskrevet i betragtning 45 og 46 var dette ikke tilfældet, og påstanden blev derfor afvist.

## 2. Eksportpris

- (50) Eksportprisen blev fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, på grundlag af den eksportpris, der faktisk var betalt eller skulle betales for

den pågældende vare, når den blev solgt med henblik på eksport til Fællesskabet.

## 3. Sammenligning

- (51) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet på grundlag af priserne af fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem de normale værdier og eksportpriserne blev der i form af justeringer taget hensyn til forskelle, som påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget justeringer for omkostninger til transport, kreditter og bankgebyrer, hvor dette var berettiget, korrekt og kunne dokumenteres.

## 4. Dumpingmargen

- (52) Dumpingmargenen blev fastsat på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (53) Undersøgelsen viste, at der i den fornyede undersøgelsesperiode fandt dumping sted. Dumpingmargenen, udtrykt i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsattes til 42,06 %.

## 5. Varig art af de omstændigheder, der var gældende i undersøgelsesperioden

- (54) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det undersøgt, om ændringen i omstændighederne vedrørende dumping med rimelighed kunne siges at være af varig art.
- (55) I den forbindelse bør det bemærkes, at den normale værdi i den oprindelige undersøgelse blev fastsat ud fra fortjenstgivende salgspriser på det amerikanske hjemmemarked, da Rusland ikke havde markedsøkonomi på dette tidspunkt. I forbindelse med den aktuelle fornyede undersøgelse anses Rusland for at have markedsøkonomi, og den normale værdi er derfor blevet fastsat ud fra ansøgerens egne produktionsomkostninger med eventuelle nødvendige tilpasninger. Det kunne ikke konstateres, at den normale værdi, der blev fastsat i denne fornyede undersøgelse, ikke kunne anses for at have vedvarende karakter.
- (56) Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at eksportsalget ikke fortsat ville foregå på det nuværende prisniveau.
- (57) På det grundlag konkluderes det, at de ændrede omstændigheder, der blev konstateret i forhold til den oprindelige dumpingundersøgelse (som nu er baseret på en sammenligning mellem ansøgerens egne normale værdi og eksportpriser), med rimelighed kunne anses for at være af vedvarende karakter.

**D. AFSLUTNING AF DEN FORNYEDE UNDERSØGELSE**

- (58) Da tolden i den oprindelige undersøgelse blev indført som et fast beløb pr. ton, bør den have samme form i den aktuelle undersøgelse. Den told, der blev beregnet på grundlag af den gældende dumpingmargen, ville være på 48,09 EUR pr. ton.
- (59) Der mindes om, som skitseret i betragtning 94 i forordning (EF) nr. 658/2002, at skadestærsklen ved indførelsen af de endelige foranstaltninger i 2002 blev anvendt til fastlæggelse af beløbet for den endelige told, der skulle indføres i henhold til reglen om den lavest mulige told. Den gældende told afhænger, jf. artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 658/2002, af den specifikke varetype og varierer mellem 41,42 EUR pr. ton og 47,07 EUR pr. ton.
- (60) Da den told, der blev fastlagt på grundlag af den gældende dumpingmargen, er højere end den gældende told, bør den fornyede undersøgelse afsluttes uden ændring af niveauet af tolden for ansøgeren, som bør opretholdes på niveau med den definitive antidumpingtold, der blev fastlagt i den oprindelige undersøgelse.

**E. TILSAGN**

- (61) Ansøgeren gav udtryk for at være interesseret i at afgive tilsagn, men afgav ikke et tilstrækkeligt dokumenteret pristilsagn inden for den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 8, stk. 2. Følgelig kunne tilsagnet ikke godtages af Kommissionen. Det blev dog vurderet, at problematikken i flere spørgsmål, nemlig
- 1) udsvinget i priserne på den pågældende vare, som nødvendiggør en form for indeksering af mindstepriserne, samtidig med at udsvinget ikke i tilstrækkelig omfang kan forklares ved hjælp af den vigtigste omkostningsfaktor; og
  - 2) den særlige markedssituation for den pågældende vare (der er bl.a. begrænset import fra den eksportør, der er genstand for undersøgelsen)

viser, at der er behov for at overveje, om et tilsagn kombineret med en indekseret mindstepris og et kvantitativt loft kunne være en brugbar løsning.

- (62) Som nævnt ovenfor kunne ansøgeren på grund af de komplekse spørgsmål ikke afgive et acceptabelt tilsagn inden for den fastsatte frist. Derfor vurderer Rådet, at ansøgeren undtagelsesvis bør have tilladelse til at færdiggøre sit tilsagn efter tidligere omtalte frist, men dog senest ti kalenderdage efter denne forordnings ikrafttræden.

**F. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER**

- (63) De interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, som ligger til grund for at afslutte den fornyede undersøgelse og opretholde de eksisterende antidumpingforanstaltninger på importen af den pågældende vare fremstillet af ansøgeren. Alle parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Deres bemærkninger blev taget i betragtning, hvor det var påkrævet og behørigt dokumenteret —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Eneste artikel*

Den delvise fornyede interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent henhørende under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og ex 3105 90 91 og med oprindelse i Rusland, som blev indledt i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96, afsluttes hermed uden ændring af de gældende antidumpingforanstaltninger.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. marts 2008.

På Rådets vegne

D. RUPEL

Formand

## RÅDETS FORORDNING (EF) nr 237/2008

af 10. marts 2008

om afslutning af den delvise interimundersøgelse vedrørende antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i bl.a. Ukraine, i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab <sup>(1)</sup> (grundforordningen), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

## A. PROCEDURE

## 1. Gældende foranstaltninger

- (1) Ved forordning (EF) nr. 132/2001 indførte Rådet den 22. januar 2001 <sup>(2)</sup> en endelig antidumpingtold på 33,25 EUR pr. ton på importen af ammoniumnitrat henhørende under KN-kode 3102 30 90 og 3102 40 90 med oprindelse i bl.a. Ukraine. Den undersøgelse, som førte til de gældende foranstaltninger, vil i det følgende blive benævnt »den oprindelige undersøgelse«.
- (2) Den 17. maj 2004 fritog Rådet ved forordning (EF) nr. 993/2004 <sup>(3)</sup> efter en delvis interimundersøgelse import til Fællesskabet af den pågældende vare produceret af virksomheder, hvis tilsagn Kommissionen ville godtage, fra den antidumpingtold, som indførtes ved forordning (EF) nr. 132/2001. Ved forordning (EF) nr. 1001/2004 <sup>(4)</sup> godtog Kommissionen tilsagn for en periode på seks måneder og ved forordning (EF) nr. 1996/2004 <sup>(5)</sup> godtog Kommissionen tilsagn for yderligere en periode indtil den 20. maj 2005. Formålet med disse tilsagn var at tage hensyn til visse følger af, at EU blev udvidet til at omfatte 25 medlemsstater den 1. maj 2004.

(3) Efter en interimundersøgelse, der var begrænset til at omfatte definitionen på den pågældende vare, besluttede Rådet ved forordning (EF) nr. 945/2005, at definitionen på den pågældende vare skulle præciseres, og at de gældende foranstaltninger skulle gælde for den pågældende vare, når den sammen med andre marginale stoffer og næringsstoffer indgik i andre gødninger, i forhold til deres indhold af ammoniumnitrat.

(4) Efter en udløbsundersøgelse, som blev indledt i januar 2006, forlængede Rådet ved forordning (EF) nr. 442/2007 <sup>(6)</sup> disse foranstaltninger på deres nuværende niveau for endnu to år. Foranstaltningerne består af en særtold.

## 2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

(5) Open Joint Stock Company (OJSC) Azot Cherkassy (ansøgeren), som er en eksporterende producent fra Ukraine, indsendte en anmodning om en delvis interimundersøgelse i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3. Anmodningen var begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet for så vidt angår ansøgeren.

(6) I sin anmodning i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, hævdede ansøgeren, at de omstændigheder med hensyn til dumping, der var blevet lagt til grund ved fastsættelsen af de gældende foranstaltninger, havde ændret sig, og at ændringerne var af varig karakter. Ansøgeren hævdede endvidere, at en sammenligning mellem den normale værdi baseret på virksomhedens egne omkostninger eller hjemmemarkedspriser og dets priser ved eksport til Fællesskabet viser, at dumping er faldet til et niveau, der er væsentligt under niveauet for de nuværende foranstaltninger. Ansøgeren hævdede derfor, at det ikke længere var nødvendigt at opretholde de gældende foranstaltninger til afhjælpning af dumping.

## 3. Undersøgelse

(7) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at anmodningen indeholdt tilstrækkelige umiddelbare beviser til at indlede en delvis interimundersøgelse, og den indledte derfor den 19. december 2006 en sådan undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, ved en meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* <sup>(7)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

<sup>(2)</sup> EFT L 23 af 25.1.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 945/2005 (EUT L 160 af 23.6.2005, s. 1).

<sup>(3)</sup> EUT L 182 af 19.5.2004, s. 28.

<sup>(4)</sup> EUT L 183 af 20.5.2004, s. 13.

<sup>(5)</sup> EUT L 344 af 20.11.2004, s. 24.

<sup>(6)</sup> EUT L 106 af 24.4.2007, s. 1.

<sup>(7)</sup> EUT C 311 af 19.12.2006, s. 57.

- (8) Undersøgelsen var begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet for så vidt angår ansøgeren. Undersøgelsen af dumpingaspektet omfattede perioden fra den 1. oktober 2005 til den 30. september 2006 (den fornyede undersøgelsesperiode).
- (9) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, repræsentanterne for eksportlandet og producentsammenslutningen i EF om indledningen af undersøgelsen. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (10) Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (11) For at indhente de oplysninger, som den anså for nødvendige til sin undersøgelse, sendte Kommissionen et spørgeskema til ansøgeren, og modtog besvarelsen inden for den fastsatte frist.
- (12) Kommissionen indhentede og efterprøvede også alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på konstatering af dumping. Kommissionen foretog kontrolbesøg på stedet hos ansøgeren i Cherkassy.
- (13) Ansøgeren informerede de interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, som ligger til grund for at anbefale, at denne undersøgelse afsluttes, og at de eksisterende antidumpingforanstaltninger på importen af den pågældende vare opretholdes, og disse parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger. Parternes bemærkninger blev taget i betragtning, hvor det var relevant.

## B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

### 1. Den pågældende vare

- (14) Den pågældende vare er den samme som i den oprindelige undersøgelse som defineret ved forordning (EF) nr. 945/2005, nemlig gødning i fast form med et indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent med oprindelse i Ukraine, henhørende under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og ex 3105 90 91 (herefter benævnt »AN«). AN er et nitrogenholdigt gødningsstof i fast form, der er almindeligt anvendt i landbruget. Det fremstilles af ammoniak og salpetersyre og har et nitrogenindhold på over 28 vægtprocent i pilleform eller i granulatform.

### 2. Samme vare

- (15) Denne undersøgelse bekræftede — som den oprindelige undersøgelse — at AN er en ren råvare, og kvaliteten og de grundlæggende fysiske egenskaber er identiske uanset oprindelseslandet. Det AN, der fremstilles og sælges på markedet i Ukraine af ansøgeren, og det AN, der eksporteres til Fællesskabet, har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og i al væsentlighed samme anvendelsesformål. Varen anses derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4. Denne undersøgelse er begrænset til at fastlægge dumpingaspektet for så vidt angår ansøgeren, og det var derfor ikke muligt at nå frem til en konklusion vedrørende den vare, der produceres og sælges af EF-erhvervsgrenen på markedet i Fællesskabet.

## C. RESULTATER AF UNDERSØGELSEN

### 1. Normal værdi

- (16) For at beregne den normale værdi, blev det først kontrolleret, om ansøgerens samlede salg på hjemmemarkedet var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2, altså udgjorde mindst 5 % af ansøgerens samlede solgte mængde, der eksporteredes til Fællesskabet. Undersøgelsen viste, at ansøgeren kun solgte én form for AN, og at denne form blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet.
- (17) Kommissionen undersøgte efterfølgende, om hjemmemarkedssalget af AN kunne anses for at have fundet sted i normal handel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4, ved at sammenligne netto-salgsprisen på hjemmemarkedet med de beregnede produktionsomkostninger.
- (18) Ved vurderingen af ansøgerens produktionsomkostninger blev det konstateret, at gasomkostningerne ikke var rimeligt afspejlet i ansøgerens regnskaber. I den forbindelse skal det nævnes, at energiomkostninger, som f.eks. gas, udgør en betydelig del af fremstillingsomkostningerne og en betydelig del af de samlede produktionsomkostninger.

- (19) Hvad angår gasomkostningerne, blev det konstateret, at Ukraine importerer hovedparten af den gas, der benyttes til fremstilling af AN, fra Rusland. I den forbindelse tyder alle tilgængelige oplysninger på, at Ukraine importerer naturgas fra Rusland til priser, der ligger langt under markedspriserne på uregulerede markeder for naturgas. Undersøgelsen viste, at prisen for naturgas fra Rusland ved eksport til Fællesskabet var næsten dobbelt så høj som gasprisen på det ukrainske hjemmemarked. Som fastlagt i grundforordningens artikel 2, stk. 5, blev de udgifter til gas, som blev afholdt af ansøgeren, derfor justeret ud fra oplysningerne fra andre repræsentative markeder.

- (20) Efter offentliggørelsen påstod ansøgeren, at en justering af virksomhedens gaspriser på hjemmemarkedet var ubegrundet, da virksomhedens regnskaber til fulde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af samme vare i oprindelseslandet.
- (21) Når omkostningerne i forbindelse med produktion af samme vare i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, gennemgås, skal det dog afgøres, om de omkostninger, der er registreret i virksomhedens regnskaber, i rimeligt omfang afspejler omkostningerne til produktion og salg af den pågældende vare. Dette viste sig ikke at være tilfældet, jf. betragtning 19 ovenfor.
- (22) Desuden påstod ansøgeren, at den normale værdi for virksomheden skulle baseres på salget af den pågældende vare på hjemmemarkedet, da der ikke er grund til at formode, at dette salg ikke fandt sted i normal handel. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det først skal afgøres, om ansøgerens omkostninger udgjorde et pålideligt grundlag, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, før det kan afgøres, om salget på hjemmemarkedet fandt sted i normal handel i prismæssig henseende, dvs. om det var rentabelt. Først efter en pålidelig fastsættelse af omkostningerne kan det afgøres, hvilken metode der skal anvendes til fastsættelse af den normale værdi. Som skitseret i betragtning 28 og de følgende betragtninger og da sammenligningen af nettosalgsprisen på hjemmemarkedet og de justerede produktionsomkostninger i den fornyede undersøgelsesperiode viste, at salget på hjemmemarkedet ikke fandt sted i normal handel, kunne ansøgerens hjemmemarkedspriser ikke anvendes ved fastsættelsen af den normale værdi.
- (23) Ansøgeren påstod endvidere, at undersøgelsen var baseret på data fra den fornyede undersøgelsesperiode, og at konklusionerne derfor ikke tog hensyn til udviklingen efter denne periode, f.eks. den fortsatte stigning i gaspriserne og det øgede forbrug af gødningsstoffer på hjemmemarkedet i Ukraine. I den forbindelse erindres det, at der for at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges en undersøgelsesperiode, jf. grundforordningens artikel 6, stk. 1, som for så vidt angår dumping normalt omfatter en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren. Der mindes også om, at den fornyede undersøgelsesperiode vedrørende dumping varede et år i tråd med Fællesskabets almindelige praksis.
- (24) Det blev overvejet, om udviklingen i gaspriserne i Ukraine efter den fornyede undersøgelsesperiode skulle tages i betragtning i forbindelse med fastsættelsen af ansøgerens dumpingmargen. Det bemærkes, at der ifølge grundforordningens artikel 6, stk. 1, normalt ikke tages hensyn til oplysninger, som vedrører en periode efter undersøgelsesperioden. I tråd med almindelig praksis i Fællesskabet fortolkes dette således, at begivenheder, som vedrører en periode efter undersøgelsesperioden, kun kan tages i betragtning, hvis de er indlysende, uomtvistelige og vedvarende. Selv om der kunne konstateres en stigning i gaspriserne efter den fornyede undersøgelsesperiode, kunne det i den forbindelse ikke med sikkerhed fastslås, at denne prisstigning var af varig karakter. Det blev konstateret, at de tilgængelige oplysninger om den fremtidige udvikling i gaspriserne i Ukraine blot bestod af forudsigelser og ikke verificerbare oplysninger vedrørende de faktiske gaspriser. I henhold til artikel 6, stk. 1, kan oplysninger og data, som ikke vedrører undersøgelsesperioden (eller den fornyede undersøgelsesperiode), kun anvendes om ganske særlige omstændigheder. I den pågældende sag blev det ikke fundet, at situationen berettiger brugen af data eller informationer, som ikke vedrører den fornyede undersøgelsesperiode. Desuden dokumenterede ansøgeren ikke sin påstand, da der ikke blev fremlagt bevis for, at data, der vedrører en periode efter den fornyede undersøgelsesperiode, er mere repræsentative end de oplysninger, der vedrører den fornyede undersøgelsesperiode. Påstanden blev derfor afvist.
- (25) Ansøgeren begrundede og viste heller ikke i hvilket omfang stigningen i forbruget af gødningsstoffer i Ukraine kunne have en indvirkning på de resultater, der blev konstateret på grundlag af oplysninger vedrørende den fornyede undersøgelsesperiode. Ansøgeren fremlagde således ikke tilstrækkelige oplysninger, som kunne lægges til grund for anvendelige konklusioner, og desuden forelå der ingen nye oplysninger, som kunne have støttet ansøgerens påstand i den henseende. Konklusioner på dette grundlag ville være spekulative, og ansøgerens påstand blev derfor afvist.
- (26) Den justerede gaspris var baseret på gennemsnitsprisen for russisk gas, når den blev solgt til eksport ved den tysk/tjekkiske grænse (Waidhaus) efter fradrag af transportomkostninger. Waidhaus, der er midtpunktet for det russiske salg af gas til EU, som er det største marked for russisk gas, og hvis priser i rimeligt omfang afspejler omkostningerne, kan anses for at være et repræsentativt marked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.
- (27) Ansøgeren påstod, at Ukraine køber gas på samme markedsvilkår som Fællesskabet, og at den pris, som ansøgeren betalte for gas i 2007, var højere end gasprisen ved den ukrainsk-russiske grænse i den samme periode. Ansøgeren fremlagde dog ingen beviser til støtte for sine påstande og har dermed ikke bevist, at betingelserne for at tage hensyn til begivenheder, der vedrører en periode efter den fornyede undersøgelsesperiode var opfyldt, jf. betragtning 24. Argumentet afvistes derfor.

- (28) Sammenligningen af nettosalgspriserne på hjemmemarkedet og de justerede produktionsomkostninger i den fornyede undersøgelsesperiode viste, at salget på hjemmemarkedet ikke fandt sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (29) Det blev derfor fundet, at hjemmemarkedspriserne ikke kunne bruges som et rimeligt grundlag for fastsættelse af den normale værdi, og der måtte således anvendes en anden metode. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, beregnes den normale værdi ved at lægge et rimeligt beløb for SA&G-omkostninger og et rimeligt beløb for fortjeneste til ansøgerens omkostninger til fremstilling af den pågældende vare, evt. justeret, jf. betragtning 19 ovenfor.
- (30) SA&G-omkostninger samt fortjeneste kunne ikke fastslås ud fra grundforordningens artikel 2, stk. 6, da ansøgeren ikke havde et repræsentativt hjemmemarkedssalg af den pågældende vare i normal handel. Grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), kunne ikke anvendes, da kun ansøgeren var omfattet af undersøgelsen. Artikel 2, stk. 6, litra b), fandt heller ikke anvendelse, da ansøgerens fremstillingsomkostninger for varer af samme generelle varekategori også skulle justeres for gasomkostninger af de grunde, der er nævnt i betragtning 19. Derfor blev SA&G-omkostningerne samt fortjenesten fastsat i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).
- (31) På det nordamerikanske marked var der et betydeligt hjemmemarkedssalg og en betydelig konkurrence fra både indenlandske og udenlandske virksomheder. I den forbindelse blev offentligt tilgængelige oplysninger om større virksomheder inden for gødningssektoren taget i betragtning. Det blev konstateret, at tilsvarende oplysninger fra nordamerikanske (amerikanske og canadiske) producenter ville være de mest hensigtsmæssige i forbindelse med denne undersøgelse i betragtning af den store mængde pålidelige og fuldstændige finansielle oplysninger, der var offentligt tilgængelige fra børsnoterede virksomheder i denne del af verden. Derfor blev SA&G-omkostninger samt fortjeneste fastsat ud fra de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger samt fortjeneste for tre nordamerikanske producenter, der var blandt de største virksomheder inden for sektoren for nitrogenholdige gødninger, for så vidt angår deres hjemmemarkedssalg af den samme generelle varekategori (nitrogenholdige gødninger). Disse tre producenter blev anset for at være repræsentative for sektoren for nitrogenholdige gødninger, og deres SA&G-omkostninger samt fortjeneste var dermed repræsentative for de omkostninger og den fortjeneste, som normalt gør sig gældende for virksomheder, der har succes i denne branche. Det bør bemærkes, at intet tydede på, at den således beregnede fortjeneste oversteg den fortjeneste, som de øvrige

ukrainske producenter fik på salg af produkter af den samme generelle varekategori på det russiske hjemmemarked.

- (32) Efter fremlæggelsen af resultaterne påstod ansøgeren, at der er en betydelig forskel mellem markedssituationen i Nordamerika og Ukraine. Ansøgeren kunne dog ikke gøre rede for forskellen og bevise sin påstand. Ansøgeren kunne heller ikke foreslå et andet rimeligt beregningsgrundlag, og påstanden blev derfor afvist.

## 2. Eksportpris

- (33) Da den pågældende vare blev eksporteret til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen fastlagt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, dvs. på grundlag af den eksportpris, der faktisk var betalt eller skulle betales.

## 3. Sammenligning

- (34) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet af fabrik og på samme handelstrin. For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen blev der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, korrigeret for forskelle, som påvirkede prisen og prissammenligneligheden. Der blev således justeret for forskelle i transport-, håndterings- og lastomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, hvor dette var berettiget og kunne dokumenteres.
- (35) Efter fremlæggelse af resultaterne påstod sammenslutningen af fællesskabsproducenter, at priserne for jernbanetransport i Ukraine af bl.a. den pågældende vare ved eksport til Fællesskabet var kunstigt lave og derfor burde justeres. Undersøgelsen viste dog ikke, at transportomkostningerne i Ukraine ikke var rimeligt afspejlet i ansøgerens regnskaber. Påstanden blev derfor afvist.

## 4. Dumpingmargen

- (36) Dumpingmargenen blev fastlagt på grundlag af en sammenligning af den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportpriserne, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11.
- (37) Denne sammenligning viste en dumpingmargen på 38,2 %, udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse, ufortoldet.

## 5. De ændrede omstændigheders varige karakter

- (38) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det undersøgt, om ændringen i omstændighederne vedrørende dumping med rimelighed kunne siges at være af varig karakter.

(39) I den forbindelse blev det bemærket, at den gældende dumpingmargen for ansøgeren var fastlagt i den oprindelige undersøgelse ud fra en normal værdi, der var fastlagt på grundlag af data fra en producent i et tredjeland med markedsøkonomi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7. I den fornyede undersøgelse blev den normale værdi dog beregnet ud fra oplysninger om ansøgerens egne data, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1 til 6, efter at Ukraine blev indrømmet markedsøkonomisk behandling (ændring af grundforordningen ved forordning (EF) nr. 2117/2005).

(40) Der var ikke noget, der tydede på, at niveauet for den normale værdi eller eksportprisen, som blev fastlagt for ansøgeren i denne undersøgelse, ikke kunne siges at være af varig karakter. Det kan fremføres, at udviklingen i naturgaspriserne, som er den vigtigste råvare, kunne have betydelig indflydelse på den normale værdi. Det blev dog skønnet, at prisstigningens indvirkning ville berøre alle aktører på markedet og derfor have en indvirkning på både den normale værdi og eksportprisen.

(41) Det konstateredes, at ansøgerens eksportpris ved salg til Fællesskabet i den fornyede undersøgelsesperiode svarede til eksportprisen ved salg til andre lande, hvortil der solgtes væsentligt større mængder i den fornyede undersøgelsesperiode.

(42) Skønt den dumpingmargen, man nåede frem til i den fornyede undersøgelsesperiode, bygger på en relativt lille eksportmængde til Fællesskabet, er der derfor grund til at tro, at denne dumpingmargen bygger på ændrede omstændigheder af varig karakter.

#### D. AFSLUTNING AF DEN FORNYEDE UNDERSØGELSE

(43) Da tolden i den oprindelige undersøgelse blev indført som et fast beløb pr. ton, bør den have samme form i den aktuelle undersøgelse. Den told, der blev beregnet på grundlag af den gældende dumpingmargen, ville være på 47 EUR pr. ton.

(44) Der mindes om, som skitseret i betragtning 59 i forordning (EF) nr. 132/2001, at skadestærsklen ved indførelsen af de endelige foranstaltninger i 2001 blev

anvendt til fastlæggelse af beløbet for den endelige told, der skulle indføres i henhold til reglen om den lavest mulige told. Den gældende told afhænger, jf. artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 442/2007, af den specifikke varetype og varierer mellem 29,26 EUR pr. ton og 33,25 EUR pr. ton.

(45) Da den told, der blev fastlagt på grundlag af den gældende dumpingmargen, er højere end den gældende told, bør den fornyede undersøgelse afsluttes uden ændring af niveauet af tolden for ansøgeren, som bør opretholdes på niveau med den definitive antidumpingtold, der blev fastlagt i den oprindelige undersøgelse.

#### E. TILSAGN

(46) Ansøgeren gav udtryk for at være interesseret i at afgive tilsagn, men afgav ikke et tilstrækkeligt dokumenteret pristilsagn inden for den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 8, stk. 2. Følgelig kunne tilsagnet ikke godtages af Kommissionen. Det blev dog vurderet, at problematikken i flere spørgsmål, nemlig 1) udsvinget i priserne på den pågældende vare, som nødvendiggør en form for indeksering af mindstepriserne, samtidig med at udsvinget ikke i tilstrækkeligt omfang kan forklares ved hjælp af den vigtigste omkostningsfaktor; og 2) den særlige markedssituation for den pågældende vare (der er bl.a. begrænset import fra den eksportør, der er genstand for undersøgelsen) viser, at der er behov for at overveje, om et tilsagn kombineret med en indekseret mindstepris og et kvantitativt loft kunne være en brugbar løsning.

(47) Som nævnt ovenfor kunne ansøgeren på grund af de komplekse spørgsmål ikke afgive et acceptabelt tilsagn inden for den fastsatte frist. Derfor vurderer Rådet, at ansøgeren undtagelsesvis bør have tilladelse til at færdiggøre sit tilsagn efter den fastsatte frist, men dog senest ti kalenderdage efter denne forordnings ikrafttræden.

#### F. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

(48) De interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, som ligger til grund for at afslutte den fornyede undersøgelse og opretholde de eksisterende antidumpingforanstaltninger på importen af den pågældende vare fremstillet af ansøgeren. Alle parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Deres bemærkninger blev taget i betragtning, hvor det var påkrævet og behørigt dokumenteret —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Eneste artikel*

Den delvise interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent henhørende under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00,

ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og ex 3105 90 91 og med oprindelse i Ukraine, som blev indledt i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96, afsluttes hermed uden ændring af de gældende antidumpingforanstaltninger.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. marts 2008.

*På Rådets vegne*

D. RUPEL

*Formand*

---



## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 238/2008

af 10. marts 2008

om afslutning af den delvise interimundersøgelse vedrørende antidumpingtolden på import af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab <sup>(1)</sup> (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

## A. PROCEDURE

## 1. Gældende foranstaltninger

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1995/2000 <sup>(2)</sup> indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i bl.a. Rusland. Nævnte forordning vil i det følgende blive benævnt »den oprindelige forordning«, og undersøgelsen, der førte til de foranstaltninger, der blev indført ved den oprindelige forordning, vil i det følgende blive benævnt »den oprindelige undersøgelse«.
- (2) Efter en udløbsundersøgelse, som blev indledt i september 2005, fornyede Rådet ved forordning (EF) nr. 1911/2006 <sup>(3)</sup> disse foranstaltninger på deres nuværende niveau i en periode på fem år. Foranstaltningerne består af en særtold. Nævnte forordning vil i det følgende blive benævnt »udløbsforordningen«, og undersøgelsen, der førte til de foranstaltninger, der blev indført ved udløbsforordningen, vil i det følgende blive benævnt »udløbsundersøgelsen«.

## 2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

- (3) To eksporterende producenter fra Rusland — Novomoskovskiy Azot og Nevinnomyssky Azot — der indgår i Joint Stock Company Mineral and Chemical Company Eurochem, indsendte en anmodning om en delvis interimundersøgelse (i det følgende benævnt »denne undersøgelse«) i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3. På grund af deres indbyrdes forhold behandles disse to

virksomheder som en retlig enhed (i det følgende benævnt »ansøgeren«), for så vidt angår denne undersøgelse. Anmodningen var begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren.

- (4) Ansøgeren hævdede, at en sammenligning mellem den normale værdi og — i mangel af eksport til EF — eksportpriserne for den pågældende vare ved salg til et passende tredjeland, i dette tilfælde Amerikas Forenede Stater (i det følgende benævnt »USA«), ville vise, at dumping er faldet til et niveau, der ligger væsentligt under niveauet for de gældende foranstaltninger.

## 3. Undersøgelse

- (5) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at anmodningen indeholdt tilstrækkelige umiddelbare beviser, og offentliggjorde den 19. december 2006 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* <sup>(4)</sup> om indledning af en delvis interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3.
- (6) Undersøgelsen var begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren. Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. oktober 2005 til den 30. september 2006 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden« eller »UP«).
- (7) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, repræsentanterne for eksportlandet og sammenslutningen af EF-producenter om indledningen af den fornyede undersøgelse. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (8) Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (9) For at indhente de oplysninger, som den anså for nødvendige for sin undersøgelse, sendte Kommissionen spørgeskemaer til Joint Stock Company Mineral and Chemical Company Eurochem og selskabets forretningsmæssigt forbundne selskaber og modtog besvarelser inden for den fastsatte frist.

<sup>(1)</sup> EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

<sup>(2)</sup> EFT L 238 af 22.9.2000, s. 15. Ændret ved forordning (EF) nr. 1675/2003 (EUT L 238 af 25.9.2003, s. 4).

<sup>(3)</sup> EUT L 365 af 21.12.2006, s. 26.

<sup>(4)</sup> EUT C 311 af 19.12.2006, s. 51.

- (10) Kommissionen har indhentet og efterprøvet alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på fastlæggelsen af dumping. Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos ansøgeren og selskabets forretningsmæssigt forbundne selskaber:

- JSC Mineral and Chemical Company (i det følgende benævnt »Eurochem«), Moskva, Rusland
- PJSC Azot (i det følgende benævnt »NAK Azot«), Novomoskovsk, Rusland
- PJSC Nevinnomyssky Azot (i det følgende benævnt »Nevinka Azot«), Nevinnomyssk, Rusland og
- Eurochem Trading GmbH, Zug, Schweiz — (i det følgende benævnt »Eurochem Trading«).

## B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

### 1. Den pågældende vare

- (11) Den pågældende vare er den samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs. en opløsning af urinstof og ammoniumnitrat (i det følgende benævnt »UAN«), der er et flydende gødningsstof med udbredt anvendelse i landbruget, med oprindelse i Rusland. Det består af en blanding af urinstof, ammoniumnitrat og vand. Vandindholdet udgør ca. 70 % af blandingen (alt afhængigt af nitrogenindholdet), og den resterende del består af lige dele urinstof og ammoniumnitrat. Nitrogenindholdet (N) er det væsentligste »kendetegn« ved varen, og det kan variere fra 28 % til 32 %. Sådanne variationer kan opnås ved at tilføje mere eller mindre vand til opløsningen. Uanset nitrogenindholdet anses alle UAN-opløsninger dog for at have samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og er derfor én og samme vare med henblik på denne undersøgelse. Den pågældende vare henhører under KN-kode 3102 80 00.

### 2. Samme vare

- (12) Denne undersøgelse bekræftede, at UAN er en ren råvare, og kvaliteten og de grundlæggende fysiske egenskaber er identiske uanset oprindelseslandet. De UAN-opløsninger, som ansøgeren fremstiller og sælger på hjemmemarkedet i Rusland, og — da der ikke eksporteres til EF — de opløsninger, der eksporteres til Amerikas Forenede Stater, har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og i al væsentlighed samme anvendelsesformål. Varerne anses derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4. Da denne undersøgelse var begrænset til at omfatte dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren, blev der ikke draget konklusio-

ner, for så vidt angår den vare, som EF-erhvervsgrenen fremstiller og sælger på markedet i Fællesskabet.

## C. RESULTATER AF UNDERSØGELSEN

### 1. Indledende bemærkninger

- (13) Da ansøgeren, som det fremgår af indledningsmeddelelsen, ikke havde eksportsalg af UAN til Det Europæiske Fællesskab i UP, skulle den aktuelle undersøgelse fastslå, i hvilket omfang eksportpriserne ved salg til et tredjeland burde anvendes til at afgøre, om de omstændigheder, der lå til grund for indførelsen af de gældende foranstaltninger, har ændret sig, og om disse ændringer er af varig karakter.
- (14) Ansøgeren forelagde dokumentation for, at varen på grund af den gældende told ikke kunne sælges med henblik på eksport til markedet i Fællesskabet i UP. Ansøgeren forelagde umiddelbare beviser for, at eksportpriserne ved salg til USA, som er et repræsentativt marked i et tredjeland, ikke blev dumpet, eller at dumpingmargenen under alle omstændigheder var lavere end den dumpingmargen, der på nuværende tidspunkt er fastsat for eksport til Det Europæiske Fællesskab, og at det var passende at anvende eksportpriserne ved salg til USA. Af de i betragtning 43 ff. omhandlede grunde blev eksportpriserne ved salg til tredjelandet USA fundet passende, da det amerikanske marked kunne sammenlignes med markedet i Fællesskabet og således er repræsentativt.
- (15) Det bør bemærkes, at de gældende foranstaltninger delvist er baseret på data, som ikke vedrører ansøgerens egen fremstilling og eget salg af den pågældende vare, mens der i den nuværende UP var oplysninger om ansøgerens egne data vedrørende den normale værdi og eksportpriser — dog ved salg til et tredjelandsmarked — til rådighed. På dette grundlag blev det konkluderet, at den dumpingmargen, der blev konstateret i den nuværende UP var et bedre udtryk for ansøgerens situation i UP end de gældende foranstaltninger.

- (16) I den forbindelse blev der også taget hensyn til, at målet med en antidumpingtold ikke er at lukke markedet i Fællesskabet for import fra tredjelandslande, men at genskabe redelige konkurrencevilkår.

- (17) På baggrund af ovennævnte særlige omstændigheder blev det derfor konkluderet, at beregning af dumpingmargenen i UP på grundlag af ansøgerens salgspris ved eksport til USA var passende.

## 2. Normal værdi

- (18) Med henblik på at fastsætte den normale værdi blev det først kontrolleret, om ansøgerens samlede salg på hjemmemarkedet var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Da ansøgeren ikke havde noget eksportsalg af UAN til Det Europæiske Fællesskab i UP, blev ansøgerens samlede salgsmængde på hjemmemarkedet sammenlignet med ansøgerens samlede eksport af UAN til USA. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, bør hjemmemarkedssalget anses for repræsentativt, hvis den samlede mængde udgør mindst 5 % af det tilsvarende samlede eksportsalg, i dette tilfælde til USA. Af undersøgelsen fremgik det, at ansøgeren ikke solgte repræsentative mængder UAN på hjemmemarkedet.
- (19) Da ansøgerens hjemmemarkedspriser således ikke kunne anvendes til fastsættelse af den normale værdi, blev den normale værdi beregnet på grundlag af ansøgerens fremstillingsomkostninger plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (i det følgende benævnt »SA&G-omkostninger«) samt fortjeneste, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.
- (20) Med hensyn til fremstillingsomkostningerne bør det nævnes, at omkostninger til gas udgør en stor del af fremstillingsomkostningerne og en betydelig del af de samlede produktionsomkostninger. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5, blev det undersøgt, om omkostningerne i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare var afspejlet i passende omfang i ansøgerens regnskaber.
- (21) På grundlag af oplysninger offentliggjort af internationalt anerkendte kilder med speciale i energimarkeder blev det fastslået, at de priser, som ansøgeren betalte, var unormalt lave. Eksempelvis var de kun på 20-25 % af eksportprisen for naturgas fra Rusland. I den forbindelse tyder alle tilgængelige oplysninger på, at hjemmemarkedspriserne på gas i Rusland var regulerede priser, der ligger langt under markedspriserne på uregulerede markeder for naturgas. Da gasomkostningerne ikke blev afspejlet i passende omfang i ansøgerens regnskaber, måtte der foretages en passende justering af dem. Da der ikke var tale om normale gaspriser på det russiske hjemmemarked, var det nødvendigt at fastsætte gaspriserne ud fra et andet rimeligt grundlag, herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.
- (22) I dette tilfælde var den justerede pris baseret på gennemsnitsprisen for russisk gas, når den blev solgt til eksport, ved den tysk/tjekkiske grænse (Waidhaus) efter fradrag af transportomkostninger og justeret med henblik på at afspejle de lokale distributionsomkostninger. Waidhaus, der er knudepunktet for det russiske salg af gas til EU, som både er det største marked for russisk gas, og hvis priser i rimeligt omfang afspejler omkostningerne, kan anses for at være et repræsentativt marked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.
- (23) Efter offentliggørelsen hævdede ansøgeren, at enhver justering af den pris, som denne har betalt på hjemmemarkedet, ville være ubegrundet, og ansøgeren hævdede endvidere, at regnskaberne fuldt ud afspejlede de omkostninger, der var forbundet med fremstilling og salg af samme vare i oprindelseslandet. For at underbygge denne påstand forelagde ansøgeren en undersøgelse fra et uafhængigt konsulentfirma, der viste, at den gaspris, som ansøgeren havde betalt, fuldt ud afspejlede de omkostninger forbundet med produktion og salg af gas, som gasleverandøren havde afholdt. Som det også fremgår af konsulentfirmaets undersøgelse, skal det for det første bemærkes, at de omkostninger til gas samt de omkostninger forbundet med levering af gassen til ansøgeren, som var blevet anvendt ved sammenligningen, var anslåede omkostninger og således ikke faktiske omkostninger afholdt i UP. Det er også uklart, om de således fastsatte omkostninger var de fulde omkostninger som fastsat i overensstemmelse med grundforordningen, dvs. inklusive de fulde fremstillingsomkostninger og de fulde SA&G-omkostninger forbundet med produktion og salg af gas. Sluttelig skal det også bemærkes, at de foreliggende oplysninger om gasleverandørens omkostninger ikke kunne kontrolleres inden for rammerne af denne procedure.
- (24) Under alle omstændigheder og i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, anses alene det forhold, at den gaspris, som leverandøren opkræver af sin kunde, er omkostningsdækkende, ikke som sådan som et kriterium for fastslåelse af, om produktionsomkostningerne for samme vare, som de fremgår af virksomhedens regnskaber, i rimeligt omfang afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den vare, der er genstand for undersøgelsen. Af de i betragtning 21 omhandlede grunde blev det anset, at dette ikke var tilfældet. Ansøgeren redegjorde ikke for den åbenbart betydelige forskel mellem den pris for gas, der blev betalt på det russiske hjemmemarked, og eksportprisen på naturgas fra Rusland på den ene side og den pris, som blev betalt af EF-producenterne, på den anden side. Ansøgeren tog heller ikke hensyn til, at hjemmemarkedspriserne for naturgas blev reguleret i Rusland og ikke kunne anses at afspejle den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvridninger, på en rimelig måde. Selv om den gaspris, som ansøgeren har betalt, dækkede de enhedsomkostninger for produktion og salg af gas, som leverandøren har afholdt, er dette argument således irrelevant, da der ikke nødvendigvis er en direkte sammenhæng mellem markedsprisen på gas og produktions- og salgsomkostningerne. Den pris, som ansøgeren betalte for gas i UP, er stadig reguleret af staten og ligger langt under priseniveauet på ikke-regulerede markeder som forklaret i betragtning 21. Denne påstand måtte derfor afvises.

- (25) Ansøgeren hævdede endvidere, at ved at justere gasprisen blev der i realiteten anvendt en metode til fastsættelse af den normale værdi, som grundforordningen ikke foreskriver. Ved at erstatte gasomkostningerne på hjemmemarkedet med omkostninger, der er beregnet på den i betragtning 22 omhandlede måde, og fordi disse omkostninger udgør størstedelen af de samlede omkostninger forbundet med samme vare og dermed også af den beregnede normale værdi, ville den normale værdi i realiteten blive fastsat på grundlag af data fra et tredje »repræsentativt« marked. I den forbindelse gjorde ansøgeren gældende, at for lande med markedsøkonomi foreskriver grundforordningen dog kun følgende metoder til fastsættelse af den normale værdi: i) på grundlag af prisen for samme vare på hjemmemarkedet i normal handel eller, hvis der ikke foretages salg i normal handel, ii) på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet (plus et rimeligt beløb til dækning af SA&G-omkostninger samt fortjeneste) eller iii) repræsentative priser ved eksport af samme vare til et passende tredjeland. Ansøgeren konkluderede, at på dette grundlag skulle den normale værdi ikke baseres på data fra et tredje repræsentativt marked.
- (26) I den forbindelse og som også beskrevet i betragtning 18-42 skal det først bemærkes, at den normale værdi blev fastsat i overensstemmelse med de i grundforordningens artikel 2, stk. 1 til 6, omhandlede metoder. For at fastslå om salget på hjemmemarkedet blev foretaget i normal handel i prismæssig henseende, dvs. om det var fortjenstgivende, skal det dog først fastslås, om ansøgerens omkostninger var et pålideligt grundlag, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5. Først når der er foretaget en pålidelig fastsættelse af omkostningerne, kan det afgøres, hvilken metode der skal anvendes til fastsættelse af den normale værdi. Det er således forkert at hævde, at gennem fastsættelse af pålidelige omkostninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5, er der blevet indført en ny metode til fastsættelse af den normale værdi. Ansøgerens argumenter måtte derfor afvises.
- (27) Ansøgeren hævdede endvidere, at selv om der skulle foretages en justering af hans omkostninger til naturgas på hjemmemarkedet, var Waidhaus-prisen ikke et pålideligt grundlag for en sådan justering, da prisen fastsættes på grundlag af langfristede gaskontrakter, som indebærer, at prissammensætningen afhænger af priserne på olieprodukter og dermed ikke hænger sammen med omkostningerne forbundet med at producere og levere gas til ansøgeren i Rusland. Ansøgeren hævdede endvidere, at Waidhaus-prisen for russisk gas ikke er et pålideligt grundlag, da den påvirkes af ekstremt høje og muligvis ikke-konkurrencemæssigt fastsatte priser på hjemmemarkedet i Tyskland, som for nærværende undersøges af de tyske konkurrencemyndigheder.
- (28) For det første skal det bemærkes, at et af de afgørende kriterier for valg af grundlag for fastsættelse af gaspriserne var, at det i rimeligt omfang afspejler den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvriddinger. Det er hævet over enhver tvivl, at denne betingelse er overholdt, for så vidt angår Waidhaus-priserne. Ydermere importeres langt den største mængde gas fra Rusland via knudepunktet i Waidhaus, hvorfor Waidhaus-priserne er et passende grundlag for en justering. På dette grundlag blev Waidhaus betragtet som et repræsentativt marked og et passende grundlag for fastsættelse af gasomkostningerne, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5. For det andet og som beskrevet i betragtning 24 er det i sig selv irrelevant, om prisen er omkostningsafhængig, så længe den på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvriddinger. Hvad angår prisen på gas, der importeres ved Waidhaus, er der ikke tegn på statslig indgriben i prisdannelsen, og denne betingelse er således opfyldt. Hvad angår påstanden om ikke-konkurrencemæssig prisfastsættelse for gas på hjemmemarkedet i Tyskland, bør det bemærkes, at Bundeskartellamts (de tyske konkurrencemyndigheders) undersøgelse, som ansøgeren henviser til, endnu ikke er afsluttet, og at der ikke er blevet draget konklusioner. Denne undersøgelse vedrører i øvrigt de priser, som de største tyske gasdistributører opkræver på det tyske hjemmemarked, og ikke den pris, de betaler for gas, der er importeret fra Rusland. I modsætning til ansøgerens påstand er der ikke nødvendigvis nogen sammenhæng mellem disse to priser, da gasdistributørerne og deres kunder har direkte modsatte interesser. Det kan således antages, at distributørerne ønsker at opretholde videresalgsprisen på så højt et niveau som muligt, mens det samtidigt er i deres økonomiske interesse at bevare indkøbsprisen på det lavest mulige niveau for at maksimere deres fortjenstniveau. Ansøgerens påstand om, at tyske veletablerede selskaber ikke har noget incitament til at opnå lave priser for gas importeret fra Rusland ved Waidhaus, er således blot en antagelse, som ikke har hold i virkeligheden. Disse påstande blev derfor afvist.
- (29) Ansøgeren hævdede endvidere, at hvis der skulle foretages en justering af hans omkostninger til naturgas på hjemmemarkedet, burde en sådan justering baseres på de ikke-regulerede gaspriser, der kan opnås i Rusland. For det første bliver valget af Waidhaus ikke urimeligt, fordi Kommissionen kunne have valgt et andet grundlag. Det afgørende kriterium for valg af grundlag for fastsættelse af gasprisen er, at det i rimeligt omfang afspejler den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvriddinger. Det er hævet over enhver tvivl, at denne betingelse er overholdt, for så vidt angår Waidhaus-priserne. At den mængde gas, der blev solgt til ikke-regulerede priser på hjemmemarkedet, kun var beskednen i UP, og at sådanne priser lå betydeligt tættere på den regulerede pris på hjemmemarkedet end på den frit fastsatte eksportpris, tyder for det andet kraftigt på, at disse ikke-regulerede priser blev forvredet af de fremherskende regulerede priser. De ikke-regulerede priser på hjemmemarkedet kunne derfor ikke anvendes.

- (30) Ansøgeren hævdede endvidere, at hjemmemarkedspriserne for naturgas i Rusland, som er reguleret af staten, stiger løbende og når et niveau, hvor de dækker produktionsomkostningerne for gas. Prisen på hjemmemarkedet kan således ikke anses for at være præget af manglende konkurrence eller for at være urimeligt lav.
- (31) Denne påstand er ubegrundet, da det relevante kriterium for udvælgelse af et repræsentativt marked ikke er, om priserne giver fortjeneste som sådan, men om de i rimeligt omfang afspejler den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvridninger, som omhandlet i betragtning 29. Dette er ikke tilfældet for priser, der reguleres af staten. Dette argument er ydermere også i modstrid med oplysninger offentliggjort af den russiske gasleverandør (som bekræftet i leverandørens reviderede og offentliggjorte regnskab), hvoraf det fremgår, at de russiske hjemmemarkedspriser ikke dækker produktions-, transport- og salgsomkostninger. Dette argument blev derfor afvist.
- (32) Ansøgeren foreslog endvidere at anvende den russiske eksportpris ved salg til nabomarkeder som et alternativt grundlag for justeringen, men forelagde dog ikke yderligere oplysninger eller dokumentation vedrørende disse markeder. Det blev anset, at den russiske eksportpris ved salg af gas til de baltiske lande, for hvilke der i et vist omfang foreligger prisoplysninger, ikke var tilstrækkeligt repræsentativ, da eksportmængderne til disse lande er relativt begrænsede. Derudover forelå der ikke de nødvendige oplysninger om transport- og distributionsomkostninger, hvilket under alle omstændigheder umuliggjorde fastsættelse af pålidelige priser ved salg til de baltiske lande. Disse priser kunne derfor ikke anvendes som grundlag for justeringen.
- (33) Ansøgeren hævdede også, at hvis eksportprisen ved Waidhaus skulle anvendes, burde den russiske eksporttold på al eksport have været trukket fra Waidhausprisen, da salg på hjemmemarkedet ikke pålægges told.
- (34) Markedsprisen ved Waidhaus, som blev betragtet som et repræsentativt marked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, er rent faktisk prisen inklusive eksportafgifter og ikke prisen eksklusive sådanne afgifter. Set fra køberens synspunkt er det den pris, der skal betales ved Waidhaus, der er relevant, og det er i den forbindelse irrelevant, hvor stor en andel af prisen der udgøres af eksportskat, og hvor stor en andel af prisen der går til gasleverandøren. Sidstnævnte vil på den anden side altid forsøge at maksimere prisen og dermed opkræve den højeste pris, som kunderne er villige til at betale. Da denne pris altid ligger et godt stykke over produktionsomkostningerne, således at gasleverandøren kan opnå en enorm fortjeneste, er prisfastsættelsen ikke primært påvirket af eksportskattens størrelse, men af den pris, som kunderne er villige til at betale. Det blev derfor konkluderet, at prisen inklusive eksportskat og ikke prisen før denne skat er den normale pris på et marked underlagt markedskræfternes frie spil. Følgelig blev ansøgerens påstande desangående afvist.
- (35) I den forbindelse hævdede ansøgeren også, at den lokale distributørs fortjeneste ikke burde lægges til eksportprisen ved Waidhaus, da prisen ved Waidhaus allerede omfatter distributørernes fortjeneste. I den sammenhæng hævdede ansøgeren, at de lokale distributører i Rusland var datterselskaber, som var fuldt ud ejet af gasleverandøren, og at disse distributørers fortjeneste kunne blive talt med to gange, hvis fortjenesten blev lagt til. Ansøgeren hævdede også, at der også skulle tages hensyn til Ruslands naturlige komparative fordele. Ansøgeren hævdede ydermere, at da der er let adgang til gas i Rusland, men ikke i Fællesskabet, er det naturligt, at hjemmemarkedspriserne i Rusland er lavere end prisen på eksporteret gas, hvilket der skulle have været taget hensyn til ved fastsættelsen af justeringen af de gaspriser, der betales på hjemmemarkedet.
- (36) Det skal først bemærkes, at de lokale distributørers bruttofortjeneste ikke kun omfatter disse virksomheders fortjenstmargen, men også skal dække de omkostninger, der påløber mellem indkøb og videresalg af naturgasen.
- (37) For det andet kunne den påstand ikke længere efterprøves på tilfredsstillende vis. Dette skyldes, at gasleverandøren i Rusland og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder ikke var omfattet af denne undersøgelse, og at der derfor ikke forelå tilstrækkelige oplysninger om organisationen og dens omkostningsstruktur. Det skal også bemærkes, at situationen i Rusland bl.a. på grund af de tætte forbindelser mellem gasleverandøren og de russiske myndigheder ikke er tilstrækkeligt gennemsigtig til at give tilstrækkelig adgang til den nødvendige dokumentation.

- (38) Ansøgeren, som har bevisbyrden, kunne heller ikke forelægge oplysninger eller dokumentation, som viste, om og i givet fald i hvor høj grad distributionsomkostninger rent faktisk var medregnet i Waidhaus-prisen. Da kunderne på hjemmemarkedet købte gas fra lokale leverandører, måtte det dog antages, at de skulle betale lokale distributionsomkostninger, som ikke som sådan er medregnet i den ikke-justerede Waidhaus-pris. I denne fase af proceduren måtte det anses, at denne justering var berettiget, og påstanden blev følgelig afvist.
- (39) Fællesskabets institutioner mente dog også, at denne specifikke justering kunne have betydelige virkninger for beregningen af dumpingmargenen. På baggrund af den i betragtning 37 omhandlede særlige situation blev det derfor anset, at Kommissionen kan overveje genåbning af undersøgelsen på dette grundlag, såfremt ansøgeren forelægger tilstrækkelig verificerbar dokumentation.
- (40) Med hensyn til de påståede komparative fordele, hvad angår adgangen til naturgas i Rusland, bør det bemærkes, at det primære kriterium for valget af Waidhaus-priserne som grundlag for fastsættelse af gaspriserne som omhandlet i betragtning 28 er, at de i rimeligt omfang afspejler den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvridninger. De fremherskende markedsvilkår på hjemmemarkedet er irrelevante i denne forbindelse. Argumentet måtte derfor afvises.
- (41) SA&G-omkostningerne samt fortjenesten kunne ikke fastsættes ud fra grundforordningens artikel 2, stk. 6, første punktum, da ansøgeren efter justering for de i betragtning 22 omhandlede gasomkostninger ikke havde et repræsentativt hjemmemarkedssalg af den pågældende vare i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. Grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), kunne ikke anvendes, da kun ansøgeren var genstand for undersøgelsen. Artikel 2, stk. 6, litra b), fandt heller ikke anvendelse, da naturgas blandt varer af samme generelle varekategori ligeledes er langt det vigtigste råmateriale, hvorfor fremstillingsomkostningerne med stor sandsynlighed også ville skulle justeres af de i betragtning 21 omhandlede grunde. Inden for rammerne af denne interviewsundersøgelse forelå der ingen oplysninger, som muliggjorde en behørig kvantificering af en sådan justering samt fastsættelse af SA&G-omkostningerne og de relevante fortjenstmargener ved salg af disse varer efter en sådan justering. Derfor blev SA&G-omkostninger samt fortjeneste fastsat på grundlag af en rimelig metode, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).
- (42) I den forbindelse blev offentligt tilgængelige oplysninger om større virksomheder inden for sektoren for nitrogenholdige gødningsstoffer taget i betragtning. Det blev konstateret, at tilsvarende oplysninger fra nordamerikanske producenter (USA og Canada) ville være de mest hensigtsmæssige i forbindelse med denne undersøgelse i betragtning af den store mængde pålidelige, fuldstændige og offentligt tilgængelige finansielle oplysninger fra børsnoterede virksomheder i denne del af verden. Desuden viste det nordamerikanske marked et betydeligt salg på hjemmemarkedet og et betydeligt konkurrenceniveau både for nationale og udenlandske virksomheder. Derfor blev SA&G-omkostningerne samt fortjeneste fastsat ud fra de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger samt fortjeneste for tre nordamerikanske producenter, der blev anset for at være blandt de største virksomheder inden for gødningssektoren med hensyn til deres salg i Nordamerika af den samme generelle varekategori (nitrogenholdige gødningsstoffer). Disse tre producenter blev anset for at være repræsentative for sektoren for nitrogenholdige gødningsstoffer (gennemsnitligt over 78,15 % af omsætningen for virksomheden/erhvervsgruppen), og deres SA&G-omkostninger samt fortjeneste blev anset for repræsentative for de samme typer omkostninger, som normalt skal afholdes af virksomheder, der klarer sig godt i denne erhvervsgræn. Desuden er der intet tegn på, at den således beregnede fortjeneste oversteg den fortjeneste, som normalt opnås af russiske producenter ved salg af varer af den samme generelle varekategori på det russiske hjemmemarked.

### 3. Eksportpris

- (43) Som nævnt i betragtning 13 havde ansøgeren ikke eksportsalg af UAN til Det Europæiske Fællesskab i UP. Af de i betragtning 14-17 omhandlede grunde blev det derfor anset for passende at undersøge ansøgerens prisadfærd på andre eksportmarkeder med henblik på at beregne dumpingmargenen. I indledningsmeddelelsen påtænkte det at anvende USA som et passende marked for sammenligningen, da USA er ansøgerens største eksportmarked og modtog over 70 % af ansøgerens eksport i UP.

(44) Ingen af de berørte parter havde bemærkninger til valget af USA som det mest passende marked for sammenligningen. Undersøgelsen bekræftede, at det amerikanske UAN-marked er det mest passende for sammenligningen, da EF og USA er de to største UAN-markeder i verden og er sammenlignelige med hensyn til både mængde og priser.

(45) Da ansøgerens eksportsalg til USA i UP blev foretaget via en forretningsmæssigt forbundet handelsvirksomhed i Schweiz, måtte eksportprisen fastsættes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 9. Eksportprisen blev således beregnet på grundlag af de priser, som den første uafhængige kunde i USA, som er ansøgerens væsentligste eksportmarked, faktisk betalte eller skulle betale til ansøgeren. Disse priser blev fratrukket en nominel provision svarende til den fortjeneste, som opkræves af den forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomhed, der kan sidestilles med en agent, der arbejder på provisionsbasis.

#### 4. Sammenligning

(46) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet på grundlag af priserne ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen blev der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, korrigeret for forskelle, som påvirkede prisen og pris-sammenligneligheden. Der blev således justeret for forskelle i transport-, håndterings- og lastomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, hvor dette var berettiget og kunne dokumenteres.

#### 5. Dumpingmargen

(47) Dumpingmargenen blev fastlagt på grundlag af en sammenligning af den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportpriserne, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11.

(48) Denne sammenligning viste en dumpingmargen på 33,95 % af cif-prisen, frit USA's eller Canadas grænse, uførtoldet.

#### 6. Varige ændringer af de omstændigheder, der var fremherskende i UP

(49) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det undersøgt, om de omstændigheder, som dannede grundlag for den nuværende dumpingmargen, havde ændret sig, og om en eventuel ændring var af varig karakter.

(50) Endvidere er der intet, der tyder på, at niveauet for den normale værdi eller den eksportpris, der er fastsat for ansøgeren i denne undersøgelse, ikke kunne betragtes som varig. Selv om det kan hævdes, at udviklingen i priserne på naturgas, som er det vigtigste råmateriale, kunne få betydelige virkninger for den normale værdi, blev det anset, at en prisstigning ville have virkninger for alle markedsaktører og således påvirke både den normale værdi og eksportprisen.

(51) Ansøgerens pris ved eksport til Amerikas Forenede Stater, som er ansøgerens vigtigste eksportmarked, svarede i UP til priserne ved eksport til andre lande.

(52) Der er således grund til at antage, at den konstaterede dumpingmargen er baseret på varige ændringer af omstændighederne.

(53) Derudover blev der i forbindelse med denne undersøgelse ikke konstateret tegn på eller beviser for, at grundlaget for fastsættelse af skadestærskelniveauet i forbindelse med den oprindelige undersøgelse vil blive ændret betydeligt inden for en overskuelig fremtid.

(54) I den forbindelse skal det bemærkes, at selv om de omstændigheder, som dannede grundlag for fastsættelsen af dumpingmargen, har ændret sig siden indførelsen af den endelige told, som medførte en højere dumpingmargen i UP set i forhold til den oprindelige UP, og selv om der er grund til at antage, at den konstaterede dumpingmargen er baseret på varige ændringer af omstændighederne, bør størrelsen af den gældende antidumpingtold forblive uændret. Som nævnt i betragtning 55 og 56 blev den endelige antidumpingtold rent faktisk fastsat til samme niveau som den skadestærskel, der blev konstateret i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

**D. AFSLUTNING AF UNDERSØGELSEN**

(55) Der mindes om, at den endelige told i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, og som omhandlet i betragtning 49 i Rådets forordning (EF) nr. 1995/2000 i forbindelse med den oprindelige undersøgelse blev fastsat til niveauet for den konstaterede skadesmargen, som var lavere end dumpingmargenen, da det blev anset, at en sådan lavere told ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der blev påført EF-erhvervs-grenen. På baggrund af ovenstående bør den told, der fastsættes i forbindelse med denne undersøgelse, ikke være højere end den skadesmargen, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

(56) Der kan ikke fastsættes nogen individuel skadesmargen i forbindelse med denne delvise interimundersøgelse, da den er begrænset til undersøgelse af dumping, for så vidt angår ansøgeren. Den dumpingmargen, der blev fastsat i forbindelse med denne undersøgelse, blev derfor sammenlignet med den skadesmargen, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. Da sidstnævnte var lavere end den dumpingmargen, der blev konstateret i forbindelse med denne undersøgelse, bør denne undersøgelse afsluttes uden ændring af de gældende antidumpingforanstaltninger.

**E. TILSAGN**

(57) Ansøgeren gav udtryk for interesse i at afgive et tilsagn, men afgav ikke tilstrækkeligt dokumenterede tilbud om tilsagn inden for den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 8, stk. 2. Følgelig kunne Kommissionen ikke godtage noget tilsagn. Det anses dog, at en række forskellige spørgsmåls kompleksitet, dvs. 1) de udsving i prisen på den pågældende vare, som vil nødvendiggøre en form for indeksering af minimumspriserne, og som samtidigt ikke i tilstrækkeligt omfang kan forklares med de centrale omkostningsfaktorer, og 2) den særlige markedssituation for den pågældende vare (bl.a. at der ikke var nogen import fra den eksportør, der er genstand for denne undersøgelse, i UP) tyder på, at det må over-

vejes yderligere, om et tilsagn, der kombinerer en indekseret minimumspris med et kvantitativt loft, vil være anvendeligt.

(58) På grund af denne kompleksitet kunne ansøgeren som nævnt ovenfor ikke udarbejde et tilbud om et tilsagn, der kunne godtages, inden for den fastsatte frist. På baggrund af ovenstående mener Rådet, at ansøgeren undtagelsesvis bør få tilladelse til at forelægge sit tilbud om et tilsagn efter ovennævnte frists udløb, men dog senest ti dage efter denne forordnings ikrafttræden.

**F. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER**

(59) De interesserede parter fik meddelelse om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at afslutte denne undersøgelse og opretholde den nuværende antidumpingtold på importen af den pågældende vare fremstillet af ansøgeren. Alle parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Deres bemærkninger blev taget i betragtning, i det omfang de var relevante og underbygget af dokumentation —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Eneste artikel*

Den delvise interimundersøgelse af de antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat i vandig eller ammoniakalsk opløsning med oprindelse i Rusland, i øjeblikket tariferet under KN-kode 3102 80 00, der er indledt i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96, afsluttes uden ændring af de gældende foranstaltninger.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. marts 2008.

På Rådets vegne

D. RUPEL

Formand



## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 239/2008

af 17. marts 2008

**om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koks i stykker med en diameter på over 80 mm (koks 80+) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab <sup>(1)</sup> (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

**A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER**

- (1) Den 20. december 2006 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse <sup>(2)</sup> om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende import til Fællesskabet af koks i stykker med en diameter på over 80 mm (koks 80+) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (Kina). Den 19. september 2007 indførte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 1071/2007 <sup>(3)</sup> (forordning om midlertidig told) en midlertidig antidumpingtold på import af samme vare.
- (2) Proceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet af tre EF-producenter, der tegner sig for ca. 40 % af den samlede produktion i Fællesskabet af koks 80+. Det bemærkes, at der i betragtning 2 i forordningen om midlertidig told er anført et for lavt sat tal på »over 30 %«, efter yderligere undersøgelser viste det sig imidlertid, at klagerne reelt tegnede sig for ca. 40 % af den samlede produktion i Fællesskabet.
- (3) Som anført i betragtning 12 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra 1. oktober 2005 til 30. september 2006 (herefter »undersøgelserperioden«). For så vidt angår de

udviklingstendenser, der var relevante for undersøgelsen af skade, analyserede Kommissionen perioden fra 1. januar 2003 til udgangen af undersøgelsesperioden (herefter »den betragtede periode«).

**B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE**

- (4) Efter indførelsen af en midlertidig antidumpingtold på importen af koks 80+ med oprindelse i Folkerepublikken Kina indsendte en række interesserede parter skriftlige bemærkninger. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt mundtligt.
- (5) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på endeligt at fastslå de faktiske omstændigheder. Kommissionen uddybede navnlig sin undersøgelse vedrørende Fællesskabets interesser. I denne forbindelse blev der efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger aflagt et yderligere kontrolbesøg hos følgende virksomhed:
 

— La Fonte Ardennaise, Vivier-Au-Court, Frankrig —  
bruger i Fællesskabet.
- (6) Der blev desuden aflagt et besøg hos udvalget for europæiske støberisammenslutninger (Committee of Associations of European Foundries) i Düsseldorf, Tyskland, med det formål at indhente oplysninger. For at skabe klarhed omkring visse angivelige gennemførelsesproblemer blev der også aflagt besøg hos toldmyndighederne i Antwerpen, Belgien, og Duisburg, Tyskland.
- (7) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koks 80+ med oprindelse i Folkerepublikken Kina og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.
- (8) Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og undersøgelsesresultaterne, hvor det har været relevant, blevet ændret i overensstemmelse hermed.

<sup>(1)</sup> EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

<sup>(2)</sup> EUT C 313 af 20.12.2006, s. 15.

<sup>(3)</sup> EUT L 244 af 19.9.2007, s. 3.

**C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

- (9) I mangel af bemærkninger vedrørende den pågældende vare og samme vare bekræftes hermed betragtning 13–17 i forordningen om midlertidig told.
- (10) Under henvisning til ovenstående konkluderes det endeligt, at den pågældende vare og koks 80+ fremstillet og solgt i referencelandet (USA) samt koks 80+ fremstillet og solgt i Fællesskabet af EF-erhvervsgrenen, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen, er samme vare.

**D. DUMPING**

- (11) I mangel af bemærkninger vedrørende samarbejdsniveauet, valget af referenceland og fastsættelsen af normalværdien bekræftes hermed betragtning 18–28 i forordningen om midlertidig told.
- (12) For så vidt angår prissammenligningen gjorde den eneste samarbejdende kinesiske eksporterende producent indsigelse mod, at Kommissionen havde afvist hans påstand vedrørende indregning af yderligere sigtning i dumpingkalkulationen, og anførte, at en lignende påstand var blevet taget i betragtning i forbindelse med skadeskalkulationen. Påstanden blev derfor anerkendt, og normalværdien blev endnu en gang justeret.
- (13) Overslaget for værdien af den justering, der indledningsvis blev foretaget i forbindelse med forskellene i de fysiske egenskaber, er blevet tilpasset for at afspejle værdien af forskellene i brændværdiindikatorer og størrelsesudsving mellem varen fremstillet i referencelandet og varen eksporteret fra Kina.
- (14) I mangel af andre bemærkninger vedrørende dette bekræftes hermed betragtning 29–31 i forordningen om midlertidig told.
- (15) Den endelige dumpingmargen blev, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, fastsat på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi af fabrik og den vejede gennemsnitlige eksportpris af fabrik. Efter gennemførelse af de i betragtning 12 og 13 anførte justeringer udgør den endelige landsdækkende dumpingmargen, udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, uførtoldet, 61,8 %.

**E. SKADE****1. Produktion i Fællesskabet og EF-erhvervsgrenen**

- (16) I mangel af bemærkninger vedrørende definitionen af produktionen i Fællesskabet og EF-erhvervsgrenen bekræftes hermed betragtning 34 og 35 i forordningen om midlertidig told.

**2. Forbrug i Fællesskabet**

- (17) Som anført i betragtning 36 i forordningen om midlertidig told fortsatte Kommissionen sin undersøgelse, navnlig vedrørende ét element af forbruget i Fællesskabet, nemlig importmængderne i den betragtede periode. Da der imidlertid ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger i denne forbindelse, og i mangel af bemærkninger fra de interesserede parter vedrørende tvivl om metoden, der er anvendt til fastsættelse af forbruget i Fællesskabet, bekræftes hermed betragtning 36 og 37 i forordningen om midlertidig told.

**3. Import fra det pågældende land***a) Den pågældende imports mængde og markedsandel, importpriser*

- (18) Som anført i betragtning 36 og 41 i forordningen om midlertidig told fortsatte Kommissionen sin undersøgelse om importmængder og –priser i den betragtede periode. Det bør bemærkes, at der findes en fejl i betragtning 42 i forordningen om midlertidig told, idet priserne faldt med 43 % fra 2004 til undersøgelsesperioden og ikke med 35 % som anført i denne betragtning.

- (19) Da der imidlertid ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger vedrørende importmængder og –priser, og i mangel af bemærkninger fra de interesserede parter vedrørende tvivl om metoden, der er anvendt til fastsættelse af importmængder og –priser for den pågældende import, bekræftes hermed betragtning 38 til 42 i forordningen om midlertidig told.

*b) Prisunderbud*

- (20) Den samarbejdende eksporterende producent og én bruger hævdede, at det, hvis prisunderbudskalkulationen skal gennemføres på et retfærdigt grundlag, ville være nødvendigt at medtage en justering for forskelle i de fysiske egenskaber, når man sammenligner de priser, som EF-erhvervsgrenen forlanger for den samme vare og importpriserne for den pågældende vare. På den anden side set hævdede nogle producenter i EF-erhvervsgrenen, at om end koks 80+ fra visse producenter i EF-erhvervsgrenen hypotetisk kunne retfærdiggøre en højere pris på grund af specifikke kvalitetsmæssige egenskaber, fremgår det af de oplysninger, som Kommissionen har til rådighed, at brugere ikke betaler en højere pris for de såkaldt bedre kvalitetsmæssige egenskaber, navnlig i en situation med prismæssig tilbageholdenhed på grund af

dumping. I henhold til disse producenter i EF-erhvervs-grenen er brugerindustriens indkøbsbeslutninger i stedet udelukkende baseret på den pris, der forlanges for den kinesiske vare. Derfor er en justering for forskelle i de fysiske egenskaber ikke berettiget. Da det imidlertid af de kontrollerede oplysninger fremlagt af de interesserede parter synes at fremgå, at der er forskelle i indholdet af fugtighed, aske, luftbårne partikler og svovl mellem den samme vare og den pågældende vare, som under normale markedsforhold ville have kunnet indvirke på priserne, blev påstanden fra den samarbejdende eksporterende producent og én bruger godkendt, og der blev foretaget en yderligere tilpasning for at tage hensyn til disse forskelle.

- (21) For at kunne sammenligne den pågældende vare og koks 80+ fremstillet af EF-erhvervs-grenen i samme handelsled blev der — ud over de i betragtning 43 i forordningen om midlertidig told nævnte omkostninger efter importen, som bæres af importører i Fællesskabet — desuden i forbindelse med prisunderbudskalkulationen foretaget en tilpasning også for løsningsudgifter. Det bør for overskuelighedens skyld ligeledes bemærkes, at der allerede i den indledende fase i forbindelse med prisunderbudskalkulationen blev foretaget en tilpasning vedrørende fortjenstmargenen for ikke-forretningsmæssigt forbundne importører, selv om dette ikke specifikt er nævnt i betragtning 43 i forordningen om midlertidig told. Denne tilpasning er sket med udgangspunkt i den konstaterede rentabilitet, som den samarbejdende ikke-forretningsmæssigt forbundne importør meddelte i undersøgelsesperioden, og ligger i området 5-10 % <sup>(1)</sup>.
- (22) Den foreløbige prisunderbudsmargen for Kina blev som følge heraf ændret, og det konkluderedes, at den pågældende vare med oprindelse i Kina i undersøgelsesperioden blev solgt i Fællesskabet til priser, der lå 5,7 % under EF-erhvervs-grenens salgspriser.

#### 4. EF-erhvervs-grenens situation

- (23) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger vedrørende produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, lagre, investeringer og den aktuelle dumpingmargens størrelse, bekræftes hermed konklusionerne i betragtning 46 til 50, 53 til 54 og 60 til 61 i forordningen om midlertidig told.

##### a) Salgspriser i Fællesskabet

- (24) Salgspriserne i Fællesskabet som anført i betragtning 51 i forordningen om midlertidig told blev justeret som anført i nedenstående tabel. Disse mindre justeringer ændrer ikke på konklusionerne i forbindelse med salgs-

priserne i betragtning 51 og 52 i forordningen om midlertidig told.

	2003	2004	2005	Undersøgelsesperioden
Enhedspris, EF-markedet (EUR/ton)	154	191	243	198
Indeks (2003 = 100)	100	124	158	129

##### b) Rentabilitet, investeringsafkast, likviditet og evne til at rejse kapital

- (25) Udregningen af rentabilitetstallene i forordningen om midlertidig told blev justeret og en fejl rettet. De rigtige tal, som er anført i nedenstående tabel, ændrer dog ikke konklusionerne vedrørende den generelle tendens for udviklingen i EF-erhvervs-grenens rentabilitet, selv om de tegner et endnu mere dystert billede af situationen for EF-erhvervs-grenen: EF-erhvervs-grenens rentabilitet faldt brat fra 16,2 % i 2005 til -3,8 % i undersøgelsesperioden. Som følge af denne justering er også tallene vedrørende investeringsafkast, udtrykt som fortjeneste i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne, blevet tilpasset. Likviditetstallene er uændrede i forhold til forordningen om midlertidig told, men er af hensyn til overblikket medtaget i nedenstående tabel.

	2003	2004	2005	Undersøgelsesperioden
Rentabilitet for EF-erhvervs-grenens salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder (% af nettosalg)	8,1 %	15,0 %	16,2 %	-3,8 %
Indeks (2003 = 100)	100	185	200	-47
Investeringsafkast (fortjeneste i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne)	2,2 %	19,2 %	13,3 %	-13,3 %
Indeks (2003 = 100)	100	460	340	-180
Likviditet (1 000 EUR)	17 641	13 633	34 600	4 669
Indeks (2003 = 100)	100	77	196	26

<sup>(1)</sup> Af fortrolighedshensyn er dette tal angivet i intervalform.

- (26) Da der ikke er fremlagt yderligere nye kommentarer vedrørende dette, bekræftes hermed konklusionerne i betragtning 58 i forordningen om midlertidig told.

c) *Beskæftigelse, produktivitet og lønninger*

- (27) Produktivitetstallene for de beskæftigede i industrien i Fællesskabet som anført i betragtning 59 i forordningen om midlertidig told blev også justeret som anført i nedenstående tabel. Disse justerede tal viser, at EF-erhvervsgrenens arbejdsstyrkes produktivitet, målt i ton/ansat/år, steg lidt fra 2003 til undersøgelsesperioden. Af hensyn til gennemskueligheden er arbejdskraftomkostninger pr. ansat også anført mere detaljeret end i forordningen om midlertidig told.

	2003	2004	2005	Undersøgelsesperioden
Antal beskæftigede	680	754	734	767
Indeks (2003 = 100)	100	111	108	113
Produktivitet (tons/ansat)	1 211	1 348	1 299	1 266
Indeks (2003 = 100)	100	111	107	105
Arbejdskraftomkostninger pr. ansat (1 000 EUR)	28 096	27 784	29 453	30 502
Indeks (2003 = 100)	100	99	105	109

### 5. Konklusion om skade

- (28) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told hævdede en bruger, under henvisning til betragtning 64 og 67 i forordningen om midlertidig told, at Kommissionen udelukkende havde baseret sine foreløbige konklusioner om skade — og dermed også årsagssammenhængen — på en påstået negativ udvikling af visse markedsindikatorer i en meget kort periode i stedet for som normalt at have vurderet skaden over en periode på tre til fire år. Brugeren baserede denne påstand på en formodning om, at EF-erhvervsgrenen ikke havde lidt skade indtil slutningen af 2005, eftersom de foregående foranstaltninger udløb i slutningen af 2005. Eftersom undersøgelsesperioden udløb i september 2006, ville dette betyde, at den skadevoldende situation for EF-

erhvervsgrenen kun ville have været gældende i få måneder i 2006.

- (29) I denne sammenhæng bør det først bemærkes, at betragtning 64 i forordningen om midlertidig told, hvori der henvises til udviklingen af visse skadesindikatorer mellem 2005 og undersøgelsesperioden skal læses i sammenhæng med den foregående betragtning 63, hvor udviklingen af skadesindikatorer op til 2005 kommenteres. Af disse betragtninger i forordningen om midlertidig told om skadesindikatorer fremgår det klart, at Kommissionen fulgte sin sædvanlige praksis og undersøgte udviklingen af skadesindikatorer over en periode på næsten fire år, dvs. fra begyndelsen af 2003 til september 2006. Som anført i betragtning 63 var 2004 et ekstraordinært år på markedet for koks 80+ på grund af ringe import fra Kina og lukning af en række anlæg, der tidligere fremstillede koks 80+ i Fællesskabet. Ingen interesserede parter har gjort indsigelse mod, at markedssituationen var ekstraordinær i 2004, og at dette også viste sig i indikatorerne for det efterfølgende år. Det er netop, fordi de store udsving, man kunne konstatere i 2004 og 2005, betragtes som ekstraordinære, at Kommissionen i dette tilfælde har måttet rette særlig opmærksomhed mod udviklingen af skadesindikatorer mellem 2003 og undersøgelsesperioden. Det bør endnu en gang bemærkes, at de vigtigste finansielle indikatorer, navnlig rentabilitet, udviste en markant negativ udvikling, ikke blot fra 2005 til undersøgelsesperioden, men også hvis man sammenligner 2003 med undersøgelsesperioden.
- (30) Herudover bør det bemærkes, at det at drage konklusioner om EF-erhvervsgrenens situation ved udgangen af 2005 ud fra det faktum, at EF-producenterne ikke fulgte op på en anmodning om udløbsundersøgelse for de tidligere foranstaltninger, må betragtes som ren spekulation.
- (31) Derfor afvises påstanden om, at Kommissionen kun har vurderet skadessituationen i nogle få måneder i 2006.
- (32) Ovenstående justerede faktorer, dvs. EF-erhvervsgrenens rentabilitet, investeringsafkast og produktivitet, influerer ikke på den tendens, der er beskrevet i forordningen om midlertidig told. Den justerede prisunderbudsmargen forbliver også et godt stykke over minimumsgrænsen. Derfor finder man, at konklusionerne vedrørende den materielle skade, der er påført EF-erhvervsgrenen, som anført i forordningen om midlertidig told, ikke er ændret. Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger vedrørende dette, bekræftes disse hermed endeligt.

## F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

## 1. Dumpingimportens følgevirkninger

- (33) Som anført ovenfor i betragtning 22 bekræftes det endeligt, at den pågældende vare med oprindelse i Kina i undersøgelsesperioden blev solgt i Fællesskabet til priser, der lå 5,7 % under EF-erhvervsgrenens salgspriser. Justeringen af prisunderbudsmargenen ændrer ikke på konklusionerne om dumpingimportens følgevirkninger i bemærkning 67 til 69 i forordningen om midlertidig told.

## 2. Udsving i vekselkurserne

- (34) Én bruger hævdede, at udviklingen på markedet efter undersøgelsesperioden viser, at situationen i løbet af undersøgelsesperioden var ekstraordinær, samt at priserne begyndte at stige igen efter undersøgelsesperioden. Denne bruger hævdede, at det midlertidige fald i priserne i undersøgelsesperioden hovedsagelig skyldtes den ugunstige vekselkurs mellem USD og EUR, at priserne for koks 80+ på verdensmarkedet normalt udtrykkes i USD, samt vanskelighederne ved at justere priserne, der normalt forhandles årligt, til den ændrede valutasituation. I denne forbindelse bemærkes, at undersøgelsen har vist, at salgspriserne hos EF-erhvervsgrenens producenter inden for EF normalt udtrykkes i EUR eller andre europæiske valutaer og ikke i USD. Endelig støtter udviklingen på markedet efter undersøgelsesperioden med højere priser, som hævdede af denne bruger, som ville være sammenfaldende med en endnu svagere USD i forhold til EUR, ikke logikken, hvorefter de faldende priser for koks 80+ skulle være forårsaget af en ugunstig vekselkursændring mellem USD og EUR.

## 3. Selvpåført skade

- (35) Én bruger hævdede, at den skade, som EF-erhvervsgrenen angivelig skulle have været påført på grund af faldende priser, i stedet skyldtes den aggressive prispolitik, som visse europæiske producenter praktiserede, idet de solgte til priser, der lå under de kinesiske importpriser. Undersøgelsen har imidlertid ikke vist nogen generel »aggressiv prispolitik« mellem visse europæiske producenter. Man fandt, at konkurrencen mellem de europæiske producenter hovedsagelig finder sted på de regionale markeder og ikke på fællesskabsplan, da producenterne på grund af de betydelige transportomkostninger normalt sælger inden for et begrænset geografisk område. At visse producenter muligvis har forlangt lavere priser, har således ikke bevirket skade for andre producenter. Ydermere betyder det, at der findes konkurrence mellem visse europæiske producenter, ikke, at de dumpede kinesiske importpriser ikke har tvunget disse producenter til at underbyde hinanden i endnu større omfang, end de ville have gjort i en situation med fair konkurrence fra

de kinesiske producenters side, og dermed sælge til uholdbart lave priser.

- (36) Denne bruger hævdede også, at den største del af forbrugsstigningen fra 2003 til undersøgelsesperioden var relateret til europæiske producenter og ikke til importen fra Kina. Om end dette i absolutte termer er korrekt, er det det ikke i relative termer: Undersøgelsen har vist, at importen fra Kina, der havde en markedsandel på 24 % i 2003, tegnede sig for næsten halvdelen af forbrugsstigningen fra 2003 til undersøgelsesperioden.
- (37) Denne samme bruger hævdede også, at EF-erhvervsgrenen i en situation med stigende forbrug ikke ville være i stand til at øge sin markedsandel, da den ikke havde øget sin produktionskapacitet. Derfor ville det være nødvendigt at imødekomme forbrugsstigningen med import fra Kina. At EF-erhvervsgrenen imidlertid ikke har øget sin produktionskapacitet i takt med det stigende forbrug, kan snarere ses som en konsekvens af det usikre investeringsmiljø, som skyldes pristrykket fra de dumpede kinesiske importpriser, end som en årsag til skade for EF-erhvervsgrenen.
- (38) Det bemærkes, at EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden havde en reservekapacitet på omkring 120 000 tons, hvis udnyttelse ikke var økonomisk bæredygtig på grund af pristrykket fra de dumpede kinesiske importpriser. Ydermere indskrænkede en europæisk producent sin produktion væsentligt fra 2005 til undersøgelsesperioden og er efter undersøgelsesperioden ophørt med produktion af koks 80+. De særlige produktionsmetoder for denne industri betyder, at en midlertidig produktionsstandsning ødelægger produktionsudstyret (ovne), og at genstart vil kræve store yderligere investeringer. I en markedssituation præget af stærkt faldende priser er det ikke økonomisk forsvarligt at investere i genstart af nedlukkede ovne eller bygning af nye.
- (39) En interesseret part hævdede også, at stigende arbejdskraftomkostninger skulle være en væsentlig grund til den skade, som EF-erhvervsgrenen angivelig skulle have været påført. Undersøgelsen har imidlertid vist, at det øgede antal beskæftigede i EF-erhvervsgrenen kan henføres til kun én producent, som sideløbende hermed også øgede sin produktivitet. De øvrige producenter i EF-erhvervsgrenen holdt deres antal beskæftigede forholdsvis stabilt, selv om de var stillet over for faldende produktion. Årsagen hertil er produktionsmetoderne for denne industri, der betyder, at antallet af ansatte, der kræves til at holde produktionsanlægget i gang, er næsten uændret, uanset om anlægget kører på fuld kapacitet eller ej, hvorfor produktiviteten falder i takt med produktionen.

(40) Under alle omstændigheder, også hvis visse producenter i EF-erhvervsgrenen skulle have påtaget sig unødvendigt høje arbejdskraftomkostninger i forbindelse med produktionsnedsættelsen, kan dette ikke betragtes som en væsentlig årsag til skade, når man ser på den minimale indflydelse, ændringerne i arbejdskraftomkostninger har haft på EF-erhvervsgrenens generelle rentabilitet. Dette kan illustreres ved, at stigningen i arbejdskraftomkostninger (1,8 mio. EUR) repræsenterer mindre end ét procentpoint af faldet i EF-erhvervsgrenens generelle rentabilitet, der faldt fra 16,2 % til - 3,8 % fra 2005 til undersøgelsesperioden (ca. 39 mio. EUR fald i overskud).

#### 4. Råvarepriser — naturlige ulemper i forbindelse med adgangen til råvarer

(41) For så vidt angår råvarepriserne skal det, som detaljeret beskrevet i betragtning 75 i forordningen om midlertidig told, bemærkes, at justerede kalkulationer har vist, at den grundlæggende råvare, der anvendes ved fremstillingen af koks 80+, kokskul, i den betragtede periode tegnede sig for omkring 60 % af EF-erhvervsgrenens produktionsomkostninger for koks 80+.

(42) En interesseret part hævdede, at de stigende priser på den grundlæggende råvare, kokskul, ramte EF-erhvervsgrenen relativt hårdere end erhvervsgrenen i Kina, der har lettere adgang til råvaren, og dermed gør EF-erhvervsgrenen ukonkurrencedygtig, selv uden dumpingimport. I denne sammenhæng bør det indledningsvis bemærkes, at det i betragtning af den meget lave grad af samarbejde fra de kinesiske eksporterende producenters side ikke er muligt at drage nogen konklusion om de kinesiske eksporterende producenters muligheder for adgang til råvaren. Det skal også bemærkes, at én producent i EF-erhvervsgrenen, der tegner sig for en væsentlig del af EF-erhvervsgrenens samlede produktion, anvender lokalt udvundet kokskul. Hertil kommer, som allerede nævnt i betragtning 76 i forordningen om midlertidig told, at EF-erhvervsgrenen frem til undersøgelsesperioden kunne overvælge stigningen i råvarepriserne på salgspriserne. Det bemærkes endvidere, at Kina også i henhold til de foreliggende oplysninger om markedet til en vis grad er afhængig af import af råvarer, og i øjeblikket importerer betydelige mængder kokskul fra Australien.

(43) En anden interesseret part hævdede, at årsagssammenhængsanalysen er ukorrekt, da denne part betvivler, at EF-erhvervsgrenen, der var rentabel i 2003, kunne have lidt tab i undersøgelsesperioden og ikke længere være i stand til at imødekomme de høje udgifter til råvarer, selv om stigningen i EF-erhvervsgrenens salgspriser mellem 2003 og undersøgelsesperioden var langt større end indvirkningen på stigningen i råvarepriserne.

(44) I denne sammenhæng bør det bemærkes, at selv om det er korrekt, at EF-erhvervsgrenens salgspriser var højere i undersøgelsesperioden end i 2003 (se betragtning 51 i forordningen om midlertidig told), var råvarepriserne, som udgør størstedelen af produktionsomkostningerne, forholdsmæssigt endnu højere (se betragtning 75 i forordningen om midlertidig told og ovenstående betragtning 41). Påstanden afvises derfor.

#### 5. Konklusion om årsagssammenhæng

(45) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger vedrørende dette, bekræftes hermed konklusionerne i betragtning 67 til 80 i forordningen om midlertidig told, med undtagelse af de ændringer, der som ovenfor anført er foretaget i betragtning 67 og 75.

(46) På denne baggrund bekræftes den foreløbige konklusion om, at der findes årsagssammenhæng mellem den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen er blevet påført, og den dumping, som er blevet konstateret fra kinesisk side.

#### G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

##### 1. Udviklingen efter undersøgelsesperioden

(47) Der blev modtaget kommentarer om behovet for at tage hensyn til visse vigtige udviklinger efter undersøgelsesperioden både fra visse producenter i EF-erhvervsgrenen samt fra den samarbejdende kinesiske eksporterende producent og fra brugere. Disse kommentarer vedrører navnlig den væsentlige stigning i markedsprisen for koks 80+, både hvad angår importen fra Kina og salgspriserne for EF-erhvervsgrenen.

(48) Disse interesserede parter henførte hovedsagelig årsagen til de stigende importpriser til en række foranstaltninger, der for nylig er indført af de kinesiske myndigheder med henblik på at tilskynde til en nedsættelse af eksporten af energiintensive produkter, herunder koks, som f.eks. forhøjede eksportskatter og strengere bestemmelser for tildeling af eksportlicenser. En bruger hævdede, at disse foranstaltninger sandsynligvis vil være langfristede på grund af den strukturmæssige ændring i den kinesiske

politik, hvorefter halvfabrikata-energiråvarer som koks 80+ forbeholdes hjemmemarkedet for at skabe lokal merværdi. På den anden side set har producenter i EF-erhvervsgruppen anført, at det aktuelt høje prisniveau er midlertidigt og til en hver tid kan ændres på eneinitiativ fra de kinesiske myndigheders side. Den samme bruger hævdede også, at producenter i EF-erhvervsgruppen aktuelt har en gunstig rentabilitet på grund af de væsentlige prisstigninger efter undersøgelsesperioden. I henhold til denne brugers udsagn vil salgspriserne for producenter i EF-erhvervsgruppen på længere sigt blive ved med at stige på grund af en betydelig stigning i forbruget i stenduldsindustrien, manglende produktionskapacitetsudvidelser i EF og især dybtgående ændringer i den kinesiske politik, der i væsentlig grad har begrænset eksporten fra Kina.

- (49) For så vidt at denne bruger hævdede, at den påståede langvarighed af i) den begrænsede eksport fra Kina og ii) den påståede gunstige rentabilitet i EF-erhvervsgruppen fjerner behovet for at pålægge antidumpingforanstaltninger, skal det indledningsvis bemærkes, at selv om det er korrekt, at de kinesiske myndigheder har indført foranstaltninger med henblik på at tilskynde til en nedsættelse af eksporten af energiintensive produkter, foreligger der ingen oplysninger, der kan bekræfte, at disse foranstaltninger skulle være permanente. Tværtimod viser tidligere erfaringer, navnlig fra 2004 og 2005, at politikken til indvirkning på eksporten ganske hurtigt kan blive vendt om. Det skal endvidere bemærkes, at artikel 6, stk. 1, i grundforordningen fastsætter, at der normalt ikke skal tages hensyn til oplysninger, som vedrører en periode efter undersøgelsesperioden.
- (50) Væsentlige prisstigninger i importen fra Kina af koks 80+ er imidlertid allerede anerkendt i betragtning 112 i forordningen om midlertidig told, og der er blevet taget hensyn til dette i valget af minimumsimportpris som foranstaltning. Den fortsatte tendens til høje importpriser hinsides skadevoldende niveau også efter forordningen om midlertidig told bekræftes både af offentliggjorte markedsrapporter og af oplysninger, der er til rådighed for Kommissionen om import af koks 80+ fra Kina foretaget efter indførelsen af de foreløbige foranstaltninger. Denne omstændighed afspejles igen af valget af en minimumsimportpris som endelig foranstaltning, som anført nedenfor i betragtning 75.
- (51) Visse producenter i EF-erhvervsgruppen har påstået, at de høje importpriser, der har kunnet konstateres efter undersøgelsesperioden, også kunne henføres til priserne for massegodstransport til søs, som steg betydeligt efter undersøgelsesperioden, hvilket bevirkede en stigning i cifprisen for den pågældende vare. Producenterne hævdede, at eftersom minimumsimportprisen fastsættes ud fra cifprisen, indvirker den ikke på problemet med dumpingimport, da importprisen overstiger minimumsimportprisen, hvis transportomkostningerne medtages. I denne

sammenhæng bør det indledningsvis bemærkes, at artikel 6, stk. 1, i grundforordningen fastsætter, at der normalt ikke skal tages hensyn til oplysninger, som vedrører en periode efter undersøgelsesperioden. I tillæg hertil har de nævnte producenter i EF-erhvervsgruppen end ikke anført, hvordan de påståede stigninger i priserne for massegodstransport til søs efter deres mening skulle tages i betragtning i denne sammenhæng.

- (52) De samme producenter i EF-erhvervsgruppen har også påstået, at en minimumsimportpris fastsat ud fra udgifterne til råvaren i undersøgelsesperioden ikke på korrekt vis afhjælper den skade, der forårsages af dumpingimporten, da en betydelig stigning i priserne for massegodstransport til søs efter undersøgelsesperioden ville have indflydelse på prisen for den vigtigste råvare, kokskul, som EF-erhvervsgruppen hovedsagelig indfører pr. skib. I denne sammenhæng bør det endnu en gang bemærkes, at artikel 6, stk. 1, i grundforordningen fastsætter, at der normalt ikke skal tages hensyn til oplysninger, som vedrører en periode efter undersøgelsesperioden. I tillæg hertil har de nævnte producenter i EF-erhvervsgruppen ikke sat tal på, hvilken virkning den påståede stigning i priserne for massegodstransport til søs ville have på EF-erhvervsgruppenes fremstillingsomkostninger for koks 80+, ud over at have fremlagt en række offentliggjorte rapporter om priserne for søfragt. Ud fra disse kan man imidlertid ikke foretage tilstrækkeligt detaljerede kalkulationer om virkningen på EF-erhvervsgruppen globalt, navnlig under hensyntagen til, at producenterne i EF-erhvervsgruppen anskaffer deres råvarer fra en række forskellige kilder, samt at én af de betydeligste producenter i EF-erhvervsgruppen ikke ville være berørt af stigningen i priserne for søfragt, da han anvender lokalt udvundet kokskul. Dette argument fra producenterne i EF-erhvervsgruppen må derfor afvises.

## 2. Virkningerne på EF-erhvervsgruppen

- (53) I tillæg til kommentarerne vedrørende udviklinger efter undersøgelsesperioden, som er behandlet ovenfor under betragtning 47 til 50, hævdede en bruger også, at analysen af EF-erhvervsgruppenes interesse i indførelse af foranstaltninger udelukkende er baseret på resultater fra undersøgelsesperioden, uden at afspejle hele skadesundersøgelsesperioden. I denne sammenhæng bør det bemærkes, at analysen af de mulige virkninger for EF-erhvervsgruppen af indførelse af foranstaltninger eller ej er udledt af skadesanalysen, som Kommissionen, som anført i betragtning 28 og 29, gennemførte under hensyntagen til udviklingen i skadesindikatorer i hele den pågældende periode. Dette krav må derfor afvises.
- (54) Da ingen af parterne fremførte nye omstændigheder eller argumenter vedrørende antidumpingforanstaltningernes virkninger for EF-erhvervsgruppen, bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 82 til 84 i forordningen om midlertidig told.

### 3. Virkningen af foranstaltningerne på ikke-relaterede importører/forhandlere i Fællesskabet

- (55) Da der ikke er fremsat bemærkninger fra importører/forhandlere, bekræftes konklusionerne i betragtning 85 til 87 i forordningen om midlertidig told.

### 4. Virkningen af foranstaltningerne på brugerne

#### a) Stenuldsproducenter

- (56) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger vedrørende dette, bekræftes hermed konklusionerne i betragtning 89 til 91 i forordningen om midlertidig told. Det bekræftes derfor også, at en antidumpingtold som den foreslåede højst medfører en gennemsnitlig hypotetisk stigning i den samarbejdende stenuldsproducents produktionsomkostninger på omkring 1 % som anført i betragtning 98 i forordningen om midlertidig told.

#### b) Støberier

- (57) Efter den midlertidige fase uddybede Kommissionen undersøgelsen for så vidt angår foranstaltningernes mulige indvirkning på brugerne, navnlig støberier. I denne forbindelse blev der fremsat anmodning om yderligere oplysninger til udvalget for europæiske støberisammenslutninger (Committee of Associations of European Foundries) og nationale støberisammenslutninger. De indkomne oplysninger bekræfter den foreløbige konklusion, der, som anført i betragtning 93 og 94 i forordningen om midlertidig told, er baseret på besvarede spørgeskemaer, og som gik ud på, at indvirkningen af prisen på koks 80+ på de samlede produktionsomkostninger for støberierne er forholdsvis moderat. Om end andelen af koks 80+ i brugernes produktionsomkostninger er afhængig af produktet, lå den dog generelt mellem 2 % og 5 %.

- (58) Rentabiliteten hos de i betragtning 93 i forordningen om midlertidig told nævnte støberier lå mellem 2 % og 6 %. Dette stemmer overens med oplysninger fra udvalget for europæiske støberisammenslutninger (Committee of Associations of European Foundries), baseret på en undersøgelse af rentabiliteten for 93 støberier i 2006, i henhold til hvilken den gennemsnitlige rentabilitet for støberindustrien lå på 4,4 % (gennemsnitsrentabiliteten var på 2,8 % for støberier, der producerer for automobilindustrien og på 6,4 % for støberier, der producerer for maskindustrien).

- (59) De ovennævnte yderligere oplysninger har også bekræftet de foreløbige undersøgelsesresultater, hvorefter en told svarende til prisunderbudsmargenen ville have en meget begrænset virkning på støberiernes produktionsomkostninger, med en gennemsnitlig hypotetisk stigning på omkring 1 %. Det bør bemærkes, at for en stor del af de støberier, der indgår i den analyse, der er omtalt i betragtning 93 i forordningen om midlertidig told, vil denne procentsats endog ligge langt under 1 %.

- (60) Visse interesserede parter har imidlertid hævdet, at de på grund af de europæiske støberiers lave gennemsnitsrentabilitet ikke kan overleve væsentlige prisstigninger på koks 80+, som de næppe kan vælte over på kunderne. I denne sammenhæng bemærkes, at det ikke kan udelukkes, at visse støberier ikke vil kunne overleve det aktuelle prisniveau for koks 80+. Imidlertid synes det ikke, at prisstigningerne efter undersøgelsesperioden kan tilskrives antidumpingforanstaltningerne, eftersom den minimumsimportpris, der er pålagt i medfør af forordningen om midlertidig told, ligger betydeligt under det aktuelle markedsprisniveau, og eftersom prisstigningerne begyndte allerede inden de foreløbige foranstaltninger blev indført.

#### c) Forsyningssikkerhed

- (61) Visse brugere gentog også deres tidligere påstande i forbindelse med forsyningssikkerheden for koks 80+ og hævdede, at indførelse af foranstaltninger vil have dramatiske virkninger for brugerindustrien i Fællesskabet, for hvem koks 80+ er en strategisk vigtig råvare. Disse brugere har dog samtidig bekræftet, at indførelse af foranstaltninger kun i ringe grad om overhovedet vil influere på eksporten fra Kina. Herudover er metode og omfang af antidumpingforanstaltningerne i denne sag valgt, så de kan fungere som et sikkerhedsnet for EF-erhvervsgrenen, men uden kunstigt at forvride markedet til ugunst for brugerindustrien. Undersøgelsen har vist, at en eventuel risiko for forsyningerne, om overhovedet, vil kunne stamme fra en øget efterspørgsel på det kinesiske hjemmemarked og den aktuelle kinesiske politik med henblik på at tilskynde til en nedsættelse af eksporten af energiintensive produkter, men ikke fra antidumpingforanstaltningerne.

### 5. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (62) Ovenstående supplerende analyse af interesserne blandt forbrugere og ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet har ikke ændret de foreløbige konklusioner i den henseende. Selv hvis byrden i visse tilfælde skulle bæres af brugeren/importøren i fuldt omfang, ville eventuelle negative finansielle virkninger for denne under alle omstændigheder blive ubetydelige. Derfor anses konklusionerne om Fællesskabets interesser i forordningen om midlertidig told for at være uændrede. I mangel af andre bemærkninger bekræftes de således endeligt.

### H. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

#### 1. Skadestærskel

- (63) Den fortjenstmargen før skat, der blev anvendt i forordningen om midlertidig told til udregning af skadesafhjælpningsniveauet, var baseret på EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige fortjenstmargen i 2003-2005, der foreløbigt fastsattes til 15,3 % af omsætningen. Dette betragtes som værende den fortjenstmargen før skat, som en industri af denne type med rimelighed kunne forventes at opnå under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport.



- (64) Adskillige interesserede parter bestred dette foreløbigt anvendte tal. En bruger hævdede, at fortjenstmargenen på 15,3 % var overdreven, og begrundede dette med, at rentabiliteten for EF-erhvervsgrenen i 2004 og 2005 var ekstraordinær og skyldtes, at manglen på kinesisk koks 80+ var så udpræget, at de dengang eksisterede antidumpingforanstaltninger var blevet suspenderet. Denne bruger hævdede, at der ikke var nogen gyldig begrundelse for at anvende en fortjenstmargen, der var væsentligt højere end i den tidligere undersøgelse. Det bør i den forbindelse bemærkes, at det i den tidligere undersøgelse blev anvendt en definitiv fortjenstmargen på 10,5 %.
- (65) Den samarbejdende kinesiske eksporterende producent tilsluttede sig dette argument og mente, at den foreløbigt anvendte fortjenstmargen var forvredet på grund af den høje fortjeneste, der var opnået i 2004 og 2005 på grund af ekstraordinære markedsforhold. Denne eksporterende producent hævdede, at koks 80+ er en råvare, og at en fortjenstmargen på 5 % ville være mere på linje med de fortjenstmargener, der tidligere er anvendt i forbindelse med råvarer.
- (66) Visse producenter i EF-erhvervsgrenen har på den anden side hævdet, at en fortjenstmargen på 15,3 % ikke er tilstrækkelig til afhjælpning af skaden, da disse producenter tidligere har opnået højere fortjenester, da priserne ikke var trykket på grund af dumpingimporten. De hævder, at fortjenstmargenen på 15,3 % ikke vil være tilstrækkelig til, at producenterne i Fællesskabet vil kunne foretage de investeringer, der kræves for at opfylde obligatoriske miljøstandarder og til renovering eller genopstart af nedlukkede produktionsanlæg. De hævder, at en sådan genoplivning af EF-produktionen ville gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at imødekomme det stigende behov for koks 80+. De pågældende producenter i EF-erhvervsgrenen har imidlertid ikke fremlagt noget præcist tal for, hvor høj en fortjenstmargen de ville finde passende.
- (67) Det bør indledningsvis bemærkes, at Kommissionen under hensyntagen til de justerede, forhøjede rentabilitetsresultater nævnt i betragtning 25 konstaterede, at den vejede gennemsnitlige rentabilitet i perioden 2003-2005 reelt var 13,1 %, og ikke 15,3 % som nævnt i betragtning 107 i forordningen om midlertidig told.
- (68) Dernæst blev metoden, der blev anvendt til at fastsætte skadesafhjælpningsniveauet, undersøgt på ny som følge af modtagne kommentarer. Man tog i betragtning, at de år, der er blevet valgt som målestok, ganske rigtigt kunne betragtes som værende mindre repræsentative under normale omstændigheder, eftersom 2004 var et rentabilitetsmæssigt særligt godt år (15 %) på grund af en væsentlig mangel på kinesisk koks 80+ på markedet. Denne ekstraordinære situation viste sig igen i 2005 (16,2 %). På den anden side set var EF-erhvervsgrenen i 2003 formentlig stadig i færd med at komme sig efter tidligere dumping, hvilket afspejlede sig i en noget lavere fortjenstmargen (8,1 %). I modsætning hertil var den tidligere anvendte fortjenstmargen på 10,5 %, der blev anvendt i den foregående undersøgelse, baseret på tre fortløbende år (1995-1997) på et tidspunkt, hvor den kinesiske import ikke i væsentlig grad var trængt ind på markedet. Derfor synes denne værdi mere korrekt at afspejle den rentabilitet, som denne type industri kan opnå, når der ikke forekommer dumping.
- (69) For så vidt angår visse producenter i EF-erhvervsgrenens krav om en fortjenstmargen, der giver mulighed for investeringer, skal det bemærkes, at et sådant kriterium ikke er relevant i forbindelse med fastlæggelse af skadesafhjælpningsniveauet. Tværtimod skal fortjenstmargenen, der anvendes i forbindelse med udregning af den målpris, der vil fjerne den pågældende skade, begrænses til en fortjenstmargen, som EF-erhvervsgrenen med rimelighed kunne forventes at have under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport.
- (70) På grundlag af ovenstående konkluderes, at EF-erhvervsgrenen med rimelighed kunne forventes at have en førskat-fortjenstmargen på 10,5 % uden dumpingimport, og denne fortjenstmargen blev anvendt i det endelige resultat.
- (71) De kinesiske importpriser, der var justeret for beregningen af prisunderbuddet (se betragtning 20 og 21), blev sammenlignet med det vejede gennemsnit af EF-erhvervsgrenens ikke-skadevoldende priser i undersøgelsesperioden. Den ikke-skadevoldende pris er blevet beregnet ved at justere EF-erhvervsgrenens salgspris med den nævnte fortjenstmargen (se betragtning 70). Denne forskel udgjorde 25,8 % af den samlede cifimportværdi, dvs. mindre end dumpingmargenen.
- (72) Da ingen eksporterende producenter fra Kina anmodede om en individuel behandling, blev der beregnet en samlet, landsdækkende skadesafhjælpningsmargen for alle eksportører i Kina.

## 2. Endelige foranstaltninger

- (73) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade og Fællesskabets interesser og i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen bør der indføres endelig antidumpingtold på importen med oprindelse i Kina svarende til enten dumpingmargenen eller skadestærsklen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told. I det foreliggende tilfælde bør toldsatsen derfor fastsættes på samme niveau som den konstaterede skadestærskel.
- (74) På grundlag af ovenstående bør den endelige toldsats være: 25,8 %.

### 3. Foranstaltningens form

(75) Forordningen om midlertidig told pålagde en antidumpingtold i form af en minimumsimportpris. Da begrundelsen for valg af minimumsimportpris som foranstaltning, som anført i betragtning 112 i forordningen om midlertidig told, stadig er gældende, og der ikke er fremkommet nogen kommentarer imod dette valg, bekræftes valget af minimumsimportpris som foranstaltning hermed.

(76) Som anført i betragtning 117 i forordningen om midlertidig told analyserede Kommissionen yderligere gennemførligheden af et indekseringssystem til anvendelse i forbindelse med minimumsimportprisen. I denne forbindelse så Kommissionen nærmere på en række forskellige indekseringsmuligheder, navnlig prisudviklingen for den grundlæggende råvare, der anvendes ved fremstillingen af koks 80+, kokskul. Visse producenter i EF-erhvervsgruppen havde også hævdet, at minimumsimportprisen burde bindes til prisen for kokskul. Man fandt imidlertid, at udsvingene i prisen for koks 80+ ikke i tilstrækkelig grad kan forklares ved udsving i prisen på kokskul eller andre eksterne faktorer. Det konkluderedes derfor, at minimumsimportprisen ikke skulle indekseres.

(77) Minimumsimportprisen følger af den anvendelse af skadesmargenen på eksportpriserne, som blev benyttet ved beregningen af skadestærsklen i undersøgelsesperioden. Den endelige minimumsimportpris således udregnet fastsættes til 197 EUR pr. ton.

### 4. Gennemførelse

(78) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende Fællesskabets interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 114 til 116 i forordningen om midlertidig told.

(79) Der blev rejst tvivl om anvendeligheden af foranstaltningerne for så vidt angår metoden til måling af koksstykkerne for at afgøre forholdet mellem koks 80+ og koks 80- i en blandet forsendelse. Undersøgelsen har vist, at importører af koks 80+ anvender strenge kriterier for bl.a. størrelse og fugtighed, samt at importøren, så snart forsendelsen ankommer til EF, foretager kontrolmålinger for at sikre, at disse kriterier er opfyldt. De vigtigste brugere af koks i EF er certificeret under ISO 9001:2000 eller lignende kvalitetskontrolsystemer, der kræver oprindelsescertifikater og overensstemmelsescertifikater for hver enkelt forsendelse. Sådanne overensstemmelsescertifikater, der også bekræfter størrelsemæssig overensstemmelse, kan af toldmyndighederne kræves fremlagt, for at de kan verificere, at oplysningerne på angivelsen er rigtige.

(80) Erhvervsgruppen anvender henholdsvis ISO 728:1995 og ISO 18238:2006 til afgørelse af hhv. målemetode og stikprøvemetode for koks. At disse standarder allerede anvendes af den importerende industri, viser, at sådanne standarder kan anvendes og derfor er relevante for gennemførelsen af disse bestemmelser.

### I. ENDELIG OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

(81) I betragtning af størrelsen af de dumpingmargener, der er konstateret, og af den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgruppen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet sikkerhed for i form af midlertidig antidumpingtold, indført ved den midlertidige forordning, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told. Da den endelige told er lavere end den midlertidige told, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

#### Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af koks i stykker større end 80 mm i maksimal diameter (koks 80+), henhørende under KN-kode ex 2704 00 19 (Taric-kode 2704 00 19 10) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina. Stykkernes diameter fastlægges i henhold til ISO-standard 728:1995.

2. Den endelige antidumpingtold for de i stk. 1 omhandlede varer fastsættes til forskellen mellem minimumsimportprisen på 197 EUR pr. ton og nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, i alle tilfælde hvor sidstnævnte er lavere end minimumsimportprisen.

3. Antidumpingtolden gælder ligeledes forholdsmæssigt for koks i stykker med en diameter på over 80 mm, når det sendes i blandinger med både koks i stykker med en diameter på over 80 mm og koks i stykker med en mindre diameter, medmindre det fastslås, at mængden af koks i stykker med en diameter på over 80 mm ikke udgør mere end 20 % af den tørre nettovægt af den blandede forsendelse. Mængden af koks i stykker med en diameter på over 80 mm i blandinger kan fastslås i henhold til artikel 68 til 70 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks<sup>(1)</sup>, hvori det bl.a. hedder, at toldmyndighederne kan

<sup>(1)</sup> EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

kræve, at klarereren fremlægger andre dokumenter, for at de kan verificere, at oplysningerne på angivelsen er rigtige, samt foretage en undersøgelse af varerne og udtage prøver med henblik på analyse eller dybtgående kontrol. Hvis mængden af koks i stykker med en diameter på over 80 mm fastslås på grundlag af prøveudtagninger, skal prøverne udvælges i overensstemmelse med ISO-standard 18238:2006.

4. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93<sup>(1)</sup>, reduceres det toldbeløb, der er beregnet på grundlag af de ovenfor anførte beløb, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales. Den told, der skal betales, vil derefter svare til forskellen mellem den nedsatte minimumsimportpris og den nedsatte nettopris, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

5. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet fastsættes.

#### Artikel 2

Beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1071/2007 vedrørende importen af koks i stykker med diameter på over 80 mm (koks 80+) med oprindelse i Folkerepublikken Kina, opkræves endeligt med den sats, der indføres endeligt ved artikel 1. De beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

#### Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

*På Rådets vegne*

I. JARC

*Formand*

---

<sup>(1)</sup> EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 214/2007 (EUT L 62 af 1.3.2007, s. 6).

## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 240/2008

af 17. marts 2008

**om ophævelse af antidumpingtolden på importen af urinstof med oprindelse i Belarus, Kroatien, Libyen og Ukraine efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 384/96**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab <sup>(1)</sup> (grundforordningen), særlig artikel 9 og artikel 11, stk. 2,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

## A. PROCEDURE

## 1. Gældende foranstaltninger

(1) I januar 2002 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 92/2002 <sup>(2)</sup> en endelig antidumpingtold på mellem 7,81 EUR og 16,84 EUR pr. ton på importen af urinstof, også i vandig opløsning, med oprindelse i Belarus, Kroatien, Libyen og Ukraine. Ved samme forordning blev der indført endelig antidumpingtold på mellem 6,18 EUR og 21,43 EUR pr. ton på importen af urinstof med oprindelse i Estland, Litauen, Bulgarien og Rumænien, som automatisk blev ophævet henholdsvis 1. maj 2004 og 1. januar 2007 på datoen for disse landes tiltrædelse af Fællesskabet.

## 2. Anmodning om en genoptagelse af en undersøgelse

(2) I april 2006 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om det forestående udløb af de gældende foranstaltninger <sup>(3)</sup>. Den 17. oktober 2006 modtog Kommissionen en anmodning om en genoptagelse af en undersøgelse af disse foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 2.

(3) Denne anmodning blev indgivet af European Fertiliser Manufacturers Association (EFMA — »ansøgeren») på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 50 %, af den samlede EF-produktion af urinstof.

(4) Ansøgeren hævdede og forelagde tilstrækkelige umiddelbare beviser for, at udløbet af foranstaltningerne i forbindelse med importen af urinstof med oprindelse i Belarus, Kroatien, Libyen og Ukraine (de pågældende lande) sandsynligvis ville føre til fortsat eller fornyet dumping og medføre skade for EF-erhvervsgrenen.

(5) Efter høring af det rådgivende udvalg fastslog Kommissionen, at der var tilstrækkelige beviser til at indlede en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2, og offentliggjorde en meddelelse om indledningen af en sådan undersøgelse i *Den Europæiske Unions Tidende* <sup>(4)</sup>.

## 3. Undersøgelser vedrørende andre lande

(6) I maj 2006 indledte Kommissionen en fornyet undersøgelse <sup>(5)</sup> af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 901/2001 <sup>(6)</sup> på importen af urinstof med oprindelse i Rusland, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 2 og 3. Denne fornyede undersøgelse førte til, at Rådet ved forordning (EF) nr. 907/2007 <sup>(7)</sup> ophævede antidumpingtolden på importen af urinstof med oprindelse i Rusland. Det konkluderedes, at der ikke fortsat blev forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, og at der ikke var nogen sandsynlighed for, at den blev forvoldt fornyet skade, hvis foranstaltningerne bortfaldt.

## 4. Den nuværende undersøgelse

## 4.1. Undersøgelsesperiode

(7) Undersøgelsen af fortsat eller fornyet dumping og skade omfattede perioden fra 1. oktober 2005 til 30. september 2006 (fornyet undersøgelsesperiode (FUP)). Undersøgelsen af de tendenser, der var relevante for en vurdering af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade, omfattede perioden fra 2002 til udløbet af FUP (den betragtede periode).

## 4.2. Parter berørt af undersøgelsen

(8) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, EF-producenterne, de eksporterende producenter i Belarus, Kroatien, Libyen og Ukraine (de pågældende eksportører), importørerne, forhandlerne, brugerne og deres sammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, samt de eksporterende landes regeringsrepræsentanter om indledningen af den fornyede undersøgelse.

<sup>(1)</sup> EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

<sup>(2)</sup> EFT L 17 af 19.1.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 73/2006 (EUT L 12 af 18.1.2006, s. 1).

<sup>(3)</sup> EUT C 93 af 21.4.2006, s. 6.

<sup>(4)</sup> EUT C 316 af 22.12.2006, s. 13.

<sup>(5)</sup> EUT C 105 af 4.5.2006, s. 12.

<sup>(6)</sup> EFT L 127 af 9.5.2001, s. 11.

<sup>(7)</sup> EUT L 198 af 31.7.2007, s. 4.

- (9) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle disse parter og til dem, der gav sig til kende inden for fristen i indledningsmeddelelsen.
- (10) Kommissionen gav også de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (11) Alle berørte parter, som anmodede om det og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (12) I betragtning af det tilsyneladende store antal EF-producenter, importører i Fællesskabet og eksporterende producenter i Ukraine forekom det relevant at undersøge, hvorvidt der burde udtages stikprøver, jf. grundforordningens artikel 17. For at sætte Kommissionen i stand til at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, blev ovennævnte parter i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 2, anmodet om at give sig til kende senest 15 dage efter indledningen af undersøgelsen og indberette de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen, til Kommissionen.
- (13) Med hensyn til importører i Fællesskabet var samarbejdsniveauet meget lavt, eftersom kun en importør gav udtryk for, at virksomheden var rede til at samarbejde. Følgelig blev det besluttet, at der ikke var behov for stikprøveudtagning blandt importørerne.
- (14) Tolv EF-producenter besvarede stikprøveskemaet korrekt og indvilgede formelt i at samarbejde yderligere i forbindelse med undersøgelsen. Fire ud af disse tolv virksomheder blev udtaget til stikprøven, da det konstateredes, at de var repræsentative for EF-erhvervsgrenen med hensyn til produktions- og salgsmængde af urinstof i Fællesskabet. De fire EF-producenter, som indgik i stikprøven, tegnede sig for ca. 60 % af den samlede produktion i EF-erhvervsgrenen i FUP, mens ovennævnte tolv EF-producenter tegnede sig for ca. 80 % af produktionen i Fællesskabet. Denne stikprøve udgjorde den største repræsentative produktions- og salgsmængde af urinstof i Fællesskabet, som med rimelighed kunne undersøges inden for den fastsatte frist.
- (15) Fire eksporterende producenter i Ukraine besvarede stikprøveskemaet korrekt inden for den fastsatte frist og indvilgede formelt i at samarbejde yderligere i forbindelse med undersøgelsen. Disse fire eksporterende producenter tegnede sig for næsten 100 % af den samlede eksport fra Ukraine til Fællesskabet i FUP. På grund af det lave antal samarbejdende virksomheder i Ukraine blev det besluttet ikke at anvende stikprøver, og alle virksomheder blev anmodet om at indsende et spørgeskema.
- (16) Der blev modtaget besvarelser af spørgeskemaerne fra fire EF-producenter, en importør, to brugere, fire eksporterende producenter i Ukraine og en i henholdsvis Belarus, Kroatien og Libyen. Desuden indsendte en række importører og brugere og deres sammenslutninger kommentarer uden at besvare spørgeskemaet.
- (17) Kommissionen indhentede og undersøgte alle de oplysninger, den anså for nødvendige for at afgøre, hvorvidt der var sandsynlighed for fortsat dumping og skade, og for at fastlægge Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:
- a) EF-producenter i stikprøven:
- Fertiberia S.A., Madrid, Spanien
  - SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH, Lutherstadt Wittenberg, Tyskland
  - Yara Group (Yara Spa Ferrara, Italien, og Yara Sluiskil B.V., Sluiskil, Nederlandene)
  - Zakłady Azotowe Pulawy S.A., Pulawy, Polen
- b) Eksporterende producenter:
- Ukraine:
    - Joint Stock Company Concern Stirol, Gorlovka
    - Close Joint Stock Company Severodonetsk, Severodonetsk
    - Joint Stock Company Dnipro Azot, Dneprodzerzhinsk
    - Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy
  - Kroatien:
    - Petrokemija D.D., Kutina
- c) EF-importører:
- Dynea Austria GmbH, Krems, Østrig
- d) Brugere i Fællesskabet:
- Associazione Liberi Agricoltori Cremonesi, Cremona, Italien
  - Acefer, Asociación Comercial Española de Fertilizantes, Madrid, Spanien.

## B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

### 1. Den pågældende vare

(18) Den pågældende vare er den samme som fastslået i den oprindelige undersøgelse, nemlig urinstof, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 3102 10 10 og 3102 10 90 (den pågældende vare), med oprindelse i Belarus, Kroatien, Libyen og Ukraine.

(19) Urinstof fremstilles hovedsageligt af ammoniak, der igen fremstilles af naturgas. Varen kan have flydende eller fast form. Urinstof i fast form kan benyttes til landbrugsmæssige og industrielle formål. Urinstof af landbrugskvalitet kan benyttes enten som gødningsstof, der spredes på jorden, eller som tilsætningsstof i dyrefoder. Urinstof af industriel kvalitet er et råmateriale til fremstilling af visse former for lim og plastik. Urinstof i flydende form kan benyttes både som gødningsstof og til industrielle formål. Selv om urinstof findes i de forskellige former, der er nævnt ovenfor, er de kemiske egenskaber grundlæggende de samme og kan i forbindelse med denne procedure anses for at være én og samme vare.

### 2. Samme vare

(20) Denne fornyede undersøgelse har som fastslået i den oprindelige undersøgelse bekræftet, at de varer, som blev fremstillet og eksporteret af de eksporterende producenter i Belarus, Kroatien, Libyen og Ukraine, de varer, som blev fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i disse lande, samt de varer, som blev fremstillet og solgt af EF-producenterne på fællesskabsmarkedet, alle har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og i alt væsentligt samme anvendelsesformål. De anses derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

## C. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET DUMPING

(21) I betragtning af de konklusioner, man nåede frem til, for så vidt angår sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade, videreudvikles kun hovedargumenterne vedrørende sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping nedenfor.

### 1. Dumpingimport i den fornyede undersøgelsesperiode

#### 1.1. Generelle principper

(22) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, blev det undersøgt, om der fandt dumping sted i FUP, og i bekræftende fald, om foranstaltningernes udløb sandsynligvis ville føre til fortsat dumping.

(23) I forbindelse med de tre eksporterende lande, som har markedsøkonomisk status, nemlig Kroatien, Libyen og Ukraine, blev den normale værdi fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 1, 2 og 3. For Belarus' vedkommende blev den normale værdi blev fastlagt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7.

#### 1.2. Kroatien

(24) Dumpingmargenen for den eneste eksporterende producent i Kroatien blev fastsat på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, 11 og 12.

(25) Kroatien eksporterede over 200 000 tons urinstof til Fællesskabet i FUP, svarende til 2,3 % af fællesskabsmarkedet. Den eneste kendte og samarbejdende eksporterende producent eksporterede stadig til dumpingpriser til Fællesskabet, for så vidt FUP angår. Der konstateredes en dumpingmargin på over 20 %.

(26) Der var alvorlig tvivl om, hvorvidt omkostningerne til gas, som er den altdominerende faktor i produktionen af urinstof, i rimeligt omfang var afspejlet i den eksporterende producents regnskab. Det blev faktisk konstateret, at gassen blev leveret på særlige vilkår, hvilket skyldes, at den kroatiske stat har aktiemajoriteten i både den eksporterende producents virksomhed og gasleverandøren, og at gaspriserne var unormalt lave. Da der ikke var tale om normale gaspriser på det kroatiske hjemmemarked, var det nødvendigt at fastsætte gaspriserne ud fra ethvert andet rimeligt grundlag, herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5. Da størstedelen af den gas, der anvendes til fremstilling af den pågældende vare, er af russisk oprindelse, kunne den justerede pris baseres på gennemsnitsprisen for russisk gas, når den blev solgt til eksport ved den tysk/tjekkiske grænse (Waidhaus) efter fradrag af transportomkostninger, eftersom Waidhaus er midtpunktet for det russiske salg af gas til EU. Dette ville øge dumpingmargenen væsentligt. I betragtning af, at dumping finder sted selv uden denne justering, og af nedenstående konklusioner vedrørende sandsynligheden for fornyet skade, blev sagen ikke forfulgt.

#### 1.3. Belarus, Libyen og Ukraine

(27) Som det fremgår af betragtning 29, 38 og 45 nedenfor, var de mængder, der blev eksporteret fra de tre andre pågældende eksporterende lande, så små, at de pågældende eksportpriser ikke isoleret set ville være tilstrækkeligt pålidelige til at kunne fastslå et resultat vedrørende fortsat dumping.

## 2. Sandsynligheden for fornyet dumping

### 2.1. Belarus

(28) Da Belarus ikke betragtes som et land med markedsøkonomi, blev den normale værdi fastsat på grundlag af oplysninger fra en producent i et tredjeland med markedsøkonomi. I indledningsmeddelelsen blev det påtænkt at vælge USA som relevant referenceland, da det allerede blev anvendt i den oprindelige undersøgelse. Ingen berørte parter fremsatte bemærkninger i den forbindelse. Den producent fra USA, der allerede samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, indsendte en besvarelse af spørgeskemaet, som blev benyttet til at fastsætte den normale værdi.

(29) Den eneste kendte producent fra Belarus indsendte en besvarelse af spørgeskemaet. Belarus eksporterede i alt omkring 25 000 tons urinstof, hvilket svarer til en fællesskabsmarkedsandel på 0,3 %. I betragtning af den lave markedsandel koncentrerer analysen vedrørende Belarus sig om sandsynligheden for fornyet dumping.

(30) Belarus' eksportadfærd over for alle tredjelande blev analyseret. Eksport til alle egne af verden skete til priser, som lå væsentligt under den normale værdi, som man fandt på referencemarkedet, hvilket viste, at der var tale om dumpingpriser til andre eksportmarkeder.

(31) Endvidere blev det undersøgt, om Belarus' eksportpriser, hvis de blev fastsat på niveauer svarende til de nuværende prisniveauer i Fællesskabet, ville være dumpingpriser. For et råmateriale som urinstof ville det nemlig være usandsynligt at sælge til priser over de nuværende markedspriser. Resultatet af denne analyse førte også til betydelige dumpingmargener.

(32) Samtidig konstateredes det, at eksportpriser på eksport til andre eksportmarkeder var en smule højere end eksportpriserne til Fællesskabet. Derfor er det tvivlsomt, om Fællesskabet prismæssigt ville være et mere attraktivt marked end markeder i andre tredjelande.

(33) I lyset af ovenstående kendsgerninger og betragtninger tyder det på, at fornyet dumping sandsynligvis vil finde sted, hvis foranstaltningerne bortfalder.

### 2.2. Kroatien

(34) Det blev fastslået i betragtning 25, at der finder dumpingeksport sted til Fællesskabet. Kroatiens eksportadfærd over for alle tredjelande blev også analyseret. Eksport til alle egne af verden skete til priser, som lå

under den normale værdi, hvilket viste, at der fandt dumping sted selv uden ovennævnte justering.

(35) Endvidere blev det undersøgt, om Kroatiens eksportpriser, hvis de blev fastsat på niveauer svarende til de nuværende prisniveauer i Fællesskabet, ville være dumpingpriser. For et råmateriale som urinstof ville det nemlig være usandsynligt at sælge til priser over de nuværende markedspriser. Resultatet af denne analyse førte også til betydelige dumpingmargener.

(36) Samtidig konstateredes det, at eksportpriser på eksport til andre eksportmarkeder var en smule højere end eksportpriserne til Fællesskabet. Derfor er det tvivlsomt, om Fællesskabet prismæssigt ville være et mere attraktivt marked end markeder i andre tredjelande.

(37) Det tyder derfor på, at fornyet dumping sandsynligvis vil finde sted, hvis foranstaltningerne bortfalder.

### 2.3. Libyen

(38) Den eneste kendte eksporterende producent indsendte en ufuldstændig besvarelse af spørgeskemaet. Eftersom landet undlod at indsende en række af de manglende oplysninger, måtte grundforordningens artikel 18 finde anvendelse. De tilgængelige oplysninger viste, at Libyen eksporterede i alt omkring 70 000 tons urinstof til Fællesskabet i FUP, hvilket svarer til en fællesskabsmarkedsandel på 0,8 %. I betragtning af denne lave markedsandel koncentrerer analysen vedrørende Libyen sig om sandsynligheden for fornyet dumping. Analysen af dumping og sandsynligheden for fornyet dumping blev foretaget på grundlag af de tilgængelige oplysninger.

(39) Da der ikke findes noget repræsentativt hjemmemarkedsalg på det libyske marked, blev den normale værdi fastsat på grundlag af produktionsomkostningen i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til salgs-, administrations- og andre generalomkostninger og til fortjeneste, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3. En fortjenstmargen på 8 % blev i dette tilfælde fundet rimelig.

(40) En analyse af det spørgeskema, som den samarbejdende virksomhed i Libyen indsendte, viste, at dens hovedaktivitet bestod i at eksportere til andre tredjelandsmarkeder. I FUP blev der eksporteret omkring 570 000 tons til tredjelandsmarkeder, svarende til over otte gange den samlede eksport til fællesskabsmarkedet. En sammenligning af eksportpriserne på denne eksport med den normale værdi, der blev fastsat som beskrevet ovenfor, viste, at der var tale om et betydeligt dumpingniveau.

(41) Der var alvorlig tvivl om, hvorvidt omkostningerne til gas, som er den altdominerende faktor i produktionen af urinstof, i rimeligt omfang var afspejlet i den eksporterende producents regnskab. På grundlag af de tilgængelige oplysninger konstateres det, at gassen blev leveret på særlige vilkår, hvilket skyldes, at den libyske stat har aktiemajoriteten i både den eksporterende producents virksomhed og gasleverandørens, og at gaspriserne var unormalt lave. En justering ville øge dumpingmargenen væsentligt. I betragtning af, at dumping finder sted selv uden denne justering, og af nedenstående konklusioner vedrørende sandsynligheden for fornyet skade, blev det ikke fundet nødvendigt at anvende en sådan justering, skønt det var berettiget.

(42) Endvidere blev det undersøgt, om Libyens eksportpriser, hvis de blev fastsat på niveauer svarende til de nuværende prisniveauer i Fællesskabet, ville være dumpingpriser. For et råmateriale som urinstof ville det nemlig være usandsynligt at sælge til priser over de nuværende markedspriser. Resultatet af denne analyse førte også til betydelige dumpingmargener.

(43) Samtidig konstateredes det, at eksportpriser på eksport til andre eksportmarkeder var en smule højere end eksportpriserne til Fællesskabet. Derfor er det tvivlsomt, om Fællesskabet prismæssigt ville være et mere attraktivt marked end markeder i andre tredjelande.

(44) I lyset af ovenstående tyder det på, at fornyet dumping sandsynligvis vil finde sted, hvis foranstaltningerne bortfalder.

#### 2.4. Ukraine

(45) Fire producenter samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Kun to af dem havde eksportsalg til Fællesskabet i FUP. Ukraine eksporterede i alt kun omkring 20 000 tons urinstof, hvilket svarer til en fællesskabsmarkedsandel på 0,2 %. I betragtning af denne lave markedsandel koncentrerer analysen vedrørende Ukraine sig om sandsynligheden for fornyet dumping.

(46) For så vidt angår omkostninger til gas, konstateredes det, at Ukraine importerer hovedparten af den gas, der anvendes til fremstilling af urinstof, fra Rusland. I den forbindelse tyder alle tilgængelige oplysninger på, at Ukraine importerer naturgas fra Rusland til priser, der ligger langt under markedspriserne på uregulerede markeder for naturgas. Undersøgelsen afslørede, at prisen på naturgas fra Rusland, når den blev eksporteret til Fællesskabet, var næsten dobbelt så høj som hjemmemarkedsprisen på gas i Ukraine. Som fastlagt i grundforordningens artikel 2, stk. 5, blev de udgifter til gas, som blev afholdt af ansøgeren, derfor justeret ud fra

oplysningerne fra andre repræsentative markeder. Den justerede pris var baseret på gennemsnitsprisen for russisk gas, når den blev solgt til eksport ved den tysk/tjekkiske grænse (Waidhaus) efter fradrag af transportomkostninger. Waidhaus, der er midtpunktet for det russiske salg af gas til EU, som er både det største marked for russisk gas, og hvis priser i rimeligt omfang afspejler omkostningerne, kan anses for at være et repræsentativt marked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(47) Justeringen førte til hjemmemarkedspriser, der lå under kostprisen for tre af de involverede virksomheder, og derfor blev produktionsomkostningen samt en rimelig fortjenstmargen på 8 % anvendt som normal værdi. For den fjerde virksomheds vedkommende blev der anvendt behørigt justerede hjemmemarkedspriser til dette formål.

(48) De ukrainske eksporterende producenters eksportadfærd over for alle tredjelande blev derefter analyseret. Eksport til alle egne af verden skete til priser, som konsekvent lå betydeligt under den fastsatte normale værdi.

(49) Endvidere blev det undersøgt, om Ukraines eksportpriser, hvis de blev fastsat på niveauer svarende til de nuværende prisniveauer i Fællesskabet, ville være dumpingpriser. For et råmateriale som urinstof ville det nemlig være usandsynligt at sælge til priser over de nuværende markedspriser. Resultatet af denne analyse førte også til betydelige dumpingmargener. Samtidig konstateredes det, at eksportpriser på eksport til andre eksportmarkeder var på et niveau, som var sammenligneligt med eksportpriserne til Fællesskabet. Derfor er det tvivlsomt, om Fællesskabet prismæssigt ville være et mere attraktivt marked end markeder i andre tredjelande. I lyset af ovenstående kendsgerninger og betragtninger tyder det på, at fornyet dumping sandsynligvis vil finde sted, hvis foranstaltningerne bortfalder.

### 3. Udviklingen i importen, hvis foranstaltningerne ophæves

#### 3.1. Belarus

(50) Ifølge de tilgængelige oplysninger havde Belarus højst en uudnyttet kapacitet på ca. 150 000 tons i FUP. Endvidere tegnede eksport til andre tredjelande sig for ca. 225 000 tons.

(51) Det kan ikke udelukkes, at en del af den uudnyttede kapacitet vil blive ledt til Fællesskabet, når foranstaltningerne er ophævet. Den eneste eksportør i Belarus har veludviklede distributionskanaler i Fællesskabet, og fællesskabsmarkedets størrelse er normalt attraktivt især for lande, der ligger geografisk tæt på.



(52) Det kan imidlertid ikke udelukkes, at en del af disse mængder også vil blive eksporteret til andre tredjelande, eftersom de sandsynlige af fabrik-priser i de egne svarer til (eller er højere end) dem, som kunne opnås ved eksport til Fællesskabet. Endvidere kan det ikke udelukkes, at urinstofforbruget vil vokse i andre egne af verden i betragtning af de nuværende tendenser til større landbrugsproduktion. Alt i alt forventes eksporten ikke at nå op på mængder svarende til hele den uudnyttede kapacitet, hvis foranstaltningerne udløber, men den ville sandsynligvis nå op over ubetydelighedsgrænsen.

(53) For så vidt angår en mulig omdirigering af eksport fra tredjelande til Fællesskabet, finder lignende argumenter anvendelse, hvilket gør det usandsynligt, at væsentligt øgede mængder ville blive eksporteret til fællesskabsmarkedet i en overskuelig fremtid, hvis foranstaltningerne udløber.

### 3.2. Kroatien

(54) Ifølge de tilgængelige oplysninger havde Kroatien højst en uudnyttet kapacitet på ca. 120 000 tons i FUP. Endvidere tegnede eksport til andre tredjelande sig for ca. 60 000 tons. Det kan ikke udelukkes, at en del af den uudnyttede kapacitet ledes til Fællesskabet, når foranstaltningerne ophæves. Den eneste eksportør i Kroatien har veludviklede distributionskanaler i Fællesskabet, og fællesskabsmarkedets størrelse er normalt attraktivt især for lande, der ligger geografisk tæt på.

(55) Antidumpingforanstaltninger har imidlertid ikke afholdt Kroatien fra at eksportere betydelige mængder til Fællesskabet. Der er intet, der tyder på, at de ville have været en hindring for eksport af yderligere mængder til Fællesskabet. Eftersom det ikke har været tilfældet, er det ikke sandsynligt, at der ville ske en betydelig forøgelse af eksporten til Fællesskabet, hvis denne kapacitet blev udnyttet. Endvidere kan det ikke udelukkes, at en del af disse mængder også kunne blive eksporteret til andre tredjelande, eftersom de sandsynlige af fabrik-priser i de egne svarer til (eller er en smule højere end) dem, som kunne opnås ved eksport til Fællesskabet.

(56) Endvidere kan det ikke udelukkes, at urinstofforbruget vil vokse i andre egne af verden i betragtning af de nuværende tendenser til større landbrugsproduktion. Alt i alt forventes det ikke, at en væsentlig del af den uudnyttede kapacitet i Kroatien ville blive anvendt til yderligere eksport til Fællesskabet, men i betragtning af de nuværende eksportniveauer, forventes eksportmængden til Fællesskabet at forblive over ubetydelighedsgrænsen.

(57) For så vidt angår en mulig omdirigering af eksport fra tredjelande til Fællesskabet, finder lignende argumenter anvendelse, hvilket gør det usandsynligt, at væsentligt

øgede mængder ville blive eksporteret til fællesskabsmarkedet i en overskuelig fremtid, hvis foranstaltningerne udløber.

### 3.3. Libyen

(58) Ifølge de tilgængelige oplysninger havde Libyen højst en uudnyttet kapacitet på ca. 140 000 tons i FUP. Endvidere tegnede eksport til andre tredjelande sig for ca. 570 000 tons. Det kan ikke udelukkes, at en del af den uudnyttede kapacitet ledes til Fællesskabet, når foranstaltningerne ophæves. Den eneste eksportør i Libyen har veludviklede distributionskanaler i Fællesskabet, og fællesskabsmarkedets størrelse er normalt attraktiv, især for lande, der ligger geografisk tæt på.

(59) Det kan imidlertid ikke udelukkes, at en del af disse mængder også vil blive eksporteret til andre tredjelande, eftersom de sandsynlige af fabrik-priser i de egne svarer til (eller er højere end) dem, som kunne opnås ved eksport til Fællesskabet. Endvidere kan det ikke udelukkes, at urinstofforbruget vil vokse i andre egne af verden i betragtning af de nuværende tendenser til større landbrugsproduktion. Alt i alt forventes eksporten ikke at nå op på mængder svarende til hele den uudnyttede kapacitet, hvis foranstaltningerne udløber, men den ville sandsynligvis nå op over ubetydelighedsgrænsen.

(60) For så vidt angår en mulig omdirigering af eksport fra tredjelande til Fællesskabet, finder lignende argumenter anvendelse, hvilket gør det usandsynligt, at væsentligt øgede mængder ville blive eksporteret til fællesskabsmarkedet i en overskuelig fremtid, hvis foranstaltningerne udløber.

### 3.4. Ukraine

(61) Ifølge de tilgængelige oplysninger havde Ukraine højst en uudnyttet kapacitet på ca. 375 000 tons i FUP. Endvidere tegnede eksport til andre tredjelande sig for ca. 3 500 000 tons. Det kan ikke udelukkes, at en del af den uudnyttede kapacitet vil blive ledt til Fællesskabet, når foranstaltningerne er ophævet. De ukrainske eksportører har veludviklede distributionskanaler i Fællesskabet, og fællesskabsmarkedets størrelse er normalt attraktiv, især for lande, der ligger geografisk tæt på. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at en del af disse mængder også vil blive eksporteret til andre tredjelande, eftersom de sandsynlige af fabrik-priser i de egne svarer til dem, som kunne opnås ved eksport til Fællesskabet. Endvidere kan det ikke udelukkes, at urinstofforbruget vil vokse i andre egne af verden i betragtning af de nuværende tendenser til større landbrugsproduktion. Alt i alt forventes eksporten ikke at nå op på mængder svarende til hele den uudnyttede kapacitet, hvis foranstaltningerne udløber, men den ville sandsynligvis nå op over ubetydelighedsgrænsen.

(62) For så vidt angår en mulig omdirigering af eksporten fra tredjelande til Fællesskabet, har ansøgeren fremført det argument, at den forventede øgede kapacitet i andre egne (navnlig i Mellemøsten) ville erstatte Ukraines eksport, især i Asien, men også i Afrika og Latinamerika, med en mængde på over 3 000 000 tons, som så ville blive omdirigeret til Fællesskabet. Ud fra de tilgængelige oplysninger er det imidlertid ikke muligt at konkludere, at en sådan omdirigering ville finde sted, fordi øget globalt forbrug meget vel kunne absorbere disse øgede mængder, hvis de kom på markedet. Endvidere er det ikke udelukket, at kapacitetsforøgelse ville finde sted over en længere tidsperiode, end ansøgeren anførte. Alt i alt er det ikke muligt at bekræfte, at betydeligt øgede mængder sandsynligvis ville blive omdirigeret til fællesskabsmarkedet i en overskuelig fremtid, hvis foranstaltningerne udløb.

#### 4. Konklusion vedrørende sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping

(63) Ud fra ovenstående analyse konkluderes det, at fortsat dumping af betydelige mængder af urinstof sandsynligvis ikke ville finde sted i Kroatiens tilfælde, ej heller ville fornyet dumping finde sted i de andre tre berørte landes tilfælde, hvis foranstaltningerne blev ophævet.

### D. DEFINITION AF ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

#### 1. Definition af EF-produktion

(64) I Fællesskabet fremstilles samme vare af 16 producenter, hvis produktion anses for at udgøre den samlede produktion i Fællesskabet, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1. Otte af dem blev EF-producenter efter udvidelsen af Den Europæiske Union (EU) i maj 2004.

(65) Ud af de 16 EF-producenter indvilgede 12 i at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, og tre indsendte de oplysninger, der blev anmodet om med henblik på stikprøveudtagningen, men tilbød ikke yderligere samarbejde. Ingen EF-producent modsatte sig anmodningen om en fornyet undersøgelse.

(66) Følgelig indvilgede følgende 12 producenter i at samarbejde:

— Achema AB (Litauen)

— Adubos de Portugal (Portugal)

— AMI Agrolinz Melamine International GmbH (Østrig)

— Duslo a.s. (Slovakiet)

— Fertiberia S.A. (Spanien)

— AS Nitrofert (Estland)

— Nitrogénművek Zrt (Ungarn)

— SKW Stickstoffwerke Piesteritz (Tyskland)

— Yara Group (koncern bestående af Yara France SA (Frankrig), Yara Italia S.p.a (Italien), Yara Brunsbüttel GmbH (Tyskland) og Yara Sluiskil BV (Nederlandene)

— Zakłady Azotowe Pulawy (Polen)

— ZAK S.A. (Polen)

— BASF AG (Tyskland).

(67) Eftersom disse 12 EF-producenter tegnede sig for ca. 80 % af den samlede fællesskabsproduktion i FUP, blev det fastslået, at de tegner sig for en betydelig del af den samlede EF-produktion af samme vare. De anses derfor for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet (EF-erhvervsgrenen), jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4. De fire EF-producenter, der ikke samarbejdede, vil blive omtalt som »de øvrige EF-producenter«.

(68) Som anført ovenfor blev fire virksomheder udtaget til en stikprøve. Alle de udvalgte EF-producenter samarbejdede og besvarede spørgeskemaerne inden for de fastsatte frister. Desuden fremlagde de resterende otte samarbejdende producenter visse generelle oplysninger til analysen af spørgsmålet om skade.

### E. SITUATIONEN PÅ FÆLLESSKABSMARKEDET

#### 1. Forbruget på EF-markedet

(69) Det sandsynlige forbrug i Fællesskabet blev fastsat på grundlag af EF-erhvervsgrenens salg på fællesskabsmarkedet, de øvrige EF-producenters salg på fællesskabsmarkedet og Eurostat-oplysninger om al import til EU. Som følge af udvidelsen af EU i 2004 og af hensyn til analysens klarhed og sammenhæng blev forbruget fastsat ud fra markedet for EU-25 i den betragtede periode. Da denne undersøgelse blev iværksat inden den yderligere udvidelse af EU med Bulgarien og Rumænien, er analysen begrænset til situationen for EU-25.

- (70) Mellem 2002 og 2003 voksede fællesskabsforbruget med 3 % og forblev stabilt indtil FUP.

	2002	2003	2004	2005	FUP
Samlet EF-forbrug (tons)	8 650 000	8 945 000	8 955 000	8 875 000	8 950 000
Indeks (2002 = 100)	100	103	104	103	103

## 2. Import fra de pågældende lande

### 2.1. Importens mængde, markedsandel og priser

- (71) For Belarus, Kroatien, Libyen og Ukraine var udviklingen i importens mængde, markedsandele og gennemsnitspriser som anført nedenfor. Oplysningerne er baseret på Eurostats statistikker.

	2002	2003	2004	2005	FUP
<b>Belarus</b> — Importmængde (tons)	134 931	167 981	62 546	62 044	25 193
Markedsandel	1,6 %	1,9 %	0,7 %	0,7 %	0,3 %
Importpriser (EUR/ton)	107,5	126,6	148,5	165,7	190,5
Indeks (2002 = 100)	100	118	138	154	177
<b>Ukraine</b> — Importmængde (tons)	44 945	36 304	77 270	84 338	52 553
Markedsandel	0,5 %	0,4 %	0,8 %	0,9 %	0,5 %
Importpriser (EUR/ton)	117,4	134,5	139,6	192,7	194,0
Indeks (2002 = 100)	100	115	119	164	165
<b>Kroatien</b> — Importmængde (tons)	126 400	179 325	205 921	187 765	208 050
Markedsandel	1,5 %	2,0 %	2,3 %	2,1 %	2,3 %
Importpriser (EUR/ton)	125,1	135,0	145,0	171,7	185,0
Indeks (2002 = 100)	100	108	116	137	148
<b>Libyen</b> — Importmængde (tons)	142 644	227 793	153 390	124 515	73 361
Markedsandel	1,6 %	2,5 %	1,7 %	1,4 %	0,8 %
Importpriser (EUR/ton)	114,1	134,9	147,2	193,8	201,6
Indeks (2002 = 100)	100	118	129	170	177

- (72) For så vidt angår Belarus, voksede importmængden en smule mellem 2002 og 2003 for derefter at dale støt i løbet af den betragtede periode (– 81 % for perioden som helhed). Ligeledes voksede landets markedsandel en smule mellem 2002 og 2003 for derefter støt at dale og ende på 0,3 % i FUP. Importmængden var ubetydelig fra 2004 og fremefter. Der var en positiv udvikling i priserne, idet de steg fra 107 EUR til 190 EUR pr. ton i den betragtede periode.

- (73) For så vidt angår Ukraine, lå importniveauet konstant under ubetydelighedsgrænsen, mens importpriserne voksede med 65 % mellem 2002 og FUP.
- (74) Importen fra Kroatien var relativt stabil i hele perioden og havde en markedsandel på 2 % af fællesskabsmarkedet, mens importpriserne voksede med 48 %.
- (75) Importen fra Libyen voksede i 2003, men dalede derefter støt indtil udgangen af FUP. I hele perioden dalede den med 49 %, og dens markedsandel gik fra 1,6 % i 2002 til 0,8 % i FUP. Som det var tilfældet med de andre berørte lande, voksede importpriserne på varer fra Libyen — med 77 % mellem 2002 og FUP.
- (76) De fire landes prisudvikling er forholdsmæssigt større end eller sammenlignelig med stigningen i EF-erhvervsgrenens salgspris.
- (77) Med henblik på beregning af prisunderbuddet i FUP for Kroatien blev EF-erhvervsgrenens priser ab fabrik til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder sammenlignet med cif-importpriserne, Fællesskabets grænse, for den eneste samarbejdende eksporterende producent i Kroatien, behørigt justeret for at afspejle hjemtagelsesprisen. Sammenligningen viste, at importen underbød EF-erhvervsgrenens priser med 4,7 %. Disse priser svarede imidlertid til den ikke-skadevoldende pris, der blev fastsat for EF-erhvervsgrenen.
- (78) I betragtning af, at tre ud af fire berørte landes markedsandele lå under ubetydelighedsgrænsen, såvel enkeltvis som samlet, konkluderedes det, at deres eksport til Fællesskabet ikke forvoldte skade, og at deres underbudsmargener derfor ikke var relevante som en del af undersøgelsen af fortsat skade.

### 3. Importen fra andre lande

- (79) Importmængden fra andre tredjelande i den betragtede periode fremgår af tabellen nedenfor. Tendenserne med hensyn til mængder og pris er også baseret på oplysninger fra Eurostat.

	2002	2003	2004	2005	FUP
Importmængde fra Rusland (tons)	1 360 025	1 429 543	1 783 742	1 404 863	1 488 367
Markedsandel	15,7 %	16,0 %	19,9 %	15,8 %	16,6 %
Priser på import fra Rusland (EUR/ton)	119	133	154	180	196
Importmængde fra Egypten (tons)	579 830	629 801	422 892	385 855	624 718
Markedsandel	6,7 %	7,0 %	4,7 %	4,3 %	7,0 %
Priser på import fra Egypten (EUR/ton)	149	163	178	220	222
Importmængde fra Rumænien (tons)	260 298	398 606	235 417	309 195	248 377
Markedsandel	3,0 %	4,5 %	2,6 %	3,5 %	2,8 %
Priser på import fra Rumænien (EUR/ton)	123	142	175	197	210

	2002	2003	2004	2005	FUP
Importmængder fra alle andre lande (tons)	373 732	291 620	254 311	336 110	326 579
Markedsandel	4,3 %	3,3 %	2,8 %	3,8 %	3,6 %
Priser på import fra alle andre lande (EUR/ton)	141	170	194	221	224
Markedsandel for alle tredjelande	29,7 %	30,8 %	30,0 %	27,4 %	30,0 %

- (80) Det bør bemærkes, at den samlede import fra tredjelande voksede med 4,4 % i hele perioden. Dette resultat skyldes især den voksende import fra Rusland (9,4 %), som er langt den største eksportør. Det bør også bemærkes, at import fra Rusland var underlagt foranstaltninger i form af en mindsteimportpris i hele perioden, som blev ophævet ved forordning (EF) nr. 907/2007, jf. betragtning 6. Mellem 2002 og FUP voksede importen fra Egypten med 7,7 %, mens importen fra andre tredjelande daledede i samme omfang, og Rumænien tegnede sig for over 40 % af denne import. For så vidt angår eksportpriserne, eksporterede alle ovennævnte lande til Fællesskabet til priser, som ikke underbyder EF-erhvervsgrænsens priser i FUP og/eller ligger over EF-erhvervsgrænsens ikke-skadende pris.

#### 4. EF-erhvervsgrænsens økonomiske situation

- (81) I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 5, undersøgte Kommissionen alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EF-erhvervsgrænsens situation.

##### 4.1. Indledende bemærkninger

- (82) De fleste samarbejdende producenter fra EF-erhvervsgrænsen anvender samme vare i blandede eller syntetiske gødningsstoffer, der afsættes som nitrogenholdige gødningsstoffer, der ud over nitrogen indeholder andre stoffer, som f.eks. vandopløseligt phosphor og/eller vandopløseligt kalium.
- (83) Sådanne interne overførsler af urinstofproduktion kommer ikke ud på det åbne marked og konkurrerer ikke med importen af den pågældende vare. Undersøgelsen viste, at denne interne anvendelse tegner sig for en stabil andel på omkring 20 % af EF-erhvervsgrænsens samlede produktion. Derfor anses den ikke for væsentligt at kunne påvirke EF-erhvervsgrænsens skadesituation.
- (84) I tilfælde, hvor der anvendes stikprøver, foretages der i overensstemmelse med fast praksis en analyse af visse skadesindikatorer (produktion, produktionskapacitet, lagerbeholdninger, salg, markedsandel, vækst og beskæftigelse) for EF-erhvervsgrænsen som helhed, mens de skadesindikatorer, som vedrører hver enkelt virksomheds resultater, dvs. priser, produktionsomkostninger, rentabilitet, lønninger, investeringer, investeringsafkast, likviditet og evne til at rejse kapital, undersøges på grundlag af oplysninger indhentet hos EF-producenter, der indgår i stikprøven.

##### 4.2. Oplysninger vedrørende EF-erhvervsgrænsen som helhed

###### a) Produktion

- (85) EF-erhvervsgrænsens produktion, inkl. til eget brug, forblev stort set stabil mellem 2002 og FUP, idet den voksede med 5 % i 2003 og faldt med samme procentsats i 2004. I 2005 og i løbet af FUP blev der registreret en lille stigning på henholdsvis 2 % og 1 %, hvorved niveauet nåede op på 4,45 mio. tons.

	2002	2003	2004	2005	FUP
EF-erhvervsgrenens produktion (tons)	4 300 000	4 500 000	4 300 000	4 400 000	4 450 000
Indeks (2002 = 100)	100	105	100	102	103
EF-erhvervsgrenens produktion til eget forbrug	800 000	800 000	800 000	900 000	900 000
I % af den samlede produktion	19,3 %	18,5 %	19,5 %	20,6 %	20,2 %

Kilde: Klagende parter, besvarelser af spørgeskemaer og bekræftede besvarelser af spørgeskemaer.

#### b) Kapacitet og kapacitetsudnyttelsesgrad

- (86) Produktionskapaciteten voksede lidt (5 %) mellem 2002 og FUP. På baggrund af den stabile produktionsmængde faldt kapacitetsudnyttelsen lidt som følge heraf fra 84 % i 2002 til 81 % i FUP. Kapacitetsudnyttelsen for denne type produktion og denne erhvervsgren kan imidlertid påvirkes af produktionen af andre varer, som kan fremstilles på det samme produktionsudstyr, hvorfor den er mindre relevant som skadesindikator.

	2002	2003	2004	2005	FUP
EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet (ton)	5 100 000	5 200 000	5 200 000	5 400 000	5 360 000
Indeks (2002 = 100)	100	101	101	106	105
EF-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse	84 %	88 %	84 %	81 %	81 %
Indeks (2002 = 100)	100	104	100	96	96

#### c) Lagerbeholdninger

- (87) EF-erhvervsgrenens slutlagre var forholdsvis stabile mellem 2002 og 2004, hvorefter de voksede drastisk (med 24 % i 2005 og med yderligere 13 % ved udgangen af FUP). Da urinstof til eget forbrug imidlertid lagres sammen med de varer, som sælges på det frie marked, betragtes lagerbeholdningerne som en mindre relevant skadesindikator. Det bør også bemærkes, at slutningen af FUP falder sammen med begyndelsen af det sæsonbestemte udsalg.

	2002	2003	2004	2005	FUP
EF-erhvervsgrenens slutlagre (tons)	250 000	240 000	260 000	320 000	350 000
Indeks (2002 = 100)	100	94	103	127	140

#### d) Salgsmængde

- (88) EF-erhvervsgrenens salg på fællesskabsmarkedet faldt lidt (med 3 %) mellem 2002 og FUP.

	2002	2003	2004	2005	FUP
EF-erhvervsgrenens salgsmængde (tons)	3 150 000	3 240 000	3 050 000	3 000 000	3 070 000
Indeks (2002 = 100)	100	103	97	95	97

## e) Markedsandel

- (89) EF-erhvervsgrenens markedsandel dalede også en smule mellem 2002 og FUP, hvor den gik fra 36,5 % til 34,3 %.

	2002	2003	2004	2005	FUP
EF-erhvervsgrenens markedsandel	36,5 %	36,3 %	34,1 %	33,8 %	34,3 %
Indeks (2002 = 100)	100	99	93	93	94

## f) Vækst

- (90) EF-erhvervsgrenen mistede en lille del af sin markedsandel på et stabilt marked i løbet af den betragtede periode. Den markedsandel, EF-erhvervsgrenen mistede, blev ikke overtaget af import fra de fire pågældende lande, der mellem 2002, og FUP registrerede et fald i deres markedsandel på fra 5,8 % til 4,4 %.

## g) Beskæftigelse

- (91) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt med 6 % mellem 2002 og FUP, mens produktionen voksede en smule, hvilket viser, at EF-erhvervsgrenen fokuserede på fortsat at øge sin produktivitet og konkurrenceevne.

	2002	2003	2004	2005	FUP
EF-erhvervsgrenens beskæftigelse for den pågældende vare	1 235	1 230	1 155	1 160	1 165
Indeks (2002 = 100)	100	100	94	94	94

## h) Produktivitet

- (92) Den årlige produktion pr. ansat i EF-erhvervsgrenen voksede med 6 % mellem 2002 og 2003 og forblev konstant indtil FUP, hvilket viser den samlede positive betydning af faldet i antallet af ansatte og stigningen i EF-erhvervsgrenens produktion.

	2002	2003	2004	2005	FUP
EF-erhvervsgrenens produktivitet (tons pr. ansat)	3 500	3 700	3 745	3 765	3 735
Indeks (2002 = 100)	100	106	107	108	107

## i) Dumpingmargenens omfang

- (93) I betragtning af, i) at importmængden fra Belarus, Ukraine og Libyen lå under ubetydelighedsgrænsen, ii) at importen fra Kroatien var stabil til priser, der var steget på linje med EU-salgspriserne, og iii) at EF-erhvervsgrenens finansielle situation som helhed var meget positiv, anses indvirkningen på EF-erhvervsgrenen af den faktiske dumpingmargenens omfang i FUP ikke for at være betydelig, og indikatoren derfor ikke for at være relevant.

## j) Genrejsning efter virkningerne af tidligere dumping

- (94) De indikatorer, der blev undersøgt ovenfor, og som behandles i det følgende, viser en klar forbedring i EF-erhvervsgrenens økonomiske og finansielle situation.

## 4.3. Oplysninger vedrørende EF-producenterne i stikprøven

## a) Salgspriser og faktorer, som påvirker hjemmemarkedspriserne

- (95) Den gennemsnitlige nettosalgspris hos de producenter i EF-erhvervsgrenen, der indgik i stikprøven, steg betydeligt fra 2004 til FUP og afspejlede således den konsekvente og vedvarende stigning i omkostningerne på råmaterialer og de fremherskende gunstige internationale markedsvilkår for urin-stof i samme periode.

	2002	2003	2004	2005	FUP
Enhedspris på fællesskabsmarkedet (EUR/ton) hos EF-producenter, der indgår i stikprøven	138	149	164	189	207
Indeks (2002 = 100)	100	108	120	138	151

## b) Lønninger

- (96) Mellem 2002 og FUP steg gennemsnitslønnen pr. ansat med 13 %, som vist i nedenstående tabel. På baggrund af inflationsraten og det overordnede fald i beskæftigelsen betragtes denne lønstigning som moderat.

	2002	2003	2004	2005	FUP
Årlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (1 000 EUR) hos EF-producenter, der indgår i stikprøven	44,2	47,2	47,1	48,6	49,9
Indeks (2002 = 100)	100	107	107	110	113

## c) Investeringer

- (97) De fire udtagne producenters årlige investeringer i samme vare udviklede sig positivt i den betragtede periode, dvs. at der var en stigning på 74 %, skønt der var udsving. Disse investeringer vedrørte hovedsageligt modernisering af maskiner og miljøkrav. Dette bekræfter EF-erhvervsgrenens bestræbelser på fortsat at forbedre sin produktivitet og konkurrenceevne. Resultaterne fremgår af udviklingen i produktiviteten, som blev forbedret betydeligt (jf. betragtning 92 ovenfor) i samme periode.

	2002	2003	2004	2005	FUP
Nettoinvesteringer (1 000 EUR) hos EF-producenter, der indgår i stikprøven	20 493	11 095	31 559	40 001	35 565
Indeks (2002 = 100)	100	54	154	195	174

## d) Rentabilitet og investeringsafkast

- (98) Rentabiliteten hos de EF-producenter, der indgår i stikprøven, viser en betydelig forbedring mellem 2002 og 2005, hvor den nåede op på 19 % af omsætningen. En støt voksende gaspris i begyndelsen af 2006 bringer resultatet ned på 10,7 % i FUP. I denne sammenhæng skal det bemærkes, at det i forbindelse med den oprindelige undersøgelse var blevet fastslået, at der kunne opnås en fortjenstmargen på 8 % uden skadevoldende dumping. Afkastet af investeringerne, udtrykt som fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne, fulgte i store træk udviklingen i rentabiliteten i hele den betragtede periode.

	2002	2003	2004	2005	FUP
Rentabiliteten ved EF-erhvervsgrenens salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder (% af nettosalg) hos EF-producenter, der indgår i stikprøven	4,6 %	11,1 %	18,4 %	19,3 %	10,7 %
Indeks (2002 = 100)	100	241	400	419	233



	2002	2003	2004	2005	FUP
Investeringsafkast (fortjeneste i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne) hos EF-producenter, der indgik i stikprøven	10,7 %	31,0 %	48,8 %	51,1 %	29,4 %
Indeks (2002 = 100)	100	290	456	477	275

#### e) Likviditet og evne til at rejse kapital

- (99) Likviditeten voksede betydeligt mellem 2002 og 2005 og faldt støt i FUP. Denne udvikling stemmer overens med udviklingen i den overordnede rentabilitet i den betragtede periode.

	2002	2003	2004	2005	FUP
Likviditet (1 000 EUR) hos EF-producenter, der indgik i stikprøven	38 534	60 289	92 671	111 722	58 912
Indeks (2002 = 100)	100	156	240	290	153

- (100) Undersøgelsen afslørede ingen vanskeligheder hos de udvalgte EF-producenter med hensyn til at rejse kapital.

#### 5. Konklusion

- (101) Mellem 2002 og FUP faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel lidt tillige med salgsmængden på fællesskabsmarkedet. EF-erhvervsgrenens situation forbedredes imidlertid som helhed i den betragtede periode.

- (102) Næsten alle andre skadesindikatorer, med undtagelse af voksende lagerbeholdninger, udviklede sig positivt: EF-erhvervsgrenens produktionsmængde voksede, enheds-salgspriserne steg, og rentabiliteten lå efter 2002 væsentligt over niveauet for den målfortjeneste, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

- (103) Investeringsafkastet og likviditeten udviklede sig også positivt. Lønudviklingen var moderat, og EF-erhvervsgrenen fortsatte med at investere. Produktiviteten steg også betydeligt og afspejler den positive udvikling i produktionen og EF-erhvervsgrenens indsats for at forbedre den ved hjælp af investeringer.

- (104) Ansøgeren fremførte, at kravene om rentabilitet på lang sigt målt som fortjeneste ved salg bør ligge på 25 % efter skat for urinstofindustrien. Det vil betyde en fortjeneste

på ca. 36 % af omsætningen før skat. Ansøgeren fremførte, at dette er berettiget som følge af omkostningerne ved at etablere et nyt ammonium/urinstofanlæg, som ville kræve et investeringsafkast på 11 % (angiveligt svarende til en fortjeneste af omsætningen på 36 % før skat). I den forbindelse bemærkes det, at ansøgeren aldrig har krævet en så høj fortjeneste som målsætning i forbindelse med denne procedure, og i den oprindelige undersøgelse blev der fastsat en fortjenstmargen på 8 %, som ville kunne nås uden skadelig dumping. Endvidere har Retten i Første Instans i sin dom i sag T-210/95 bekræftet, at »...den fortjenstmargen, Rådet skal lægge til grund ved beregningen af den indikativpris, der kan afhjælpe skaden, skal begrænses til den fortjenstmargen, fællesskabsindustrien med rimelighed kan påregne under normale konkurrencevilkår uden dumpingimport«<sup>(1)</sup>. I samme sag blev det bekræftet, at »... (et) argument, hvorefter den fortjenstmargen, som fællesskabsinstitutionerne skal lægge til grund, er den, som er nødvendig for at sikre fællesskabsindustriens overlevelse og/eller et rimeligt afkast af industriens kapital, finder ingen støtte i grundforordningen«.

- (105) Ansøgeren hævdede endvidere, at fortjeneste ved salg for gødningsindustriens vedkommende ikke er en relevant skadesindikator, for så vidt angår fortjenester, og at afkast af investeret kapital og/eller investeringsafkast er kvalitetsmæssigt mere relevant for en sådan vurdering. Endvidere blev det fremført, at med udgangspunkt i sidstnævnte indikatorer blev EF-erhvervsgrenen forvoldt skade.

<sup>(1)</sup> Sag T-210/95, EFMA mod Rådet, Sml. 1999 II, s. 3291, præmis 60.

(106) I betragtning af de særlige forhold ved gødningsindustrien (bl.a. dens kapitalintensitet) og gødningsmarkedets art (de svingende priser på råmaterialer og færdigvaren) er der enighed om, at fortjeneste ved salg i sig selv ikke nødvendigvis er den bedste indikator, for så vidt angår rentabilitet, og at den skulle suppleres med indikatorer som f.eks. afkast af investeret kapital og investeringsafkast. Ansøgeren har imidlertid i den konkrete sag ikke forelagt beviser for, at EF-erhvervsgrenen uden dumpingimport ville være i stand til at opnå sådanne afkast. Ansøgeren har heller ikke godtgjort, hvilken fortjenstmargen EF-erhvervsgrenen ville være i stand til at opnå uden dumpingimport. Derfor blev denne påstand afvist.

(107) Det konkluderes derfor, at der ikke fortsat blev forårsaget væsentlig skade for EF-erhvervsgrenen.

## F. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET SKADE

### 1. Generelt

(108) Da der ikke er tale om fortsat væsentlig skade på grund af importen fra det pågældende land, fokuseredes der i analysen på sandsynligheden for fornyet skade, hvis de gældende foranstaltninger ophæves. I den forbindelse blev to hovedparametre analyseret: i) de pågældende landes mulige eksportmængder og -priser og ii) indvirkningen på EF-erhvervsgrenen af de pågældende landes planlagte mængder og priser.

(109) Analysen foretages i en generel markedssammenhæng med konstant høje priser og fortjenester, ikke blot i Fællesskabet, men verden over. Dette skyldes i vidt omfang, at efterspørgslen er større end udbuddet. Der er intet, der tyder på, at en sådan generel sammenhæng vil ændre sig væsentligt på kort til mellemlangt sigt.

### 2. De pågældende landes mulige eksportmængder og -priser

(110) Som fastslået ovenfor, ville de eksporterende producenter i Ukraine sandsynligvis højst eksportere ca. 375 000 tons ekstra urinstof til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne udløb. Tallene for Libyen og Belarus er henholdsvis højst 140 000 og 150 000 tons. Ligeledes ville tallene for Kroatien sandsynligvis ikke vokse væsentligt fra deres nuværende niveau.

(111) Eksportpriserne til Fællesskabet og til tredjelande er blevet analyseret ovenfor. Sammen med de nedenfor

beskrivne markedsvilkår og den sandsynlige udvikling i centrale omkostningsfaktorer som f.eks. gas peger denne analyse på sandsynligheden for, at eksportpriserne fortsat ville være høje. Derfor kan det ikke konkluderes, at priserne sandsynligvis væsentligt ville underbyde EF-erhvervsgrenens priser og omkostninger.

### 3. Indvirkning på EF-erhvervsgrenen af de planlagte eksportmængder og prismæssige virkninger, hvis foranstaltningerne ophæves

(112) Urinstofmarkedet forventes at vokse betydeligt i de kommende år både i Fællesskabet <sup>(1)</sup> og på verdensplan, navnlig på grund af øget landbrugsproduktion (til biobrændstofanvendelser) og udvidet industriel anvendelse af AdBlue <sup>(2)</sup>. Eksempelvis bekræftes det i »Prospects for agricultural markets and income 2007-2014«, der blev offentliggjort af Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling i Landdistrikter i juli 2007, at kornproduktionen sandsynligvis vil vokse med op til 20 % i denne periode. Ansøgerens egen vurdering er en vækst på 10 %. Endvidere blev der i slutningen af september 2007 fastsat undtagelser for udtaget land for året 2008, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1107/2007 <sup>(3)</sup>. Den forventede vækst på fællesskabsmarkedet (yderligere omkring 1 mio. tons) vil sandsynligvis overstige de maksimumsmængder, som de eksporterende lande kunne eksportere til Fællesskabet. Derfor medfører denne yderligere eksport sandsynligvis ingen mængdemæssig ubalance, ikke mindst fordi forskellen mellem Fællesskabets maksimale potentielle produktion og forbrug ligger på omkring 2 mio. tons, og der er intet, som tyder på, at andre eksportører (dvs. med oprindelse i Rusland, jf. forordning (EF) nr. 907/2007) ville gå ind og udfylde dette hul med overudbud og trykkede markedspriser til følge.

(113) I betragtning af ovenstående er det ikke sandsynligt, at EF-erhvervsgrenen ville blive nødsaget til at mindske sit salg, sin produktion eller sine priser i et omfang, som væsentligt ville skade dens fortjeneste og position som helhed. Derfor ville fortjenesterne sandsynligvis forblive på deres nuværende niveau og afspejle de gunstige markedsvilkår, der herskede navnlig fra 2004 til FUP.

### 4. Konklusion vedrørende sandsynligheden for fornyet skade

(114) Ud fra ovenstående kan det ikke konkluderes, at der er sandsynlighed for fornyet skade for EF-erhvervsgrenen, hvis de gældende foranstaltninger ophæves.

<sup>(1)</sup> Kilde: »Global fertilisers and raw materials supply and supply/demand balances: 2005-2009«, A05/71b, juni 2005, International Fertiliser Industry Association (IFA).

<sup>(2)</sup> AdBlue er et registreret varemærke for en vandig ureaopløsning (32,5 %) og anvendes i en proces kaldet selektiv katalytisk reduktion (SCR — Selective Catalytic Reduction) til at reducere de kvælstofholdige gasser i dieselmotorers udstødning.

<sup>(3)</sup> EUT L 253 af 28.9.2007, s. 1.

**G. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

- (115) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det er hensigten at anbefale, at de nuværende foranstaltninger ophæves. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til disse oplysninger. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger, som kunne ændre ovennævnte konklusioner.
- (116) Det følger af ovenstående, at antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af urinstof med oprindelse i Belarus, Kroatien, Libyen og Ukraine bør ophæves, og proceduren afsluttes, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 2.
- (117) I betragtning af ovenfor beskrevne omstændigheder, nemlig at alle fire berørte landes eksportørers omkostningsstruktur og/eller eksport er kraftigt forvredet, anses det for nødvendigt nøje at følge udviklingen i importen

af urinstof med oprindelse i Belarus, Kroatien, Libyen og Ukraine med henblik på at lette en hurtig og hensigtsmæssig indsats, hvis situationen kræver det —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Antidumpingtolden på importen af urinstof, også i vandig opløsning, henhørende under KN-kode 3102 10 10 og 3102 10 90, med oprindelse i Belarus, Kroatien, Libyen og Ukraine ophæves hermed, og proceduren vedrørende denne import afsluttes.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

På Rådets vegne

I. JARC

Formand

---

## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 241/2008

af 17. marts 2008

## om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Guinea-Bissau

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

## Artikel 2

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(1)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesskabet har med Republikken Guinea-Bissau forhandlet en ny fiskeripartnerskabsaftale på plads, der giver EF-fiskerifartøjer mulighed for at fiske i farvande, som fiskerimæssigt hører ind under Guinea-Bissaus højhedsområde eller jurisdiktion.

(2) Som følge af disse forhandlinger paraferedes en fiskeripartnerskabsaftale den 23. maj 2007.

(3) Det er i Fællesskabets interesse at godkende denne aftale.

(4) Det bør fastlægges, hvordan fiskerimulighederne skal fordeles mellem medlemsstaterne —

1. De fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen til aftalen, fordeles mellem medlemsstaterne på følgende måde:

a) rejefiskeri:

Spanien	1 421 BRT
Italien	1 776 BRT
Grækenland	137 BRT
Portugal	1 066 BRT

b) fiskeri efter fisk/blæksprutter:

Spanien	3 143 BRT
Italien	786 BRT
Grækenland	471 BRT

c) notfartøjer til tunfiskeri og langlinefartøjer med flydeline:

Spanien	10 fartøjer
Frankrig	9 fartøjer
Portugal	4 fartøjer

d) stangfiskerfartøjer:

Spanien	10 fartøjer
Frankrig	4 fartøjer

2. Hvis de fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen til aftalen, ikke opbruges med licensansøgningerne fra de medlemsstater, der er nævnt i stk. 1, kan Kommissionen tage licensansøgninger fra andre medlemsstater i betragtning.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

## Artikel 1

Fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Guinea-Bissau <sup>(2)</sup> godkendes på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne forordning.

<sup>(1)</sup> Udtalelse af 11.3.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

<sup>(2)</sup> EUT L 342 af 27.12.2007, s. 5.

## Artikel 3

De medlemsstater, hvis fartøjer fisker i henhold til den aftale, der er omhandlet i stk. 1, giver Kommissionen meddelelse om, hvor store mængder af hver bestand de fanger i Guinea-Bissaus fiskerizone, jf. de nærmere bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 500/2001 af 14. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 vedrørende kontrollen af EF-fiskerifartøjernes fangster i tredjelandes farvande og på åbent hav <sup>(3)</sup>.

<sup>(3)</sup> EFT L 73 af 15.3.2001, s. 8.

*Artikel 4*

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Fællesskabet.

*Artikel 5*

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

*På Rådets vegne*

I. JARC

*Formand*

---

## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 242/2008

af 17. marts 2008

## om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Côte d'Ivoire

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

## Artikel 2

De fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen til aftalen, fordeles således mellem medlemsstaterne:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, og stk. 3, første afsnit,

— 25 notfartøjer:

Frankrig: 10 fartøjer

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

Spanien: 15 fartøjer

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(1)</sup>, og

— 15 langlinefartøjer med flydeline:

Spanien: 10 fartøjer

ud fra følgende betragtninger:

Portugal: 5 fartøjer

(1) Fællesskabet har med Republikken Côte d'Ivoire forhandlet en fiskeripartnerskabsaftale på plads, der giver EF-fiskerifartøjer mulighed for at fiske i farvande, som fiskerimæssigt hører ind under Republikken Côte d'Ivoires højhedsområde eller jurisdiktion.

Hvis de fangstmuligheder, der er fastsat i protokollen, ikke udnyttes fuldt ud med licensansøgningerne fra disse medlemsstater, kan Kommissionen tage licensansøgninger fra enhver anden medlemsstat i betragtning.

(2) Som følge heraf paraferedes en ny fiskeripartnerskabsaftale den 5. april 2007.

## Artikel 3

De medlemsstater, hvis fartøjer fisker i henhold til den aftale, der er omhandlet i artikel 1, giver Kommissionen meddelelse om, hvor store mængder af hver bestand de fanger i Côte d'Ivoires fiskerizone, jf. de nærmere bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 500/2001 af 14. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 vedrørende kontrollen af EF-fiskerifartøjernes fangster i tredjelandes farvande og på åbent hav <sup>(3)</sup>.

(3) Det er i Fællesskabets interesse at godkende denne aftale.

(4) Det bør fastlægges, hvordan fiskerimulighederne skal fordeles mellem medlemsstaterne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

## Artikel 4

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de(n) person(er), der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Fællesskabet.

## Artikel 1

Fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Côte d'Ivoire <sup>(2)</sup> godkendes på Fællesskabets vegne.

## Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

<sup>(1)</sup> Udtalelse af 11.3.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

<sup>(2)</sup> EUT L 48 af 22.2.2008, s. 41.

<sup>(3)</sup> EFT L 73 af 15.3.2001, s. 8.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

*På Rådets vegne*

I. JARC

*Formand*

---

## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 243/2008

af 17. marts 2008

## om indførelse af visse restriktive foranstaltninger over for de illegale myndigheder på Anjouan i Unionen Comorerne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 60 og 301,

under henvisning til Rådets fælles holdning 2008/187/FUSP af 3. marts 2008 om restriktive foranstaltninger over for de illegale myndigheder på Anjouan i Unionen Comorerne <sup>(1)</sup>,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 25. oktober 2007 anmodede formanden for Kommissionen for Den Afrikanske Union ved skrivelse til generalsekretæren/den høje repræsentant om Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters opbakning af de sanktioner, som Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd havde besluttet at anvende over for de illegale myndigheder på Anjouan og visse dertil knyttede personer.

(2) Rådets fælles holdning 2008/187/FUSP fastsætter, at der skal indføres restriktive foranstaltninger over for de illegale myndigheder på Anjouan og visse dertil knyttede personer. Foranstaltningerne omfatter bl.a. infrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende de pågældende personer.

(3) Nævnte foranstaltninger falder ind under anvendelsesområdet for traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. For at sikre, at de økonomiske operatører i alle medlemsstaterne anvender foranstaltningen på samme måde, er en EF-retsakt derfor nødvendig til at gennemføre den, for så vidt angår Fællesskabet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

## Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

a) »pengemidler«: finansielle aktiver og midler af enhver art, herunder, men ikke begrænset til:

i) kontante pengebeløb, checks, pengefordringer, veksler, anvisninger og andre betalingsinstrumenter

ii) indeståender i finansieringsinstitutioner eller andre enheder, saldi på konti, tilgodehavender og tilgodehaven-debeviser

iii) børsnoterede og noterede værdipapirer og gældsinstrumenter, herunder aktier og andre ejerandele, certifikater som repræsenterer værdipapirer, obligationer, veksler, warrants, usikrede værdipapirer og derivatkontrakter

iv) renter, udbytter og andre indtægter eller værdier hidrørende fra aktiver

v) kreditter, modregningsrettigheder, garantier, opfyldelsesgarantier eller andre finansielle forpligtelser

vi) remburser, konnossementer, løsørepatentbreve

vii) dokumentation for en interesse i pengemidler eller økonomiske ressourcer

b) »infrysning af pengemidler«: hindring af enhver form for flytning, overførsel, ændring, brug af, adgang til eller håndtering af pengemidler, som ville resultere i ændring af omfang, beløb, anbringelsessted, ejerforhold, besiddelse, art eller formål eller andre ændringer, som ville gøre det muligt at bruge de pågældende midler, herunder porteføljeforvaltning

c) »økonomiske ressourcer«: aktiver af enhver art, både materielle og immaterielle, såvel løsøre som fast ejendom, som ikke er pengemidler, men som kan benyttes til at opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser

d) »infrysning af økonomiske ressourcer«: hindring af, at sådanne aktiver på nogen måde anvendes til at opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser, herunder også ved salg, leje eller pantsætning

<sup>(1)</sup> EUT L 59 af 4.3.2008, s. 32.



e) »Fællesskabets område«: de af medlemsstaternes områder, hvor traktaten finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i traktaten.

#### Artikel 2

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er angivet i bilag I, indefrys.

2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført i bilag I.

3. Bevidst og forsætlig deltagelse i aktiviteter, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at omgå de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger, er forbudt.

4. Forbuddet i stk. 2 medfører ikke nogen form for ansvar for de berørte fysiske eller juridiske personer eller enheder, hvis disse ikke vidste og ikke havde rimelig grund til at formode, at deres handling ville være i strid med dette forbud.

#### Artikel 3

1. Artikel 2, stk. 2, finder ikke anvendelse på beløb, der tilføres indefrosne konti, i form af:

- a) renter og andre indtægter af disse konti
- b) betalinger i forbindelse med kontrakter, aftaler eller forpligtelser, der er indgået eller opstået forud for datoen, på hvilken disse konti blev undergivet denne forordning

forudsat at disse renter, indtægter eller betalinger fortsat er omfattet af artikel 2, stk. 1.

2. Artikel 2, stk. 2, er ikke til hinder for, at finansierings- eller kreditinstitutioner i Fællesskabet, der modtager pengemidler overført af tredjeparter til en konto tilhørende en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført i bilag I, krediterer de indefrosne konti med disse beløb, forudsat at alle beløb, der tilføres disse konti, også indefrys. Finansierings- eller kreditinstitutionerne skal straks underrette de kompetente myndigheder om sådanne transaktioner.

#### Artikel 4

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne, jf. netstederne i bilag II, kan på de vilkår, som de finder passende, tillade,

at visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer frigives eller stilles til rådighed, forudsat at de har konstateret, at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer er:

- a) nødvendige for at dække de basale behov hos de personer, der er opført på listen i bilag I, og familiemedlemmer, som disse har forsørgerpligt over for, herunder betaling af fødevarer, husleje eller renter og afdrag på hypotekslån, medicin og lægebehandling, skatter, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter
- b) bestemt udelukkende til betaling af rimelige honorarer og godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand
- c) bestemt udelukkende til betaling af afgifter eller gebyrer til rutinemæssig forvaltning af indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller
- d) nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, forudsat at den berørte medlemsstat mindst to uger før tilladelsen har meddelt de andre medlemsstater og Kommissionen, hvorfor den skønner, at der bør udstedes en særlig tilladelse.

2. Medlemsstaterne underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der udstedes i medfør af stk. 1.

#### Artikel 5

Fysiske og juridiske personer eller enheder, herunder disses ledelse og personale, som implementerer forordningen, og som i god tro indefryser pengemidler og økonomiske ressourcer eller afviser at stille pengemidler eller andre økonomiske ressourcer til rådighed i forvisning om, at det er i overensstemmelse med denne forordning, kan ikke på nogen måde drages til ansvar, medmindre det godtgøres, at indefrysningen er sket som følge af forsømmelighed.

#### Artikel 6

1. Med forbehold af de gældende regler for indberetning, fortrolighed og tavshedspligt skal fysiske og juridiske personer, enheder og organer:

- a) øjeblikkeligt videregive oplysninger, der kan fremme overholdelsen af denne forordning, herunder oplysninger om konti og beløb, som er indefrosset i medfør af artikel 2, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, jf. netstederne i bilag II, hvor de pågældende er bosat eller etableret, og direkte eller via disse myndigheder fremsende oplysningerne til Kommissionen

b) samarbejde med de kompetente myndigheder, der er angivet på netstederne i bilag II, om efterprøvning af disse oplysninger.

2. Alle oplysninger, som gives eller modtages i henhold til denne artikel, må kun anvendes til de formål, hvortil de er givet eller modtaget.

#### Artikel 7

Kommissionen og medlemsstaterne underretter straks hinanden om de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, og udveksler alle andre relevante oplysninger, som de råder over, og som har relation til denne forordning, navnlig oplysninger om overtrædelser, håndhævelsesproblemer og domme afsagt af de nationale domstole.

#### Artikel 8

1. Kommissionen bemyndiges til:

a) at ændre bilag I på grundlag af afgørelser vedrørende bilaget til fælles holdning 2008/187/FUSP

b) at ændre bilag II på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne.

2. Der vil blive offentliggjort en meddelelse om, hvordan der skal indgives oplysninger vedrørende bilag I<sup>(1)</sup>.

#### Artikel 9

1. Medlemsstaterne fastsætter reglerne for, hvilke sanktioner der skal gælde ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler straks efter denne forordnings ikrafttræden og underretter den om alle senere ændringer.

#### Artikel 10

1. Medlemsstaterne udpeger de i denne forordning omtalte kompetente myndigheder og angiver dem på eller via de netsteder, der er opført i bilag II.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvem der er deres kompetente myndigheder, straks efter denne forordnings ikrafttræden og underretter den om alle senere ændringer.

#### Artikel 11

Denne forordning finder anvendelse:

a) inden for Fællesskabets område, herunder dets luftrum

b) om bord på fly og skibe under en medlemsstats jurisdiktion

c) på enhver person inden for eller uden for Fællesskabets område, som er statsborger i en medlemsstat

d) på alle juridiske personer, enheder eller organer, der er oprettet eller stiftet i henhold til en medlemsstats lovgivning

e) for alle juridiske personer, enheder eller organer for så vidt angår forretningsvirksomhed, der helt eller delvis foregår inden for Fællesskabet.

#### Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

På Rådets vegne

I. JARC

Formand

<sup>(1)</sup> EUT C 71 af 18.3.2008, s. 25.

## BILAG I

Liste over medlemmer af Anjouans illegale regering og fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er knyttet til dem, jf. artikel 2, 3 og 4

Navn	Mohamed Bacar
Køn	M
Funktion	Selvproklameret præsident, oberst
Fødselssted	Barakani
Fødselsdato	5.5.1962
Pasnr.:	01AB01951/06/160, udstedt den 1.12.2006
Navn	Jaffar Salim
Køn	M
Funktion	»Indenrigsminister«
Fødselssted	Mutsamudu
Fødselsdato	26.6.1962
Pasnr.:	06BB50485/20 950, udstedt den 1.2.2007
Navn	Mohamed Abdou Madi
Køn	M
Funktion	»Samarbejdsminister«
Fødselssted	Mjamaoué
Fødselsdato	1956
Pasnr.:	05BB39478, udstedt den 1.8.2006
Navn	Ali Mchindra
Køn	M
Funktion	»Undervisningsminister«
Fødselssted	Cuvette
Fødselsdato	20.11.1958
Pasnr.:	03819, udstedt den 3.7.2004
Navn	Houmadi Souf
Køn	M
Funktion	»Minister for den offentlige tjeneste«
Fødselssted	Sima
Fødselsdato	1963
Pasnr.:	51427, udstedt den 4.3.2007
Navn	Rehema Boinali
Køn	M
Funktion	»Energiminister«
Fødselssted	
Fødselsdato	1967
Pasnr.:	540355, udstedt den 7.4.2007
Navn	Dhoihirou Halidi
Køn	M
Titel	Kabinetchef
Funktion	Højtstående embedsmand med tæt forbindelse til Anjouans illegale regering
Fødselssted	Bambao Msanga
Fødselsdato	8.3.1965
Pasnr.:	64528, udstedt den 19.9.2007

---

Navn	Abdou Bacar
Køn	M
Titel	Oberstløjtnant
Funktion	Højststående militærofficer, der yder støtte til Anjouans illegale regering
Fødselssted	Barakani
Fødselsdato	2.5.1954
Pasnr.:	54621, udstedt den 23.4.2007

---

## BILAG II

**Netsteder med oplysning om de kompetente myndigheder, jf. artikel 4, 6 og 10, og adresser til brug ved meddelelse til Europa-Kommissionen**

## BELGIEN

<http://www.diplomatie.be/eusanctions>

## BULGARIEN

<http://www.mfa.government.bg>

## DEN TJEKKISKE REPUBLIK

<http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce>

## DANMARK

<http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/Sanktioner/>

## TYSKLAND

<http://www.bmwi.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html>

## ESTLAND

[http://www.vm.ee/est/kat\\_622/](http://www.vm.ee/est/kat_622/)

## GRÆKENLAND

<http://www.yplex.gov.gr/www.mfa.gr/en-US/Policy/Multilateral+Diplomacy/International+Sanctions/>

## SPANIEN

[www.mae.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones+Internacionales](http://www.mae.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones+Internacionales)

## FRANKRIG

<http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/>

## IRLAND

[http://www.dfa.ie/un\\_eu\\_restrictive\\_measures\\_ireland/competent\\_authorities](http://www.dfa.ie/un_eu_restrictive_measures_ireland/competent_authorities)

## ITALIEN

<http://www.esteri.it/UE/deroghe.html>

## CYPERN

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

## LETLAND

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

## LITAUEN

<http://www.urm.lt>

## LUXEMBOURG

<http://www.mae.lu/sanctions>

## UNGARN

[http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitibank/nemzetkozi\\_szankciok/](http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitibank/nemzetkozi_szankciok/)

## MALTA

[http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions\\_monitoring.asp](http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp)

## NEDERLANDENE

<http://www.minbuza.nl/sancties>

## ØSTRIG

[http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f\\_id=12750&LNG=en&version=](http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=)

## POLEN

<http://www.msz.gov.pl>

## PORTUGAL

<http://www.min-nestrangeiros.pt>

## RUMÆNIEN

<http://www.mae.ro/index.php?unde=doc&id=32311&idlnk=1&cat=3>

## SLOVENIEN

[http://www.mzz.gov.si/si/zunanja\\_politika/mednarodna\\_varnost/omejevalni\\_ukrepi/](http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/)

## SLOVAKIET

<http://www.foreign.gov.sk>

## FINLAND

<http://formin.finland.fi/kvyhteisty/pakotteet>

## SVERIGE

<http://www.ud.se/sanktioner>

## DET FORENEDE KONGERIGE

[www.fco.gov.uk/competentauthorities](http://www.fco.gov.uk/competentauthorities)

Meddelelser til Europa-Kommissionen sendes til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber  
Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser  
Direktorat A. Kriseplatform og politikkoordinering inden for FUSP  
Kontor A.2 — Kriseberedskab og Fredsopbygning  
CHAR 12/108  
B-1049 Bruxelles  
Tlf.: (32-2) 296 61 33/295 55 85  
Fax: (32-2) 299 08 73

---

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 244/2008****af 17. marts 2008****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager <sup>(1)</sup>, særlig artikel 138, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 18. marts 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug  
og udvikling af landdistrikter

<sup>(1)</sup> EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

## BILAG

til Kommissionens forordning af 17. marts 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode <sup>(1)</sup>	Fast importværdi
0702 00 00	JO	60,6
	MA	62,6
	TN	120,5
	TR	95,3
	ZZ	84,8
0707 00 05	JO	178,8
	MA	90,4
	TR	145,1
	ZZ	138,1
0709 90 70	MA	96,9
	TR	106,4
	ZZ	101,7
0709 90 80	EG	238,6
	ZZ	238,6
0805 10 20	EG	44,7
	IL	59,3
	MA	47,5
	TN	52,8
	TR	50,7
	ZA	43,3
	ZZ	49,7
0805 50 10	EG	107,9
	IL	106,8
	SY	109,7
	TR	127,9
	ZA	147,5
	ZZ	120,0
0808 10 80	AR	93,7
	BR	86,8
	CA	98,7
	CL	102,2
	CN	85,4
	MK	43,9
	US	106,7
	UY	87,6
	ZA	69,5
	ZZ	86,1
0808 20 50	AR	81,0
	CL	86,3
	CN	80,8
	ZA	89,0
	ZZ	84,3

<sup>(1)</sup> Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.



## KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 245/2008

af 17. marts 2008

**om fravigelse af forordning (EF) nr. 1249/96 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn <sup>(1)</sup>, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 5, stk. 1, første afsnit, litra b), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn <sup>(2)</sup> fastsætter i tilfælde af import af blød hvede af høj kvalitet princippet om, at der skal stilles en særlig yderligere sikkerhed ud over dem, der er foreskrevet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1342/2003 af 28. juli 2003 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris <sup>(3)</sup>. Denne yderligere sikkerhed på 95 EUR/t er berettiget som følge af forskellen i de gældende importtoldsatser mellem de forskellige kategorier af blød hvede alt efter, om der er tale om hvede af høj kvalitet eller hvede af lav og middel kvalitet.

(2) Rådets forordning (EF) nr. 1/2008 <sup>(4)</sup> har midlertidigt suspenderet importtolden for visse kornarter i høståret 2007/08, der slutter den 30. juni 2008, samtidig med at den gør det muligt at genindføre den inden denne dato, hvis markedssituationen berettiger det.

(3) Den midlertidige suspension af tolden, der anvendes for import på basis af importlicenser udstedt fra den 4. januar 2008 efter artikel 2 i forordning (EF) nr. 1/2008, har midlertidigt fjernet de særlige omstændigheder, der berettiger indførelsen af en ordning med en særlig yderligere sikkerhed ud over dem, der gælder for

importlicensen. I betragtning af de nye betingelser, der gælder for importen af blød hvede siden anvendelsen af forordning (EF) nr. 1/2008, er den yderligere sikkerhed på 95 EUR/t, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, første afsnit, litra b), i forordning (EF) nr. 1249/96, ikke længere berettiget førend importtolden genindføres.

(4) Siden offentliggørelse af forordning (EF) nr. 1/2008 har visse aktører imidlertid stillet denne yderligere sikkerhed. For at mindske de finansielle begrænsninger, dette giver for disse aktører, bør det fastsættes, at nævnte sikkerhed straks frigives.

(5) Forordning (EF) nr. 1249/96 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(6) For at undgå at aktørerne fortsat stiller den yderligere sikkerhed, og da det er nødvendigt hurtigst muligt at frigive den sikkerhed, der er stillet siden den 4. januar 2008, er det hensigtsmæssigt, at denne forordning omgående finder anvendelse.

(7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

1. Uanset artikel 5, stk. 1, første afsnit, litra b), i forordning (EF) nr. 1249/96 kræves der ikke den yderligere sikkerhed, der er omhandlet i førnævnte bestemmelse, i den periode, hvor importtolden for visse kornarter er suspenderet ved forordning (EF) nr. 1/2008.

2. Den i stk. 1 omhandlede yderligere sikkerhed, som er stillet siden den 4. januar 2008, frigives straks.

<sup>(1)</sup> EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 735/2007 (EUT L 169 af 29.6.2007, s. 6).

<sup>(2)</sup> EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1816/2005 (EUT L 292 af 8.11.2005, s. 5).

<sup>(3)</sup> EUT L 189 af 29.7.2003, s. 12. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1996/2006 (EUT L 398 af 30.12.2006, s. 1).

<sup>(4)</sup> EUT L 1 af 4.1.2008, s. 1.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

*På Kommissionens vegne*  
Mariann FISCHER BOEL  
*Medlem af Kommissionen*

---

## KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 246/2008

af 17. marts 2008

**om ændring af forordning (EF) nr. 1043/2005 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 for så vidt angår eksportrestitutionsordningen for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten, og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

(5) Forordning (EF) nr. 1043/2005 bør således ændres i overensstemmelse hermed.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Horizontale Spørgsmål i forbindelse med Handel med Forarbejdede Landbrugsprodukter uden for Bilag I —

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter <sup>(1)</sup>, særlig artikel 8, stk. 3, første afsnit, og

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

## Artikel 1

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 14 i forordning (EF) nr. 1043/2005 affattes således:

(1) I artikel 14, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005 <sup>(2)</sup> bestemmes hyppigheden for fastsættelse af restitutionssatsen for de basisprodukter, der er omhandlet i de i samme forordnings artikel 1, stk.1, anførte forordninger, og som udføres som varer uden for bilag I.

## »Artikel 14

Fastsættelsen af restitutionssatsen, jf. artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1784/2003 og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige i artikel 1, stk. 1, i denne forordning nævnte forordninger, finder sted hver måned pr. 100 kg af basisprodukterne.

(2) Restitutionerne kan i overensstemmelse med de forordninger, der er anført i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1043/2005, ydes, når de interne og eksterne markedsvilkår berettiger det. Når markedsvilkårene ikke berettiger ydelse af restitutioner, kan den periodiske fastsættelse suspenderes.

Uanset stk. 1:

a) kan restitutionen for de basisprodukter, som er opført i bilag I til denne forordning, fastsættes efter en anden rytme efter proceduren i artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 3448/93

(3) I artikel 8, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 3448/93 henvises der til samme procedure for ydelse af restitutioner for de pågældende landbrugsprodukter, hvis de udføres i uforarbejdet stand.

b) fastsættes restitutionssatsen for æg med skal fra fjerkræ, friske eller konserverede, samt for æg uden skal og æggeblommer, spiselige, friske, tørrede eller på anden måde konserverede, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, dog for et tidsrum, der er lig med det tidsrum, for hvilket restitutionerne fastsættes for de samme produkter, der udføres i uforarbejdet stand.«

(4) For at opnå forenkling og harmonisering er det hensigtsmæssigt at tilpasse artikel 14 i forordning (EF) nr. 1043/2005.

## Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendagedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

<sup>(1)</sup> EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2580/2000 (EFT L 298 af 25.11.2000, s. 5).

<sup>(2)</sup> EUT L 172 af 5.7.2005, s. 24. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1496/2007 (EUT L 333 af 19.12.2007, s. 3).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

*På Kommissionens vegne*

Günter VERHEUGEN

*Næstformand*

---

## II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

## AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

## KOMMISSIONEN

## KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 17. marts 2008

**om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af polyvinylalkohol med oprindelse i Kina og Taiwan og frigivelse af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told**

(2008/227/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab <sup>(1)</sup> (herefter benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 9,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

## A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Kommissionen offentliggjorde den 19. december 2006 en meddelelse <sup>(2)</sup> om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende import til Fællesskabet af polyvinylalkohol (PVA) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (herefter benævnt »Kina«) og Taiwan. Den 17. september 2007 indførte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 1069/2007 <sup>(3)</sup> (herefter benævnt »forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen af polyvinylalkohol med oprindelse i Kina. Hvad angår Taiwan, blev der ikke indført midlertidige foranstaltninger.
- (2) Som omhandlet i betragtning 13 i forordningen om midlertidig told omfattede dumping- og skadesundersøgelsen perioden fra den 1. oktober 2005 til den

30. september 2006 (herefter benævnt »undersøgelsesperioden«). Hvad angår de relevante tendenser for skadesvurderingen, undersøgte Kommissionen oplysninger fra perioden fra den 1. januar 2003 til udgangen af undersøgelsesperioden (herefter benævnt »den betragtede periode«).

## B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (3) Efter beslutningen om at indføre en midlertidig antidumpingtold på importen af PVA med oprindelse i Kina og beslutningen om ikke at indføre lignende foranstaltninger over for importen fra Taiwan indsendte en række interesserede parter skriftlige bemærkninger. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt. Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen.
- (4) Kommissionen intensiverede undersøgelsen vedrørende Fællesskabets interesser og gav undtagelsesvist brugere i papirindustrien, som er en vigtig brugersektor, der ikke tidligere havde samarbejdet, tilladelse til at indsende et spørgeskema for brugere.
- (5) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænkes at afslutte antidumpingproceduren vedrørende importen af PVA med oprindelse i Kina og Taiwan og frigive de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.
- (6) De mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter blev undersøgt, og i de tilfælde, hvor det var relevant, blev konklusionerne ændret i overensstemmelse dermed.

<sup>(1)</sup> EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

<sup>(2)</sup> EUT C 311 af 19.12.2006, s. 47.

<sup>(3)</sup> EUT L 243 af 18.9.2007, s. 23.

### C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(7) Den bruger i Fællesskabet, der nævnes i betragtning 16 i forordningen om midlertidig told, genfremsatte og uddybede sine argumenter med hensyn til udelukkelse fra anvendelsesområdet af en vis form for polyvinylalkohol (herefter benævnt »den omstridte vare«) med betegnelsen »NMWD PVA med lavt askeindhold«, som bl.a. indkøbes i Kina. Brugeren påstod, i) at Kommissionen ikke havde givet tilstrækkelige forklaringer på, hvorfor den mente, at den omstridte vare havde samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber som andre varer, der hører under varedefinitionen, og lagde desuden vægt på, ii) at denne vare har meget specifikke anvendelsesformål. Brugeren anførte endvidere, iii) at den omstridte vare efter brugerens opfattelse var en copolymer og derfor ikke hører under anvendelsesområdet.

(8) Inden brugerens påstande behandles nærmere, skal det først bemærkes, at askeindholdet i PVA er en urenhed; jo lavere askeindhold, jo renere PVA. Desuden er begrebet »PVA med lavt askeindhold« subjektivt. Der findes ingen generel standard for askeindholdet, hvilket betyder, at producenterne har deres egne grænser for, hvornår PVA har lavt askeindhold. I praksis medfører dette store forskelle: Blandt de producenter, der indgik i undersøgelsen, varierede grænsen for PVA med lavt askeindhold fra et maksimalt indhold på 0,09 % til 0,5 %. Den pågældende bruger var ikke mellem de mest restriktive, og brugerens grænseværdi for askeindholdet vil derfor sandsynligvis blive betragtet som relativt højt af andre interesserede parter.

(9) Den pågældende parts bemærkninger, som anført i betragtning 7 ovenfor, er blevet taget i betragtning og kan resumeres således:

#### i) Den omstridte vare har andre grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber

(10) Kommissionen minder om, at den pågældende vares grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber blev midlertidigt fastlagt i betragtning 14 i forordningen om midlertidig told. Heri defineres den pågældende vare som en særlig form for harpiks med særlige tekniske parametre. Parametrene i denne varedefinition, som bruges til at skelne mellem den pågældende vare og andre former for PVA, vedrører viskositet (3 mPa-61 mPa, målt i 4 % opløsning) og hydrolyse (84,0 mol %-99,9 mol %).

(11) De varer, der hører under varedefinitionen, omtales ofte som standard PVA-varer, hvilket betyder, at de kan fremstilles på en standard PVA-produktionslinje og at produktionsomkostningerne for disse varer er nogenlunde ens. Dette gælder ikke for de varer, der nok henhører under den pågældende KN-kode, men falder uden for varedefi-

nitionen. De kan nemlig ikke fremstilles på en standard PVA-produktionslinje og forudsætter en anden produktionssteknologi og yderligere udstyr, og produktionsomkostningerne kan derfor variere meget. Varer, der ikke hører under varedefinitionen, har også meget anderledes egenskaber i forhold til de varer, der hører under varedefinitionen. Hvad angår viskositet og hydrolyse: i) Varer med lav viskositet er PVA med lav molekylvægt, som er vanskelige at håndtere, hvilket bl.a. resulterer i en lav produktion, hvorimod ii) varer med høj viskositet, som også er vanskelige at håndtere, anvendes til coating af glossy paper af høj kvalitet, som er en ganske særlig anvendelse, hvor uønskede revner, som ofte fremkommer, skal undgås; iii) PVA med en høj hydrolysegrad anvendes hovedsagelig til dette formål og iv) PVA med en lavere hydrolysegrad kan ikke opløses i vand eller danner ustabile opløsninger med vand. Sådanne varer anvendes især til fremstilling af suspensions-PVC, og ved høje temperaturer vil disse varer fraspaltes.

(12) Brugeren påstod, at PVA til fremstilling af den PVB-harpiks, der er nødvendig til fremstilling af PVB-film, skal besidde seks meget vigtige egenskaber. Kombinationen af parametrene for disse seks egenskaber gør den omstridte vare enestående i forhold til alle andre PVA-varer på markedet. Under gennemgangen af denne påstand blev det da også konkluderet, at de tekniske specifikationer til visse formål kan være strengere end til andre. Det blev dog samtidig fastslået, at alle former for PVA, herunder standardvarer, der hører under anvendelsesområdet og som ofte refereres til som »standard-PVA«, har en unik kombination af egenskaber. Afhængigt af det valgte formål kan der vælges mellem PVA-formerne. Dette gælder ikke kun for den pågældende brugers anvendelse af PVA, men også for andre formål. Påstanden afvises derfor.

#### ii) Den omstridte vare påstås at have meget specifikke anvendelsesformål

(13) Den pågældende bruger gjorde også indsigelser mod Kommissionens vurdering af markedet for PVA-brugere og påstod specifikt, at markedet for PVB-brugere varierede på mange punkter. Som allerede nævnt i forordningen om midlertidig told anvendte den pågældende bruger denne form for PVA til fremstilling af PVB, hvilket er den mest udbredte anvendelse i Fællesskabet, der udgør 25-29 % af PVA-forbruget og er den hurtigst voksende anvendelse, da der er en stadig større efterspørgsel efter PVB-film. På et lavere led i produktionskæden har undersøgelsen endvidere vist, at næsten 90 % af PVB, der fremstilles i Fællesskabet, således anvendes til fremstilling af PVB-film, som også er den pågældende brugers slutanvendelse (men det er ikke den eneste producent af PVB-film i Fællesskabet). Det bekræftes derfor, jf. betragtning 17 i forordningen om midlertidig told, at den interesserede parts specifikke anvendelse er en af de vigtigste anvendelser, som på grund af markedets størrelse, ikke kan betegnes som »ikke-standard«.

- (14) Hvad angår den påståede specifikke anvendelse, fremførte den pågældende bruger også, at den omstridte vare ikke kunne erstattes af andre former for PVA, hvilket skulle illustrere den specifikke slutanvendelse. I den forbindelse blev det først slået fast, at denne bruger ikke udelukkende foretager indkøb hos den pågældende kinesiske producent, men også har flere alternative kilder. I undersøgelsesperioden købte den pågældende bruger nemlig under 5 % af det PVA, som han påstod, skulle undtages fra anvendelsesområdet, af producenten i Kina. De resterende mængder PVA blev indkøbt fra tre andre producenter i tre forskellige lande. Det blev desuden fastslået, at selv om de fleste andre former for PVA, der sælges på markedet i Fællesskabet, ikke kunne anvendes som alternativ til den omstridte vare, kan den omstridte vare også anvendes til andre formål og sælges på markedet i Fællesskabet til priser, der ligger tæt på priserne for de andre former for PVA, der importeres fra Kina. På baggrund heraf afvises påstanden om, at den omstridte vare ikke kan erstattes af andre.

iii) **Den omstridte vare er en copolymer og ikke en homopolymer**

- (15) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger påstod den pågældende bruger, at PVA med lavt askeindhold er en copolymer og ikke en homopolymer. Brugeren påstod, at denne form for PVA indeholder to byggesten. Dette blev undersøgt, og man fandt frem til, at PVA er et resultat af en oprindelig homopolymerisk polymerisering. Den efterfølgende hydrolyseproces er dog altid ufuldstændig (mellem 84,0 mol % og 99,9 mol %), og det kunne derfor påstås, at PVA indeholder to byggesten og kan betegnes som copolymer.
- (16) For at undgå misforståelser blev det fundet hensigtsmæssigt at præcisere den varedækning, som fastlægges ved forordningen om midlertidig told. Den pågældende vare defineres derfor endeligt som visse copolymeriske polyvinylalkoholer (PVA) baseret på en homopolymerisk polymerisering med en viskositet (målt i 4 % opløsning) på mindst 3 mPa, men ikke over 61 mPa, og en hydrolysegrad på mindst 84,0 mol %, men ikke over 99,9 mol %, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan, som normalt tariferes under KN-kode ex 3905 30 00.

## D. DUMPING

### 1. Taiwan

- (17) Hvad angår Taiwan blev der ikke indført midlertidige foranstaltninger, da der, jf. betragtning 29 og 30 i forordningen om midlertidig told, ikke konstateredes dumping vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i Taiwan.
- (18) Som nævnt i betragtning 30 i forordningen om midlertidig told er den eneste samarbejdsvillige virksomhed fra Taiwan, Chang Chun Petrochemical Co. Ltd (herefter benævnt »CCP«), også den eneste eksporterende producent af den pågældende vare i Taiwan, og den tegnede sig for 100 % af Taiwans eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, jf. Eurostats oplysninger.
- (19) Begge fællesskabsproducenter, Kuraray Europe GmbH og Celanese Chemicals Ibérica S.L., påstod, at CCP havde foretaget dumping i undersøgelsesperioden og anmodede Kommissionen om en fornyet gennemgang af resultaterne vedrørende fastlæggelsen af dumping fra CCP's side.
- 1.1. *Råvareomkostninger*
- (20) Begge fællesskabsproducenter påstod, at CCP's produktionsomkostninger var meget højere end de omkostninger, som Kommissionen havde konstateret, da omkostningerne til vinylacetatmonomer (herefter benævnt »VAM«), som er den vigtigste råvare til fremstilling af PVA, var blevet undervurderet. De anførte i den forbindelse, at CCP's leverandør af VAM er en forretningsmæssigt forbundet virksomhed. Som bevis for påstandene indsendte en fællesskabsproducent en undersøgelse af CCP's PVA-virksomhed, som blev gennemført af et konsulentfirma, og en række publikationer om internationale VAM-priser.
- (21) De indsendte oplysninger blev gennemgået. En sammenligning mellem VAM-priserne i ovennævnte publikationer og de priser, der blev konstateret i forbindelse med undersøgelsen i Asien og Europa, viser klart, at priserne i disse publikationer var stærkt overdrevne. Desuden anføres det i publikationerne, at de offentliggjorte priser er skøn, at de faktiske markedspriser kan være højere eller lavere, og at de offentliggjorte priser bedst anvendes som vejledende priser. Selv om sådanne priser kan anvendes til overvågning af tendenser, afspejler de tilsyneladende ikke de faktiske priser.
- (22) Desuden har undersøgelsen vist, at den forretningsmæssigt forbundne virksomheds salg af VAM til CCP skete til priser, der svarer til dem, som leverandørens ikkeforbundne kunder skal betale, og at den pris, som CCP betalte for VAM, var i overensstemmelse med, hvad andre producenter betaler i Asien og især Japan.
- (23) De VAM-omkostninger, der er angivet i ovennævnte undersøgelse, var desuden baseret på, at CCP's VAM-forbrug var højere, end det reelt er tilfældet. I betragtning af, at VAM-forbruget er baseret på en blanding af helt og delvist hydrolyseret PVA, fandt Kommissionen, at CCP's faktiske forbrug var på niveau med andre producenters i både Asien og Fællesskabet under hensyntagen til de respektive varesortimenter.

(24) Af de grunde, der er fremført i betragtning 20 til 23 ovenfor, blev det således konkluderet, at CCP's VAM-omkostninger ikke var undervurderede, og påstandene i den forbindelse blev derfor afvist.

### 1.2. Andre omkostninger

(25) På grundlag af omkostningerne i ovennævnte undersøgelse påstod en af de to fællesskabsproducenter, at andre omkostningselementer end VAM-omkostningerne var undervurderede i CCP's produktionsomkostninger til fremstilling af PVA; dette gjaldt bl.a. forsyningsomkostninger, andre fremstillingsomkostninger og salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger. Der blev dog ikke fremlagt specifikke beviser for disse omkostningsoverslag i undersøgelsen.

(26) De faktiske data, som blev efterprøvet ved et kontrolbesøg i CCP, blev gennemgået på ny, og det blev bekræftet, at dumpingberegningerne var baseret på de rigtige omkostninger. Påstanden blev derfor afvist.

### 1.3. Beregning af den normale værdi

(27) En producent i Fællesskabet hævdede, at den normale værdi for CCP skulle have været beregnet for alle varettyper, da situationen på det taiwanesiske PVA-marked er specielt på grund af kunstigt lave priser især i forhold til de offentliggjorte priser for Asien; desuden gik hovedparten af salget på det taiwanesiske hjemmemarked til forretningsmæssigt forbundne kunder i undersøgelsesperioden.

(28) Der er reelt ingen beviser for, at priserne på det taiwanesiske hjemmemarked kan betegnes som kunstigt lave. De offentliggjorte PVA-priser er kun meget generelle prisintervaller for Asien (undtagen Kina) som helhed uden anførsel af de pågældende varer eller varettyper og kan derfor ikke anvendes i en prissammenligning for Taiwan. På denne baggrund kan salgspriserne på det taiwanesiske hjemmemarked ikke betegnes som kunstigt lave. Hvad angår den påståede mangel på tilstrækkeligt hjemmemarkedssalg til uafhængige kunder, bekræftes det, at salget til uafhængige kunder foregik i tilstrækkelige mængder til, at der kunne beregnes en normal værdi.

(29) På grund af en påstået særlig markedssituation med kunstigt lave priser på PVA på det taiwanesiske marked hævdede samme fællesskabsproducent endvidere, at den fortjeneste, der blev anvendt i den beregnede normale værdi for CCP, ikke bør fastsættes i henhold indledningen til grundforordningens artikel 2, stk. 6.

(30) Af de grunde, der nævnes i betragtning 28, er der ingen grund til, at den fortjeneste, der er fastsat i henhold til indledningen til grundforordningens artikel 2, stk. 6, ikke

skulle være hensigtsmæssig i forbindelse med den beregnede normale værdi. Påstanden blev derfor afvist.

(31) De interesserede parter blev informeret om ovenstående resultater og fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger. Kommissionen har ikke modtaget yderligere oplysninger fra fællesskabsproducenter eller andre interesserede parter, der kunne medføre ændringer i Kommissionens foreløbige fastlæggelse af dumping for Taiwan.

(32) Ud fra det ovenstående bekræftes det, at den fastlagte dumpingmargen for Taiwan er mindre end 2 %, udtrykt i procent af eksportprisen, jf. betragtning 29 i forordningen om midlertidig told. Proceduren bør derfor afsluttes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 3, for så vidt angår importen af den pågældende vare med oprindelse i Taiwan.

## 2. Folkerepublikken Kina («Kina»)

### 2.1. Markedsøkonomisk behandling og individuel behandling

(33) I mangel af bemærkninger for så vidt angår markedsøkonomisk behandling og individuel behandling bekræftes betragtning 31-39 i forordningen om midlertidig told hermed.

### 2.2. Referenceland

(34) Begge fællesskabsproducenter, Kuraray Europe GmbH og Celanese Chemicals Ibérica S.L., gentog deres ønske om, at Japan vælges som referenceland for Kina i stedet for Taiwan.

(35) De påstod, at Japan ville være et mere passende referenceland end Taiwan, da der er langt større konkurrence på det japanske PVA-marked end på det taiwanesiske marked, hvilket skyldes, i) at det taiwanesiske marked er domineret af den eneste taiwanesiske producent, CCP, hvorimod der i Japan er fire producenter; ii) at importen af PVA, der er omfattet af denne undersøgelse, til Taiwan er begrænset, og iii) at den indenlandske efterspørgsel efter samme vare i Taiwan er lav.

(36) Hvad angår CCP's påståede markedsdominans i Taiwan, mindes der om, at konkurrenceniveauet også påvirkes af importen og i den forbindelse, jf. betragtning 46 i forordningen om midlertidig told, har Taiwan en større import i hjemmemarkedsforbruget (15 %) end Japan (3 %).

(37) Hvad angår påstanden om, at importen af PVA hovedsagelig vedrører varer, der falder uden for undersøgelsen, blev der ikke fremlagt tilstrækkeligt bevis herfor, hvorfor påstanden blev afvist.



- (38) Hvad angår den påståede begrænsede efterspørgsel efter den samme vare i Taiwan, skal det understreges, at det taiwanesiske hjemmemarked for PVA er på over 15 000 tons, hvoraf hovedparten er den samme vare. Selv om en fællesskabsproducent påstod, at der reelt er en begrænset efterspørgsel, da hovedparten af CCP's salg foregår til forretningsmæssigt forbundne kunder, viste undersøgelsen det modsatte. Derfor blev påstanden om begrænset efterspørgsel efter den samme vare afvist.
- (39) Af de grunde, der er anført i betragtning 36 til 38 ovenfor, blev påstanden om utilstrækkelig konkurrence på det taiwanesiske marked afvist.
- (40) En fællesskabsproducent påstod, at det japanske marked for PVA, både hvad angår produktion og salgsmængder, er langt mere repræsentativt for det kinesiske marked end Taiwan. Selv om Taiwans produktion og hjemmemarkedsalg er lavere end produktionen og hjemmemarkedsalget i Japan, er den dog stadig tilstrækkelig til at foretage en sammenligning med kinesisk PVA, og eksporten til EF er tilstrækkelig.
- (41) Den samme fællesskabsproducent påstod også, at Japan ville være et mere egnet referenceland end Taiwan, da der i Japan findes både integrerede og ikke-integrerede producenter i lighed med Kina. Det er dog vigtigt at bemærke, at selv om der i Kina findes begge typer producenter, har både den taiwanesiske producent og den eneste samarbejdsvillige og kontrollerede japanske producent integrerede PVA-produktionsprocesser. Derfor kan dette aspekt ikke være relevant for at vælge Japan i stedet for Taiwan.
- (42) Den samme fællesskabsproducent påstod endvidere, at varesortimentet og anvendelserne for PVA på det japanske marked bedre kan sammenlignes med dem i Kina. I den forbindelse blev det bekræftet, at varesortimentet og anvendelserne på det taiwanesiske marked kan give et relevant sammenligningsgrundlag mellem taiwanesisk og kinesisk PVA, hvorimod der ikke findes belæg for, at det japanske PVA-marked kan give et bedre sammenligningsgrundlag.
- (43) Endelig er samarbejdsviljen i det valgte land et vigtigt element for at kunne fastlægge en pålidelig normal værdi. I Japan samarbejdede kun en ud af fire producenter af den samme vare i forbindelse med undersøgelsen, hvorimod alle nødvendige data var tilgængelige i Taiwan for hele landet, da Taiwan var genstand for undersøgelsen. Den taiwanesiske virksomhed repræsenterede samtidig en langt større markedsandel på hjemmemarkedet end den eneste samarbejdsvillige japanske producent, hvilket gav en bedre vurdering af den normale værdi.
- (44) Ud fra de grunde, der er fremført i betragtning 36 til 43 ovenfor afvises kravet fra de to fællesskabsproducenter om at vælge Japan som det bedst egnede referenceland for Kina, og betragtning 40 til 46 i forordningen om midlertidig told bekræftes hermed.
- ### 2.3. Normal værdi
- (45) En fællesskabsproducent påstod, at den normale værdi i referencelandet Taiwan skulle have været beregnet for alle varettyper, og at den fortjeneste, der blev anvendt ved beregningen af den normale værdi, ikke skulle have været fastlagt i henhold til indledningen til grundforordningens artikel 2, stk. 6, da der i Taiwan er en ganske særlig markedssituation på grund af kunstigt lave priser.
- (46) Af de grunde, der er fremført i betragtning 28 til 30 ovenfor, afvises disse krav dog. Derfor bekræftes betragtning 47 i forordningen om midlertidig told hermed.
- ### 2.4. Eksportpris
- (47) I mangel af bemærkninger til eksportprisen bekræftes betragtning 48-50 i forordningen om midlertidig told hermed.
- ### 2.5. Sammenligning
- (48) I mangel af bemærkninger til sammenligningen, bekræftes betragtning 51 i forordningen om midlertidig told hermed.
- ### 2.6. Dumpingmargen
- (49) I mangel af bemærkninger til dumpingmargenen bekræftes betragtning 52 og 53 i forordningen om midlertidig told, hvori den landsdækkende dumpingmargen for Kina fastsættes til 10 %, hermed.
- ## E. SKADE
- ### 1. Produktion i Fællesskabet og EF-erhvervsgrænsen
- (50) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger eller argumenter på dette område, bekræftes betragtning 54-60 i forordningen om midlertidig told hermed.
- ### 2. Forbruget i Fællesskabet
- (51) Efter en gennemgang af Eurostats tilgængelige statistiske oplysninger og et krydstjek med informationer fra andre kilder fremgik det, at importen fra USA, jf. forordningen om midlertidig told, var ansat for lavt især for 2003, jf. betragtning 79 nedenfor. Det blev derfor vedtaget at udskifte disse data med data fra den amerikanske eksportdatabase. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger blev det desuden fastslået, at Eurostats tal vedrørende importen af PVA fra Kina var forkerte og burde revideres (jf. betragtning 56 nedenfor).

- (52) Derfor ser de reviderede tal over forbruget således ud:

	2003	2004	2005	IP
Forbrug i ton	143 515	154 263	166 703	166 755
Indeks (2003 = 100)	100	107	116	116

- (53) Det fremgår heraf, at efterspørgslen efter den pågældende vare steg med 16 % i den betragtede periode. De øvrige konklusioner, som er resumeret i betragtning 64 i forordningen om midlertidig told, gælder stadig.
- (54) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger eller argumenter vedrørende dette aspekt, bekræftes betragtning 61–64 i forordningen om midlertidig told hermed, med undtagelse af ændringer til betragtning 61 og 64, som behandles ovenfor.

### 3. Import fra de pågældende lande

- (55) Da det bekræftes, at dumpingmargenen for Taiwan er ubetydelig, udelukkes importen fra Taiwan definitivt fra skadesvurderingen.
- (56) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger udtrykte en række interesserede parter alvorlig bekymring over pålideligheden af Eurostats data vedrørende importen af PVA fra Kina i 2003. Sagen blev undersøgt, og det blev konstateret, at der havde været alvorlig fejlrapportering vedrørende denne import. Derfor blev importmængderne for PVA fra Kina i 2003 justeret som følger:

<i>Import</i>	2003	2004	2005	PI
Kina tons	16 197	14 710	21 561	21 513
Indeks (2003 = 100)	100	91	133	133

- (57) Importen fra Kina faldt ikke, som anført på det foreløbige niveau på grundlag af de fejlagtige tal for 2003, i den betragtede periode, men steg derimod med 33 % i den betragtede periode, mens den faldt med 9 % i 2004 sammenholdt med 2003.
- (58) På grund af denne nedjustering og de reviderede tal for forbruget i Fællesskabet (jf. betragtning 51 ovenfor) er markedsandelen for importen fra Kina i den betragtede periode tilsvarende ændret som følger:

<i>Kinas markedsandel</i>	2003	2004	2005	UP
Fællesskabsmarkedet	11,3 %	9,5 %	12,9 %	12,9 %
Indeks (2003 = 100)	100	84	115	114

- (59) Markedsandelen for importerede varer fra Kina voksede med 1,6 procentpoint i den betragtede periode. I undersøgelsesperioden udgjorde importerede varer fra Kina 12,9 % af det samlede marked i Fællesskabet.
- (60) Importpriserne for varer med oprindelse i Kina, jf. betragtning 68 i forordningen om midlertidig told, er blevet ændret i overensstemmelse med de reviderede importoplysninger for 2003. Gennemsnitsprisen på importerede varer faldt således med 3 %.

<i>Enhedspriser</i>	2003	2004	2005	UP
Kina (EUR/tons)	1 162	1 115	1 164	1 132
Indeks (2003 = 100)	100	96	100	97

- (61) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod klageren, at Kommissionen ikke skulle have udelukket tilsvarende modeller fra beregningen af underbud. Klageren påstod, at fællesskabspriserne ved import fra Kina derved var blevet dramatisk overdrevet. Det fastslås i denne forbindelse i betragtning 70 i forordningen om midlertidig told, at et begrænset antal modeller (»varekontrolnumre«) var udelukket fra sammenligningen af underbud, da det blev vurderet, at sammenligningen pr. model skulle være meningsfuld og retfærdig, og derfor blev der ikke foretaget en sammenligning mellem en standardvare og en specialvare, der hører under varedefinitionen.
- (62) De pågældende varekontrolnumre udgjorde 34 % af importen fra Kina i undersøgelsesperioden, men EF-erhvervsgruppen (ikke klageren) producerede dem i meget små mængder, der udgjorde 0,1 %-0,5 % af dens salg af samme varer i undersøgelsesperioden. Importen fra Kina af PVA under de pågældende varekontrolnumre vedrørte en standard-PVA, hvorimod fællesskabsproducenten af disse varekontrolnumre havde meddelt Kommissionen, at de pågældende varekontrolnumre for denne virksomheds vedkommende vedrørte specialprodukter af høj kvalitet til brug i nicheanvendelser, som ikke kan erstattes af standard-PVA. Endvidere var de ikke blevet fremstillet på standardproduktionslinjen,

men på specialanlægget efter samme fremstillingsmetode. Den berørte EF-producent påpegede også udtrykkeligt, at denne type PVA ikke konkurrerede med standard-PVA. Derfor konkluderede Kommissionen, at EF-erhvervsgruppen ikke solgte noget, som svarede til disse varekontrolnumre importeret fra Kina og fremstillet af standard-PVA. I betragtning af, at beregningen af underbuddet derfor fortsat kunne foretages på grundlag af repræsentative mængder (dvs. 54 % af den pågældende import), blev det besluttet at udelukke disse varekontrolnumre fra sammenligningen.

- (63) På dette grundlag og eftersom klagerens indlæg ikke indeholdt nogen form for dokumentation for det modsatte, bekræftes det, at udelukkelse af disse varekontrolnumre fra underbudsberegningerne er berettiget, og derfor afvises påstanden.
- (64) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger eller argumenter vedrørende dette aspekt, bekræftes betragtning 65-71 i forordningen om midlertidig told hermed, med undtagelse af importen fra Kina og oplysningerne om markedsandelen, som er blevet behandlet ovenfor.

#### 4. EF-erhvervsgruppens situation

##### Markedsandele i Fællesskabet

- (65) På grund af de reviderede tal for forbruget i Fællesskabet (jf. betragtning 51 ovenfor) er EF-erhvervsgruppens markedsandel i den betragtede periode tilsvarende ændret som følger:

EF-erhvervsgruppens markedsandel	2003	2004	2005	UP
Indeks (2003 = 100)	100	101	96	103

- (66) Som det konkluderes i betragtning 76 i forordningen om midlertidig told, har EF-erhvervsgruppen haft fordel, udtrykt i salgsmængder, af den stigende efterspørgsel på markedet i Fællesskabet.

#### 5. Konklusion om skade

- (67) Efter fremlæggelse af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger, påstod flere parter, at de fleste skadesindikatorer havde fulgt en positiv udvikling, og at der derfor ikke kunne konstateres væsentlig skade. En interesseret part hævdede endda, at Kommissionen havde konkluderet, at EF-erhvervsgruppen havde lidt væsentlig skade udelukkende på grund af et fald i EF-erhvervsgruppens salgspriser.
- (68) I den forbindelse bør det, jf. betragtning 90 i forordningen om midlertidig told, erindres, at en række indikatorer ganske vist fulgte en positiv udvikling i den betrag-

tede periode på grund af en markant og stigende efterspørgsel på markedet i Fællesskabet. Pristrykket på markedet i Fællesskabet sammenholdt med den markante stigning i råvareomkostningerne på verdensplan har dog ført til en negativ udvikling i samtlige finansielle indikatorer såsom rentabilitet, afkast af investeringer og likviditet. Dette er nærmere beskrevet i betragtning 84 og 85 i forordningen om midlertidig told. Som anført i grundforordningens artikel 3, stk. 5, er hverken en enkelt eller flere af de relevante økonomiske faktorer, der er evalueret i denne forbindelse, nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men det er dog indlysende, at de finansielle indikatorer er blandt de vigtigste indikatorer. Påstanden må derfor afvises.

- (69) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger eller argumenter vedrørende EF-erhvervsgruppens situation, bekræftes betragtning 72-92 i forordningen om midlertidig told hermed, med undtagelse af betragtning 75 og 76, som behandles ovenfor.

## F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

## 1. Dumpingimportens virkninger

- (70) Flere interesserede parter fremhævede de foreløbige resultater, hvoraf det fremgår, at importen fra Kina faldt drastisk mellem 2003 og 2004. De påstod, at pristrykket ikke kunne skyldes importen fra Kina, da EF-erhvervs-grenens rentabilitet i samme periode forværredes drastisk med 62 %.
- (71) I den forbindelse bør det erindres, at undersøgelsen havde fastslået, at importen fra Kina lå 3,3 % under EF-erhvervs-grenens priser i undersøgelsesperioden, og at importen fra Kina i hele den betragtede periode var

blevet deklareret ved Fællesskabets grænse til lavere priser end de priser, som EF-erhvervs-grenen kunne opnå. Forskellen mellem priserne ved import fra Kina ifølge Eurostat og EF-erhvervs-grenens salgspriser var tilsyneladende større i 2003 end i undersøgelsesperioden. På baggrund af en sådan analyse kan der dog ikke drages konklusioner vedrørende prisunderbud i årene forud for undersøgelsesperioden. Der kan kun beregnes en nøjagtig og pålidelig underbudsmargen for undersøgelsesperioden, da dette skal ske på grundlag af en sammenligning model for model og ved at foretage de relevante tilpasninger for (efterfølgende) importomkostninger og forskelle i handelsled. Disse oplysninger var kun tilgængelige for undersøgelsesperioden. Der kan altså ikke drages konklusioner om, hvorvidt importen fra Kina underbød EF-erhvervs-grenens priser i den betragtede periode.

- (72) Undersøgelsen fastslog endvidere, at der var et markant pristryk på markedet. Pristrykket var skadevoldende på grund af den markante stigning i omkostningerne til de vigtigste råvarer i den samme periode, jf. betragtning 78 og 79 i forordningen om midlertidig told. I betragtning af de modtagne bemærkninger og som nævnt i betragtning 70 ovenfor blev udviklingen i råvarepriserne i den betragtede periode analyseret på årsbasis. Som anført i betragtning 78 i forordningen om midlertidig told er vinylacetatmonomer (»VAM«) den vigtigste råvare til fremstilling af PVA. VAM udgør ca. 65 % af produktionsomkostningerne til PVA. Skemaet nedenfor viser omkostningerne til VAM pr. ton PVA i den betragtede periode:

EF-erhvervs-grenen	2003	2004	2005	UP
VAM-omkostninger/ton PVA				
Indeks	100	107	119	130

- (73) Analysen viste, at stigningen i råvareomkostningerne i 2004 var moderat sammenlignet med stigningen i disse omkostninger i 2005 og i undersøgelsesperioden. Ud fra denne udvikling i råvarepriserne, som bedst illustreres ved udviklingen i VAM-omkostningerne ovenfor, og som ikke svarede nøje til rentabilitetstendensen, kan det konkluderes, at det voldsomme fald i rentabiliteten i 2004 snarere skyldtes et fald på 7 % i EF-erhvervs-grenens salgspriser, jf. betragtning 79 i forordningen om midlertidig told, end en stigning i råvarepriserne.
- (74) På baggrund heraf blev markedsandelene i 2004 analyseret yderligere i absolutte termer og sammenlignet med 2003 for at slå fast, om dumpingimporten isoleret set har haft en væsentlig indvirkning på skaden. Det blev konkluderet, at EF-erhvervs-grenens markedsandel steg med 1 % i 2004. Samtidig mistede importen fra Kina 16 % af sin markedsandel. Resultatet var, at EF-erhvervs-grenens markedsandel i 2004 var mere end fire gange så stor som Kinas markedsandel. Under disse omstændigheder kunne pristrykket i det centrale år 2004 vanskeligt

tilskrives importen fra Kina, da importmængderne var forholdsvis små og markant faldende.

- (75) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner gjorde EF-erhvervs-grenen gældende, at selv med en begrænset markedsandel har dumpingimporten forårsaget alvorlige forstyrrelser på markedet på grund af forretningens karakter. Den hævdede, at Kommissionen ville have gjort gældende, at PVA er en råvare, og den laveste pris, der tilbydes på markedet, er i vidt omfang afgørende for markedsprisen, som andre producenter må tilpasse sig, hvis de ønsker at bevare deres ordrer. Det burde påpeges, at Kommissionen i dokumentet med de endelige konklusioner kun havde citeret en påstand fra klageren uden at tilslutte sig den. Klageren hævdede endvidere, at denne påståede indvirkning fra importen fra Kina på EF-erhvervs-grenens salgspriser ville fremgå af, at EF-erhvervs-grenens salgspriser har vist en faldende tendens i den betragtede periode, mens priserne på den vigtigste råvare, VAM, er steget kraftigt. EF-erhvervs-grenen fastholdt, at den ikke var i stand til at overvælde stigningen i råvarepriserne på sine kunder på grund af dumpingimportens kraftige pristryk, som ville have medført et markant fald i rentabilitet, afkast af investeringer og likviditet.

- (76) Hvis udviklingen undersøges nærmere, fremgår det ikke desto mindre, at den markante forværring af EF-erhvervsgrenens finansielle situation især fandt sted fra 2004 til undersøgelsesperioden. I 2003, hvor importen fra Kina havde en markedsandel på 11,3 %, og salgspriserne ikke varierede meget fra de efterfølgende år, havde EF-erhvervsgrenen tilfredsstillende resultater, især hvad angår rentabilitet. Denne vurdering støttes af det forhold, at selv EF-erhvervsgrenen havde betegnet (2002 og) 2003 som et år »før den omfattende indtrængning af dumpingimport på markedet i Fællesskabet«. Dette bekræftes af undersøgelsesresultaterne, og det blev således i betragtning 131 i forordningen om midlertidig told vurderet, at der i 2003 fandtes en normal konkurrencesituation på Fællesskabets marked. Ingen af de interesserede parter har gjort indsigelse mod dette, hvilket antyder, at eventuelle handelsforvridninger i 2003 var begrænsede. I 2004, da importen fra Kina faldt, mens salgspriserne forblev stabile, forværredes EF-erhvervsgrenens finansielle situation pludselig dramatisk.
- (77) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner gjorde EF-erhvervsgrenen gældende, at Kommissionen med urette ville hævde, at dumpingimporten var den væsentligste årsag til skaden. I den forbindelse bemærkes det, at Kommissionen ikke hævdede, at dumpingimporten var den væsentligste årsag til skaden. Ifølge grundforordningens artikel 3, stk. 6, fremgår det, at »de mængder og/eller priser, (...) er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, (...) og at følgevirkningerne er væsentlige.«
- (78) En yderligere analyse af de kendsgerninger, der blev fastslået i løbet af undersøgelsen, har vist, at dumpingimporten isoleret set har haft en indvirkning på EF-erhvervsgrenens skadevoldende situation, men i betragtning af dens samlet set begrænsede markedsandele i forhold til EF-erhvervsgrenens voksende markedsandele og et manglende klart sammenfald i tid mellem dumpingimporten og EF-erhvervsgrenens mest skadevoldende situation, betragtes denne indvirkning ikke som væsentlig.
- (79) Ud fra ovenstående betragtninger kan det ikke konkluderes, at dumpingimporten har haft en indvirkning på den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, der kan karakteriseres som væsentlig.

## 2. Virkninger af andre faktorer

- (80) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger blev der indsamlet oplysninger, som viste, at Eurostats data vedrørende import fra USA var ufuldstændige. De anførte mængder var tilsyneladende for lavt sat i forhold til eksportdata fra den amerikanske eksportdatabase og andre kilder. Oplysningerne om denne import skulle derfor revideres, og det blev fundet mest hensigtsmæssigt at udskifte dem med de indhentede data fra den amerikanske eksportdatabase, hvorved værdierne, omregnet til euro, blev tilpasset cif-importprisen, Fællesskabets grænse. Indvirkningen af de reviderede importmængder fra Kina i 2003 på det beregnede fællesskabsforbrug påvirkede også andre landes markedsandele det år. Tabellerne i betragtning 97 i forordningen om midlertidig told er derfor blevet ændret som følger:

Import med oprindelse i andre tredjelande (mængder)

Import (ton)	2003	2004	2005	UP
USA	19 804	26 663	25 771	26 298
Indeks (2003 = 100)	100	135	130	133
Japan	13 682	11 753	12 694	14 151
Indeks (2003 = 100)	100	86	93	103
Taiwan (intervaller)	11 000-14 000	13 000-16 500	10 000-13 000	9 000-12 000
Indeks (2003 = 100)	100	118	88	83

Import med oprindelse i andre tredjelande (gennemsnitspris)

Gennemsnitspris (EUR)	2003	2004	2005	UP
USA	1 308	1 335	1 446	1 416
Indeks (2003 = 100)	100	102	111	108
Japan	1 916	1 532	1 846	1 934
Indeks (2003 = 100)	100	80	96	101
Taiwan	1 212	1 207	1 308	1 302
Indeks (2003 = 100)	100	100	108	108

## Markedsandele

Markedsandel (%)	2003	2004	2005	UP
USA	13,8 %	17,3 %	15,5 %	15,8 %
Japan	9,5 %	7,6 %	7,6 %	8,5 %
Taiwan (indeks)	100	109	76	71

- (81) Sammenlignet med forordningen om midlertidig told består forskellen især i mængden af varer importeret fra USA og den tendens, der kan konstateres vedrørende denne import. I den betragtede periode var der faktisk kun en let stigning i importen af PVA fra USA, nemlig en stigning på to procentpoint udtrykt i markedsandel, hvorimod det i forordningen om midlertidig told fejlagtigt var blevet konkluderet, at importen i den periode var blevet fordoblet. Desuden forekommer cif-importprisen, Fællesskabets grænse, generelt at være højere end foreløbigt konkluderet med priser, der var 4,3 % højere i undersøgelsesperioden. De øvrige konklusioner vedrørende denne import, som er resumeret i betragtning 98 i forordningen om midlertidig told, gælder stadig.
- (82) Flere interesserede parter udtrykte alvorlig tvivl om pålideligheden af Eurostats oplysninger om priserne på import fra Japan, jf. betragtning 97 og 99 i forordningen om midlertidig told, da den gennemsnitlige enhedspris på disse importerede varer lå betydeligt højere end enhedsprisen på PVA fra andre kilder. En interesseret part påstod, at de høje gennemsnitlige salgspriser kunne skyldes en fejlagtig inddragelse af andre dyrere varer, f.eks. PVB. I den forbindelse skal det understreges, at disse data var blevet undersøgt nøje, og at det på grundlag af denne analyse var blevet konkluderet, jf. betragtning 99 i forordningen om midlertidig told, at importen fra Japan ikke kunne have bidraget til den negative pristendens, der medførte en alvorlig forværring af EF-erhvervsgrenens finansielle situation. For fuldstændighedens og klarhedens skyld bringes her et sammendrag af analysen.
- (83) En nærmere gennemgang af Eurostats data vedrørende import fra Japan bekræftede, at oplysningerne kun omfattede PVA, og at de derfor ikke var oppustede af dyrere varer. Desuden omfattede importen af PVA fra Japan, som allerede anført i klagen, visse begrænsede mængder PVA, som ikke var den samme vare, sandsynligvis med betydeligt højere enhedspriser. I den beregnede gennemsnitlige værdi for import fra Japan, baseret på statistiske data, kunne indvirkningen af prisen på disse andre former for PVA ikke neutraliseres, da disse data ikke sondrede mellem den samme vare og andre former for PVA. Ud fra de anslåede importmængder, baseret på oplysningerne i klagen, og den beregnede gennemsnitspris for den samlede PVA-import fra Japan i undersøgelsesperioden blev det dog konstateret, at det ville være meget usandsynligt, at udelukkelsen af PVA-varer, der ikke hører under varedefinitionen, ville resultere i en gennemsnitlig cif-pris, Fællesskabets grænse, på den samme vare, som underbød EF-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden. Desuden kunne omkring 25 % af importen fra Japan i undersøgelsesperioden kontrolleres, og den vedrørte PVA-varer, der hørte under varedefinitionen. Salget foregik til forretningsmæssigt forbundne parter, dvs. til afregningspriser, og det blev konstateret, at priserne ved videresalg af disse varer til de første uafhængige kunder i Fællesskabet var i gennemsnit 8-10 % over de priser, som EF-erhvervsgrenen kunne opnå. Det blev derfor konkluderet og fastholdt, at intet tyder på, at PVA-importen fra Japan i undersøgelsesperioden har underbød EF-erhvervsgrenens priser, og derfor anses importen ikke for at have bidraget til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.
- (84) Flere interesserede parter satte endvidere spørgsmålstegn ved, hvorledes importen fra Japan kunne opretholde en så omfattende markedsandel med så høje priser, hvis der var hård priskonkurrence på markedet i Fællesskabet. I den forbindelse bør det først bemærkes, jf. betragtning 83 ovenfor, at inddragelsen af andre, dyrere former for PVA sandsynligvis har oppustet Eurostats oplysninger om gennemsnitspriserne ved import fra Japan. Ud fra de efterprøvede data vedrørende ca. 25 % af den japanske import, synes gennemsnitsprisen på disse importerede varer til den første uafhængige kunde i Fællesskabet snarere at være 8-10 % højere end EF-erhvervsgrenens priser. Dette er ikke et resultat af en nøjagtig sammenligning mellem identiske varer; det er derimod den sandsynlige og anslåede prisforskel mellem den gennemsnitlige salgspris for en del af importen fra Japan og den gennemsnitlige salgspris, som blev opnået af EF-erhvervsgrenen. På denne baggrund er resultatet af analysen af priserne ved import fra Japan ikke i modstrid med konklusionen, at markedspriserne i Fællesskabet var særlig hårdt ramt, og påstanden afvises derfor.
- (85) En interesseret part påstod, at mængden af import fra Taiwan var steget fra 2003 til 2006, hvilket er i modsætning til Kommissionens konklusioner vedrørende et fald i markedsandelen, og at gennemsnitsprisen på disse importerede varer var steget mindre end anført i Kommissionens konklusioner. Denne påstand var baseret på en analyse af Eurostats data. I den forbindelse skal det, jf. betragtning 100 i forordningen om midlertidig told, bemærkes, at de reelle tal for den eneste producent fra Taiwan er blevet anvendt, da producenten samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. De efterprøvede tal blev betragtet som mere pålidelige end Eurostats data, især da denne producent i hele den betragtede periode også solgte betydelige mængder PVA, som hørte under KN-kode ex 3905 30 00, men ikke faldt ind under varedefinitionen. Den interesserede parts påstand blev derfor afvist.

- (86) En anden interesseret part påstod, på grundlag af Kommissionens analyse af priserne ved import fra USA, at importen fra Taiwan havde bidraget til pristrykket på markedet i Fællesskabet. Parten påstod, at Kommissionen ved beregningen af gennemsnitspriser til den første uafhængige kunde havde opjusteret Eurostats oplysninger om priserne ved import fra USA, som allerede lå over de taiwanesiske priser, hvorved disse priser lå på samme niveau som EF-erhvervsgrenens priser. Priserne på varer fra Taiwan, som ikke behøvede justering, underbød derfor EF-erhvervsgrenens priser og bidrog til den skade, som påførtes EF-erhvervsgrenen.
- (87) Denne påstand måtte afvises. Priserne på importerede varer fra Taiwan i betragtning 97 og 100 i forordningen om midlertidig told er cif-priser, Fællesskabets grænse. Til beregning af prisunderbuddet er der foretaget en række justeringer af disse priser (importafgift, omkostninger efter importen og handelsled). I dette tilfælde er justeringen for handelsled afgørende, da næsten al handel foregik via forhandlere/distributører i Fællesskabet. Den efterfølgende beregning af prisunderbuddet kunne så foretages på grundlag af varekontrolnumre, som gav meget nøjagtige tal, der bestemt ikke viste prisunderbud.
- (88) En række interesserede parter påstod, at EF-erhvervsgrenen selv var skyld i faldet i rentabiliteten. De påstod, at EF-erhvervsgrenen på grund af en for stor produktionskapacitet i 2004 havde produceret store supplerende mængder PVA, som skulle sælges. Disse parter hævdede, at klageren selv af samme grund ville have indledt en aggressiv prispolitik og underbudt alle andre PVA-leverandører med henblik på at maksimere sin salgsmængde og udelukke andre konkurrenter fra markedet. Ifølge disse parter kunne dette forklare faldet i PVA-priserne i den betragtede periode. De interesserede parter mente, at de kinesiske producenter måtte anses for at følge priserne og ikke fastsætte dem.
- (89) For så vidt angår denne påstand, viste undersøgelsen, at EF-erhvervsgrenens investeringer med henblik på at øge produktionskapaciteten havde gjort det muligt for EF-erhvervsgrenen at sælge betydelige supplerende mængder på markedet i Fællesskabet. Dette viser, at beslutningen om at foretage disse investeringer havde været en fornuftig beslutning, når man ser på den forventede markedsvækst. Forbruget af PVA på markedet i Fællesskabet steg voldsomt i den betragtede periode, jf. betragtning 51-53 ovenfor, hvilket førte til en generel stigning i salget. En analyse af tal vedrørende forbrug og salg i Fællesskabet i tiden efter undersøgelsesperioden (juli 2006 til september 2007), som var baseret på Eurostats oplysninger og på tal fra de parter, der var genstand for undersøgelsen, har desuden bekræftet, at forbruget steg markant, og at EF-erhvervsgrenen derudover havde en stigning i salgsmængderne på 10 %.
- (90) Samtidig blev det dog fastslået i forbindelse med undersøgelsen, at en PVA-produktionsenhed skulle producere uafbrudt for at opnå størst mulig effektivitet. Dette var også tilfældet for EF-erhvervsgrenen. Undersøgelsen viste, at produktionsmængderne steg markant fra 2004 på grund af den udvidelse af kapaciteten, som fandt sted fra 2004 til 2006. EF-erhvervsgrenen hævdede efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner, at den yderligere PVA-produktionslinje først blev taget i brug fra 2005, og at der derfor ikke var nogen yderligere kapacitet i 2004. Undersøgelsen viste imidlertid, at produktionskapaciteten i 2004 var 7 % højere end i 2003. Samtidig nedsatte EF-erhvervsgrenen sine salgspriser med 7 %, og i 2005, hvor produktionskapaciteten var på 129 % af kapaciteten i 2003, lå priserne stadig 5 % under 2003-niveauet til trods for en voldsom stigning i råvarepriserne, jf. betragtning 72 ovenfor (+19 % for VAM). I mellemtiden havde EF-erhvervsgrenen øget salgsmængderne til uafhængige kunder med 12 %, og den øgede desuden salget med 10 procentpoint i 2005. På den baggrund fremgår det, at der kan være en sammenhæng imellem EF-erhvervsgrenens salgspriser og mængden af fremstillet PVA.
- (91) To interesserede parter påstod, at investeringen i produktionskapacitet havde forårsaget den negative udvikling i de vigtigste finansielle indikatorer, da udgifterne hertil havde vejet tungt i EF-erhvervsgrenens rentabilitet. I den forbindelse blev det i undersøgelsen fastslået, jf. betragtning 103 i forordningen om midlertidig told, at de omkostninger, der var forbundet med den øgede produktionskapacitet kunne identificeres, og at de ikke i væsentlig grad indvirkede på den drastiske negative tendens, man havde iagttaget i udviklingen af EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Påstanden om, at disse omkostninger havde forårsaget den voldsomme forværring af EF-erhvervsgrenens vigtigste finansielle indikatorer, blev derfor afvist.
- (92) En interesseret part hævdede, at prispolitikken ved salg til bundne formål havde haft en negativ indvirkning på klagerens rentabilitet. Det skal i den forbindelse bemærkes, at salget af PVA til forretningsmæssigt forbundne parter er blevet undersøgt nøje. Dette salg blev ført og fremmest isoleret fra salget til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter. Det indgår derfor ikke i de finansielle indikatorer, jf. betragtning 84 og 85 i forordningen om midlertidig told, som specifikt angivet i betragtning 84. Dernæst viste gennemgangen af salget til bundne formål, at prispolitikken ved dette salg, som repræsenterer under 20 % af EF-erhvervsgrenens samlede salg i undersøgelsesperioden, ikke havde en negativ indvirkning på det meddelte resultat for EF-erhvervsgrenens salg af PVA til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter. Påstanden blev derfor afvist.

- (93) En anden interesseret part påstod, at den påståede afmætning på byggemarkedet i Tyskland i de første år af den betragtede periode havde forårsaget den negative udvikling i EF-erhvervsgrenens vigtigste finansielle indikatorer. Der blev dog ikke fremlagt dokumentation for denne påstand, og de statistiske data viser tydeligt en tendens til et stigende forbrug af PVA og i endnu højere grad af PVB. Påstanden blev derfor afvist.
- (94) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner hævdede EF-erhvervsgrenen, at man ved at fokusere på 2003 og 2004 ikke foretog nogen tilstrækkelig årsagssammenhængsanalyse af årene 2004 til 2006. I den forbindelse skal det først bemærkes, at 2003 og 2004 er de første to år af den betragtede periode, og at de som sådan bestemt ikke kan betragtes som »forældede«. Endvidere er den række indikatorer, som udviser skade, de finansielle indikatorer, jf. betragtning 91 i forordningen om midlertidig told, hvorimod de fleste andre indikatorer udviser en positiv udvikling. I en sådan situation er det kun rimeligt, at den undersøgende myndighed beskæftiger sig mere med den periode, hvor de finansielle indikatorer forværredes mest, hvilket var i 2004, hvor EF-erhvervsgrenens rentabilitet faldt med 62 %, dens afkast af investeringer med 83 % og dens likviditet med 45 %. Endelig fastslås det, at årsagssammenhængsanalysen ikke begrænser sig til årene 2003 og 2004, men dækker hele den betragtede periode, dvs. fra 2003 til udgangen af undersøgelsesperioden (september 2006), jf. betragtning 70-93. Kravet afvises derfor.

### 3. Konklusion om årsagssammenhæng

- (95) Det konkluderes efter en nærmere analyse, affødt af en række bemærkninger efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, at det ikke kan bekræftes, at dumpingimporten har haft en væsentlig indvirkning på EF-erhvervsgrenens skade. Ud fra i) den relativt begrænsede og kun lidet voksende markedsandel af dumpingimport fra Kina (fra 11,3 % til 12,9 %) og EF-erhvervsgrenenes langt større og svagt voksende markedsandel (i undersøgelsesperioden mere end tre gange større end den kinesiske markedsandel) og ii) det begrænsede om end ikke ubetydelige prisunderbud ved import fra Kina kan det konkluderes, at de lave priser på markedet i Fællesskabet, i en situation med stigende råvarepriser, som i høj grad bidrog til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, ikke kan tilskrives dumpingimporten fra Kina. Årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Kina og den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt,

kunne derfor ikke i tilstrækkelig grad påvises, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7.

### G. KONKLUSION

- (96) Proceduren bør derfor afsluttes, eftersom den dumpingmargen, der er fastslået for Taiwan, er på under 2 %, og fordi der ikke kan påvises en årsagssammenhæng mellem dumping og skade, for så vidt angår importen med oprindelse i Kina —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

#### Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende import af copolymeriske polyvinylalkoholer (PVA) baseret på en homopolymerisk polymerisering med en viskositet (målt i 4 % opløsning) på mindst 3 mPa, men ikke over 61 mPa, og en hydrolysegrad på mindst 84,0 mol %, men ikke over 99,9 mol %, henhørende under KN-kode ex 3905 30 00 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan, afsluttes hermed.

#### Artikel 2

Beløb, for hvilke der i medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 1069/2007 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold på import af visse polyvinylalkoholer i form af homopolymer harpiks med en viskositet (målt i 4 % opløsning) på mindst 3 mPa, men ikke over 61 mPa, og en hydrolysegrad på mindst 84,0 mol %, men ikke over 99,9 mol %, henhørende under KN-kode ex 3905 30 00 (Taric-kode 3905 30 00 20) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina, frigives.

#### Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

På Kommissionens vegne  
Peter MANDELSON  
Medlem af Kommissionen



## III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

## RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

## RÅDETS FÆLLES AKTION 2008/228/FUSP

af 17. marts 2008

om ændring og forlængelse af fælles aktion 2006/304/FUSP om oprettelse af en EU-planlægningsgruppe (EUPT Kosovo) med henblik på en eventuel EU-krisestyringsoperation på retsstatsområdet og eventuelt også andre områder i Kosovo

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, og

Artikel 1

I fælles aktion 2006/304/FUSP foretages følgende ændringer:

ud fra følgende betragtninger:

1) Artikel 7 affattes således:

(1) Den 10. april 2006 vedtog Rådet fælles aktion 2006/304/FUSP <sup>(1)</sup>.

»Artikel 7

Tredjelande, der opfordres til at bidrage til EULEX KOSOVO i henhold til artikel 13 i Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO, (\*) kan opfordres til at udstationere personale ved EUPT KOSOVO efter behov på den betingelse, at de afholder udgifterne til det personale, de udstationerer, herunder rejseudgifter til og fra deployeringsstedet, løn, sygesikring og godtgørelser. Undtagelsesvist kan statsborgere fra tredjelande, der opfordres til at bidrage til EULEX KOSOVO, hvor det er hensigtsmæssigt og i særligt begrundede tilfælde, ansættes på kontrakt, hvis der ikke er kvalificerede ansøgere fra medlemsstaterne.

(2) Den 4. februar 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO <sup>(2)</sup>. Det fastsættes i nævnte fælles aktion bl.a., at EUPT Kosovo varetager den vigtigste planlægning og forberedelse af EULEX KOSOVO, og at EUPT Kosovo er ansvarlig for at ansætte og udstationere personale, tilvejebringe udstyr, tjenesteydelser og lokaler, herunder på vegne af EULEX KOSOVO. Det fastsættes ligeledes, at tredjelande kan udstationere medarbejdere ved EULEX KOSOVO, og at statsborgere fra deltagende tredjelande, hvor det er hensigtsmæssigt, undtagelsesvist kan ansættes på kontrakt.

(\*) EUT L 42 af 16.2.2008, s. 92.»

(3) Det finansielle referencegrundlag, der er fastsat i fælles aktion 2006/304/FUSP til dækning af udgifterne i forbindelse med EUPT Kosovos mandat, i hele mandatperioden fra den 10. april 2006, bør omfatte de udgifter, der skal afholdes i den resterende del af mandatperioden.

2) Artikel 9, stk. 1 affattes således:

»1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUPT Kosovo udgør 79 505 000 EUR.«

(4) Fælles aktion 2006/304/FUSP bør derfor forlænges og ændres -

3) Artikel 15, stk. 2, affattes således:

»2. Den udløber den 14. juni 2008.«

<sup>(1)</sup> EUT L 112 af 26.4.2006, s. 19. Senest ændret ved fælles aktion 2007/778/FUSP (EUT L 312 af 30.11.2007, s. 68).

<sup>(2)</sup> EUT L 42 af 16.2.2008, s. 92.

*Artikel 2*

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

*Artikel 3*

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, 17. marts 2008.

*På Rådets vegne*

I. JARC

*Formand*

---

**RÅDETS FÆLLES AKTION 2008/229/FUSP****af 17. marts 2008****om ændring af fælles aktion 2007/369/FUSP om oprettelse af Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL AFGHANISTAN)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 30. maj 2007 fælles aktion 2007/369/FUSP om Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL AFGHANISTAN) <sup>(1)</sup> for en treårig periode. EUPOL Afghanistans operationelle fase startede den 15. juni 2007.
- (2) Det finansielle referencegrundlag omhandlet i artikel 13, stk. 1, i fælles aktion 2007/369/FUSP bør udvides til at omfatte perioden indtil den 30. september 2008 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

*Artikel 1*

I fælles aktion 2007/369/FUSP foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 13, stk. 1, affattes således:

»1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUPOL Afghanistan indtil den 30. september 2008 er på 43 600 000 EUR.«

2) Artikel 13, stk. 2, affattes således:

»2. Det finansielle referencegrundlag for den resterende del af 2008 samt for årene 2009 og 2010 for EUPOL Afghanistan fastsættes af Rådet.«

*Artikel 2*

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

*Artikel 3*Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

*På Rådets vegne*

I. JARC

*Formand*

<sup>(1)</sup> EUT L 139 af 31.5.2007, s. 33. Ændret ved fælles aktion 2007/733/FUSP (EUT L 295 af 14.11.2007, s. 31).

## RÅDETS FÆLLES AKTION 2008/230/FUSP

af 17. marts 2008

## om støtte til EU's aktiviteter til fremme af kontrollen med våbeneksport og principperne og kriterierne i EU's adfærdskodeks for våbeneksport blandt tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 26. juni 1997 vedtog Rådet EU-programmet vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig handel med konventionelle våben, der forpligtede EU og dets medlemsstater til at gøre en fælles indsats for at bistå andre lande med at forebygge og bekæmpe ulovlig våbenhandel.
- (2) Den 8. juni 1998 vedtog Rådet EU's adfærdskodeks for våbeneksport, der opstillede otte kriterier for eksport af konventionelle våben, indførte en meddelelses- og konsultationsmekanisme for afslag og omfattede en gennemsigtighedsprocedure gennem offentliggørelse af EU's årsrapporter om våbeneksport. Kodeksen har siden vedtagelsen bidraget betydeligt til harmoniseringen af politikkerne for national våbeneksportkontrol, og flere tredjelande har officielt tilsluttet sig dens principper og kriterier.
- (3) Det fremgår af operativ bestemmelse 11 i EU's adfærdskodeks for våbeneksport, at medlemsstaterne skal gøre alt for at tilskynde andre våbeneksporterende stater til at tiltræde principperne i denne kodeks.
- (4) Den europæiske sikkerhedsstrategi, der blev vedtaget af stats- og regeringscheferne den 12. december 2003, opregner fem hovedudfordringer, som EU står over for i tiden efter den kolde krig: terrorisme, spredning af masseødelæggelsesvåben, regionale konflikter, staters sammenbrud og organiseret kriminalitet. Følgerne af den ukontrollerede trafik med konventionelle våben er af afgørende betydning for fire af disse fem udfordringer. Den ukontrollerede overførsel af våben bidrager nemlig til en forværring af terrorismen og den organiserede kriminalitet, og er en vigtig faktor i forbindelse med udløsning og spredning af konflikter samt sammenbrud af statslige strukturer. Derudover fremhæver strategien vigtigheden af, at eksportkontrollen omfatter spredning.
- (5) Det internationale instrument, der skal sætte staterne i stand til i tide og på pålidelig vis at identificere og spore ulovlige håndvåben og lette våben, og som FN's Generalforsamling vedtog den 8. december 2005, sigter

mod at forbedre effektiviteten af og supplere de eksisterende bilaterale, regionale og internationale aftaler med sigte på at forebygge, bekæmpe og standse alle former for ulovlig handel med håndvåben og lette våben.

- (6) Det fremgår af EU-strategien for bekæmpelse af ulovlig ophobning af og handel med håndvåben og lette våben (SALW) samt ammunition hertil, som Det Europæiske Råd vedtog den 15.-16. december 2005, at EU på regionalt og internationalt plan skal støtte styrkelsen af eksportkontrollen og fremme kriterierne i adfærdskodeksen for våbeneksport bl.a. gennem bistand til tredjelande med udformning af den nationale lovgivning på området og fremme af foranstaltninger for at forbedre gennemsigtigheden.
- (7) Den 6. december 2006 vedtog FN's Generalforsamling med støtte fra alle EU-medlemsstater resolution 61/89 »På vej mod en traktat om våbenhandel: fastlæggelse af fælles internationale standarder for import, eksport og overførsel af konventionelle våben«. I december 2006 og i juni og december 2007 vedtog Rådet konklusioner, der understregede, at det er vigtigt, at EU og medlemsstaterne spiller en vigtig rolle og samarbejder med andre stater og regionale organisationer i FN-processen med henblik på at fastlægge fælles internationale standarder for import, eksport og overførsel af konventionelle våben, der vil være et væsentligt bidrag til tackling af den uønskede og uansvarlige spredning af konventionelle våben, som underminerer fred, sikkerhed, bæredygtig udvikling og fuld respekt for menneskerettighederne.
- (8) De handlingsplaner, der blev aftalt mellem EU og partnerlandene som led i den europæiske naboskabspolitik, indeholder enten en direkte henvisning til EU's adfærdskodeks for våbeneksport eller til udviklingen af effektive nationale eksportkontrollsystemer –

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

## Artikel 1

1. Med henblik på den praktiske gennemførelse af:

— den europæiske sikkerhedsstrategi,

— EU-strategien for bekæmpelse af ulovlig ophobning af og handel med SALW samt ammunition hertil,

- operativ bestemmelse nr. 11 i EU's adfærdskodeks for våbeneksport,
- EU-programmet vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig handel med konventionelle våben,
- det internationale instrument til i tide og på pålidelig vis at identificere og spore ulovlige håndvåben og lette våben,
- handlingsplanerne som led i den europæiske nabolandspolitik, og
- Rådets konklusioner om en international traktat om våbenhandel,

støtter Den Europæiske Union aktiviteter for at fremme følgende mål:

- a) fremme kriterierne og principperne i EU's adfærdskodeks for våbeneksport blandt tredjelande
- b) bistå tredjelande med at udarbejde og gennemføre lovgivning til sikring af effektiv kontrol med våbeneksport
- c) bistå landene med uddannelse af embedsmænd, der beskæftiger sig med eksporttilladelser, for at sikre passende gennemførelse og håndhævelse af våbeneksportkontrollen
- d) bistå landene med udarbejdelse af nationale rapporter om våbeneksport og fremme af andre former for undersøgelser for at fremme gennemsigtighed og klare ansvarsforhold i forbindelse med våbeneksport
- e) tilskynde tredjelande til at støtte FN-processen med henblik på vedtagelse af en juridisk bindende international traktat, der fastlægger fælles standarder for verdenshandelen med konventionelle våben, og medvirke til at sikre, at de kan overholde sådanne eventuelle fælles standarder.

2. En beskrivelse af projekter til fremme af de i stk. 1 omhandlede mål findes i bilaget.

#### Artikel 2

1. Formandskabet, der bistås af Rådets generalsekretær/den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, er ansvarligt for gennemførelsen af denne fælles aktion. Dette sker i fuldt samarbejde med Kommissionen.

2. Den tekniske gennemførelse af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekter forestås af:

- det slovenske Center for Europæisk Perspektiv, der handler på vegne af Republikken Sloveniens Udenrigsministerium, for så vidt angår de projekter, der vedrører landene i det vestlige Balkan og Tyrkiet
- Den Franske Republiks Udenrigs- og Europaministerium, for så vidt angår det projekt, der vedrører lande i Nordafrika og Middelhavsområdet
- Den Tjekkiske Republiks Udenrigsministerium, for så vidt angår de projekter, der vedrører landene i det vestlige Balkan og Ukraine
- Sveriges Inspektion af Strategiske Produkter, der handler på vegne af Kongeriget Sveriges Udenrigsministerium, for så vidt angår det projekt, der vedrører Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien og Moldova.

3. Formandskabet, generalsekretæren/den højtstående repræsentant og Kommissionen holder regelmæssigt hinanden orienteret om gennemførelsen af denne fælles aktion i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

#### Artikel 3

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekter er på 500 500 EUR, der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget.

2. De udgifter, der finansieres over det i stk. 1 fastsatte beløb, forvaltes i overensstemmelse med de fællesskabsprocedurer og -regler, der gælder for Den Europæiske Unions almindelige budget. Udgifterne, herunder også de indirekte udgifter, er finansieringsberettigede fra den dato, hvor denne fælles aktion træder i kraft.

3. Kommissionen overvåger den korrekte gennemførelse af EU's bidrag, der er omhandlet i stk. 1. Med henblik herpå indgår den finansieringsaftaler med de i artikel 2 nævnte gennemførende organer om betingelserne for anvendelsen af bidraget fra EU. I finansieringsaftalerne fastsættes det, at de gennemførende organer skal sørge for, at EU's bidrag bliver synligt i en grad, der svarer til dets størrelse.

*Artikel 4*

Formandskabet aflægger med bistand fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant rapport til Rådet om gennemførelsen af denne fælles aktion. Disse rapporter danner grundlag for Rådets evaluering. Dette sker i fuldt samarbejde med Kommissionen, og denne forelægger oplysninger om projekternes finansielle gennemførelse jf. artikel 3, stk. 3.

*Artikel 5*

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den udløber 17. marts 2010.

*Artikel 6*

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2008.

*På Rådets vegne*

I. JARC

*Formand*

## BILAG

**Støtte til EU's aktiviteter til fremme af kontrollen med våbeneksport og principperne og kriterierne i EU's adfærdskodeks for våbeneksport blandt tredjelande****I. Mål**

De overordnede mål med denne fælles aktion er:

- a) at fremme kriterierne og principperne i EU's adfærdskodeks for våbeneksport blandt tredjelande
- b) at bistå tredjelande med at udarbejde og gennemføre lovgivning til sikring af effektiv kontrol med våbeneksport
- c) at bistå landene med uddannelse af embedsmænd, der beskæftiger sig med eksporttilladelser, for at sikre passende gennemførelse og håndhævelse af våbeneksportkontrollen
- d) at bistå landene med udarbejdelse af nationale rapporter om våbeneksport og fremme af andre former for undersøgelser for at fremme gennemsigtighed og klare ansvarsforhold i forbindelse med våbeneksport
- e) at tilskynde tredjelande til at støtte FN-processen med henblik på vedtagelse af en juridisk bindende international traktat, der fastlægger fælles standarder for verdenshandelen med konventionelle våben, og medvirke til at sikre, at de kan overholde sådanne eventuelle fælles standarder.

**II. Projekter**

Formål:

At yde teknisk bistand til interesserede tredjelande, der har vist vilje til at forbedre deres standarder og praksis inden for kontrol med eksporten af militært udstyr, og tilpasse deres standarder og praksis til dem, der er aftalt med og anvendes af Den Europæiske Unions medlemsstater og fastsat i EU's adfærdskodeks for våbeneksport og den tilhørende brugervejledning.

Beskrivelser og udgiftsoverslag:

- i) Workshops med grupper af lande

Projektet vil få form af fire workshops af to dages varighed, hvortil statslige embedsmænd og embedsmænd, der beskæftiger sig med eksporttilladelser, fra den udvalgte gruppe af lande vil blive indbudt. Workshopperne vil fortrinsvis finde sted i et af mållandene, og undervisningen inden for de relevante områder vil blive givet af eksperter fra EU-medlemsstaternes nationale administrationer samt Rådssekretariatet og/eller den private sektor (herunder ngo'er).

- ii) Workshops med individuelle lande

Projektet vil få form af to workshops af to dages varighed med individuelle mållande, hvortil statslige embedsmænd og embedsmænd, der beskæftiger sig med eksporttilladelser, fra mållandet vil blive indbudt. Workshopperne vil fortrinsvis finde sted i mållandene, og undervisningen inden for de relevante områder vil blive givet af eksperter fra EU-medlemsstaternes nationale administrationer, Rådssekretariatet og/eller den private sektor (herunder ngo'er).

**III. Varighed**

Den samlede anslåede varighed af projekternes gennemførelse er 24 måneder.

**IV. Modtagerlande**

Grupper af modtagerlande:

- i) landene i det vestlige Balkan (to 2-dages workshops, en i første halvår af 2008 og en i første halvår af 2009):

— Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien

ii) de nordafrikanske Middelhavspartnere i den europæiske naboskabspolitik (én 2-dages workshop i andet halvår af 2008):

— Algeriet, Egypten, Libyen, Marokko og Tunesien

iii) de østeuropæiske og kaukasiske partnere i den europæiske naboskabspolitik (én 2-dages workshop i andet halvår af 2009):

— Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien og Moldova

Følgende individuelle modtagerlande (én 2-dages workshop i første halvår af 2008 og en i første halvår af 2009):

— Tyrkiet, Ukraine

(Hvis et af ovennævnte lande ikke ønsker at deltage i workshoppen, vil der blive udvalgt <sup>(1)</sup> andre lande blandt følgende andre partnere i den europæiske naboskabspolitik: Israel, Jordan, Libanon, Den Palæstinensiske Myndighed, Syrien.)

#### V. Finansielle ordninger

Projekterne finansieres fuldt ud ved denne fælles aktion.

Samlede finansielle midler, der skønnes nødvendige: de samlede udgifter til det projekt, der er omhandlet i denne fælles aktion, er 500 500 EUR.

---

<sup>(1)</sup> Skal aftales med Rådets kompetente besluttende organer på forslag af formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant. Kommissionen vil blive tilknyttet fuldt ud.